

10th August 1956]

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR : Will the Government consider the desirability of appointing superannuated people in view of the shortage of Veterinary Surgeons?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the Government have been doing that also to the extent possible and feasible.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : May I know whether the Government will start emergency courses of small periods for making up the shortage?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : We have increased the strength of the Veterinary College. There are short courses like 'Stockmen's Course' which go to some way in relieving the shortage.

SRI M. PALANIYANDI : மிருக வைத்திய சாலைகள் தாலூகா தலைநகரில் இருக்கின்றன. இதன் காரணமாக, கிராமத்திலிருந்து அந்த இடங்களுக்குக் கால்நடைகளை வைத்தியத்திற்குக் கொண்டு செல்வதற்கு செலவும் கஷ்டமும் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் நடமாடும் ஆஸ்பத்திரிகளை ஏற்படுத்துவதற்கும் சுற்றிவரும் டாக்டர்களை நியமிப்பதற்கும் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதிலெல்லாம் கவனம் செலுத்தப்பட்டுவருகிறது. கால்நடை வைத்தியர்கள் குறைவாக இருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்களில் கால்நடை வைத்தியசாலைகளை அமைக்க வேண்டுமானால், அதற்காகும் மாதாந்திரச் செலவிலும், வருஷாந்திரச் செலவிலும் அங்குள்ள மக்கள் ஏதாவது பங்கை ஏற்றுக்கொண்டால் அது பற்றி கவனிக்கப்படும்.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. SPEAKER : Hon. Members are now requested to move their respective amendments to the Motion on the Governor's Address. The amendments need not be read out in full, but hon. Members may stand up in their places and move the amendments they have given notice of.

SRI A. RATNAM : Sir, I move the following amendment :—

“ Add at the end the following :—

‘ but regret to note that the Governor has not been properly advised by his Council of Ministers in regard to taking effective steps on the following :—

(a) the failure to mention the grievances of N.G.Os., the relief to be given to them and the action taken to redress their grievances;

(b) to grant facilities to the labouring classes and to eradicate beggary in the State;

(c) the failure to inform about the feelings of the Scheduled Castes and other minorities in the State who are agitating for their ten demands given notice in August 1955; and

[Sri A. Ratnam]

[10th August 1956]

the Minister's commitments in writing towards their uplift; and the action of the Government in spending the amounts provided in the Budget and Five-Year Plan for the Criminal Tribes in the name and allotment of funds on "Scheduled Castes and Scheduled Tribes uplift";

(d) steps to relieve growing unemployment in the State;

(e) failure of the Government to implement the "Slum Improvement (Land Acquisition) Act";

(f) failure of the Government to distribute waste and poramboke lands to Harijans and landless poor;

(g) failure of the Government to establish more hospitals and medical colleges to remove the growing difficulties of the patients and trainees;

(h) the need for starting more industries and engineering colleges in view of the difficulties caused to students in getting admission to technical institutions and engineering colleges;

(i) failure to mention about the anti-religious activities in Tamil Nad and the action taken by the Government;

(j) the failure to express the acute difficulties in the Government General Hospital and the Government Stanley Hospital in the City of Madras causing greater inconveniences and difficulties to get proper medical treatment and admissions to the poor public and steps to be taken to maintain fair administration; and

(k) failure to mention the deterioration of general public health in Madras City (North) and the prevalence of epidemic diseases like cholera, smallpox, etc.' "

SRI S. DAIVASIGAMONEY: I second the amendment.

SRI K. P. GOPALAN: I move the following amendment:—

"Add at the end the following:—

"but regret to note that no mention was made in the Address on the following problems:—

(1) the flood havoc in Malabar and South Kanara in the last week of June and first week of July 1956 which caused great hardship, misery and distress and even loss of life to the people of South Kanara and Malabar;

(2) the destruction of 1,000 houses in Neelaswaram firka alone in South Kanara district, Kasaragod taluk and destruction of about 500 houses in Malabar owing to flood and the miserable position of thousands of people becoming homeless and also loss of properties worth lakhs of rupees;

(3) the inadequate relief measures and compensation given to the victims of flood by the Government;

(4) no proper assessment was made in the Address regarding the serious food situation existing in the State especially in Malabar owing to the rise in price of rice and other essential

10th August 1956] [Sri K. P. Gopalan]

commodities by about 50 per cent and above and the failure of the Government to bring down the price level of the essential commodities including rice and to open adequate number of fair price shops in Malabar on the basis of village, ward and factory;

(5) the failure of the Government to open fair price shops in the plantation estates of Malabar and other estates in the State for the benefit of thousands of estate workers whose conditions are peculiar and are not in a position to get rice at fair price within their reach; and

(6) no mention was made in the Address regarding the measures which the Government failed to take on the following points regarding the workers and labourers in the State:—

(a) increase in the wages of the workers in the State by 25 per cent,

(b) fixation of minimum wages in many industries,

(c) bonus question of the workers in the State,

(d) non-recognition of trade unions and trade union rights by the employers,

(e) stopping of victimization, dismissals, retrenchments, closure of factories, non-implementation of awards, reduction of wages, etc., that are going on in the State,

(f) delay in publishing the enquiry report on beedi industry submitted to the Government by the Special Officer appointed by the Government and delay in bringing legislation on beedi industry,

(g) failure of the Government to exempt all applications, appeals and vakalats sent by workers in the industrial courts, etc., from affixing court-fee stamps for Rs. 2 as per the existing labour laws of the State, and

(h) non-fixation and revision of minimum wages to the workers under local bodies and municipalities, Highways, etc., and the failure of the Government to constitute committees or other machinery to enquire into their conditions and submit reports to Government as early as possible;

(7) the failure of the Government to introduce electricity in the Community Block area of Payyanur, North Malabar, and other National Extension Scheme Blocks in Malabar even though money was allotted for introducing electricity in these development areas by Government;

(8) the failure of the Government to allot due share from the Handloom Cess Fund to Malabar for the benefit of handloom industry and handloom workers of Malabar;

(9) no mention was made in the Address regarding the miserable conditions of the N.G.Os. in the State and no proposal to take steps to ameliorate their conditions on the question of increase in salary, dearness allowance, service conditions, etc., on a par with the conditions of the Central Government employees and in accordance with the recommendations of the Pay Commission;

[Sri K. P. Gopalan] [10th August 1956]

(10) no mention was made in the Address regarding the failure of the Government to increase the salary, dearness allowance, service conditions, etc., of the village officers in the State;

(11) the failure of the Government to constitute an enquiry committee consisting of members of the Legislature from Tamilnad and Malabar to enquire into the allegations made by responsible persons in Malabar regarding the removal of machinery and other movable properties from Malabar on the eve of the States Reorganization so as to remove apprehensions in the minds of the people and maintain good and cordial relationship between Tamil and Malayalee people; and

(12) release of political prisoners lodged in various jails and in the Central Jail, Cannanore, on the inauguration of the reorganization and formation of linguistic States.' "

SRI K. T. RAJU : I second the amendment.

SRI M. NARAYANA KURUP : I move the following amendment :—

" Add at the end the following :—

' but regret to note that adequate emphasis has not been laid on the steady and abnormal increase in the price of food-grains, its implications and measures to combat it.' "

SRI K. T. SREEDHARAN : I send the amendment.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, I move the following amendment :—

" Add at the end, the following :—

' but regret that no mention was made in the Address on the following :—

(1) failure of the Government to open fair-price shops in all villages in Malabar which is a highly deficit district;

(2) apprehension caused in the minds of the people on account of the transfer of machinery and other movables from Malabar on the eve of the Reorganization of the States;

(3) failure of the Government to comply with the reasonable demands made by the N.G.Os. of the State;

(4) failure of the Government to meet the grievances of the village officers in the State; and

(5) formation of a Kerala State Legislature consisting of Members of the Madras Legislature from Malabar district and Kasaragod taluk and Members of the dissolved Travancore-Cochin State Legislature from those areas which are to be part of the future Kerala State, after reorganization of the States.' "

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : I second the amendment.

10th August 1956]

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, I move the following amendment :—

“ Add at the end, the following :—

‘ but regret to note that no mention has been made to the damages caused by recent floods in Kasaragod taluk and to the difficult food situation in Kasaragod taluk, South Kanara.’ ”

The amendment was duly seconded.

DR. K. B. MENON : Sir, I move the following amendment :—

“ Add at the end, the following :—

‘ but regret to note that adequate attention has not been given in the Address to the consequences resulting from the Reorganization of States in relation to Malabar and South Kanara.’ ”

The amendment was duly seconded.

SRI K. T. RAJU : Sir, I move the following amendment :—

“ Add at the end, the following :—

‘ but regret to note that no mention has been made in the Address on the following :—

(1) the measures the Government propose to take to relieve the hardship caused by way of collecting water-cess forcibly with the aid of the police, to many of the ryots in Modakurichi firka in Erode taluk of Coimbatore district and other places in the Lower Bhavani Project ayacut who have not been given the facility to use the water for lack of sluice facilities or other causes;

(2) the need to cancel the crop control now in force in Lower Bhavani Project ayacut of about 2,07,000 acres which is very seriously affecting the ryots economically;

(3) the need to remove the penalty levied on the ryots who cultivated paddy utilizing the seepage water in the Lower Bhavani Project ayacut area;

(4) the need to fix a fair price for commercial crops such as tobacco, groundnut, cotton, turmeric, etc.;

(5) the relief measures to be taken to wipe out rural indebtedness;

(6) the need to exempt from sales tax food articles and to levy sales tax at single point for all other commodities.’ ”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : I second the amendment.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, I move the following amendment :—

“ Add at the end, the following :—

‘ but regret—

(a) that no mention is made of the future of the Members of Malabar district and of Kasaragod taluk of South Kanara district of this House immediately after the Reorganization of the States;

[Sri K. Kunhi Mohamed Shafee] [10th August 1956]

(b) that no suggestions have been offered in order to avoid extension of President's Rule from the Travancore-Cochin State to Malabar district and to Kasaragod taluk;

(c) that no suggestion has been made to associate the people of Malabar through their elected representatives in the division of assets and liabilities and other vital matters connected with the separation of Malabar from Madras State;

(d) that no mention has been made about the adequate and effective representation of the Muslims and other minority communities in the Legislatures, local bodies and Administrative Services; and

(e) that no protection has been suggested to afford relief to the Muslim community from the handicaps resulting from the enforcement of the provisions of the Madras Building Rules regarding the construction, extension and repairs of mosques, madrassas and similar religious institutions."

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri C. Kandasamy who has given notice of amendment No. 9 is not in his seat.

The hon. Member Sri S. Ramalingam who has given notice of amendment No. 10 is not also in his seat.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Sir, I move the following amendment :—

" Add at the end, the following :—

' but regret to note that—

(1) the Address has failed to mention anything about complaints raised by certain responsible persons in Malabar regarding transfer of movables such as machines, elephants, etc., from Malabar in view of the impending reorganization of the States;

(2) the Address has failed to recommend the formation of a popular Government and State Legislature for Kerala after the reorganization of the States, consisting of elected members from Malabar district and Kasaragod taluk in the present Madras Legislature and Members of the dissolved Travancore-Cochin Legislature from those areas which are to be the part of Kerala State;

(3) the Address has failed to mention anything about the recent flood and cyclone that worked havoc in the West Coast;

(4) the Address has failed to mention anything about the rise in prices of daily necessities of life other than rice and has also failed to point out the failure of the Government to open fair price shops in all localities so as to bring down the price of rice;

(5) the Address has failed to mention anything about the fall in the price of pepper, jaggery, etc.;

10th August 1956] [Sri K. Madhavan Nambiar]

(6) the Address has failed to recommend single point sales tax for all food articles;

(7) the Address has failed to mention anything about the grievances of the non-gazetted officers in the State and the remedial measures;

(8) the Address has failed to mention anything about the grievances of village officers and the remedial measures;

(9) the Address has failed to mention anything about fixing minimum wages for agricultural labourers;

(10) the Address has failed to mention anything about the crisis that may arise in the employment situation on account of introduction of power-looms in the handloom sector;

(11) the Address has failed to mention anything about the condition of workers engaged in the beedi industry;

(12) the Address has failed to mention anything about implementing the recommendations of the Land Reform Panel of the Planning Commission; and

(13) the Address has failed to state anything about nationalization of private forests in Malabar.' "

The amendment was duly seconded.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, I move—

“ Add at the end, the following :—

‘ but regret to note—

(1) that the Governor was ill-advised by the Council of Ministers when it is stated in paragraph 2 of the Address that ‘ some of the predominantly Tamil-speaking areas of Travancore-Cochin State will merge with this State ’, which will embitter the feelings of the people of the predominantly Malayalam-speaking areas of this State to be included in the proposed Kerala State;

(2) that the Address is unrealistic when it did not take into consideration the agitation of the village officers and failed to assure them that suitable measures will be taken to grant them at least the educational and medical concessions given to non-gazetted officers and teachers pending final decisions as regards improving their conditions of service, etc.;

(3) that the Address has not mentioned about the step taken for granting an *Ad hoc* increase of at least 25 per cent in the emoluments of all non-gazetted staff under the State Government and also to appoint a Pay Commission to enquire and report on the need to revise their scales of pay, etc.;

(4) that the Address has not mentioned the measures the Government propose to take to remove the apprehension and anxiety among the Malayalees caused by the alleged cutting of trees, removal of livestock including five elephants and valuable properties from Malabar;

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [10th August 1956]

(5) that the Address has not assured the minority sections of the people in the future Madras State, especially Malayalees that justice will be done to the minorities in matters of appointment, service, etc.;

(6) that the Address has not mentioned anything about the stand of this Government about the position of the M.L.As. from Malayalam-speaking areas to be merged in Kerala till the next elections and as long as the present Madras Legislature continues;

(7) that the Address under-estimated the situation when it stated that only the urban areas are vulnerable to the increase in the price of food articles and not the villages especially in Malabar where fair price shops should be opened in all villages;

(8) that the Address has ignored the sufferings of the large sections of people including Harijans especially on account of the recent heavy floods in Malabar district and Kasaragod taluk of South Kanara district and did not mention what relief measures Government contemplate to adopt for them;

(9) that the Address has not mentioned about the fact that "Malabar district split-up plans" for the Second Five-Year Plan are not completed yet and not distributed among the M.L.As. from that area;

(10) that the Address has not mentioned about—

(a) the regional disparity in the matter of selection of development schemes;

(b) the necessity to include Irikkoor firka in the National Extension Scheme;

(c) the justness of the need to sanction more development schemes in Ernad taluk and Attappady area of the Walluvanad taluk;

(d) the sanction and allocation of rural health centres to Chungalazi and Narath villages of Taliparamba Block Development area;

(e) the construction of a causeway to Ayappozza river in Irikkoor and the construction of bridges over Kattampalli and Pavannoor ferries of the Baliapatam river;

(f) the establishment of a high school in Eravasi village;

(g) organization of a dispensary at Payyanoor;

(h) extension of electricity to all the villages in the Taliparamba Block Development area from Pappinisseri; and

(i) the grant of 15 cents of land for all Harijans in Malabar with an interest-free loan of Rs. 300 for construction to be returned in 30 annual instalments;

10th August 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

(11) that the Address has not mentioned the necessity of taking up certain legislative measures regarding Malabar tenancy, Malabar Marumakkattayam, Malabar education, viz., the private management system, etc.;

(12) that the Address has not mentioned anything about the measures to be adopted by the Government to wipe off the arrears of debt of the peasantry which stands in the way of their active participation in national reconstruction;

(13) that the Address has not mentioned about the alleged eviction of Adivasis in large numbers in Attappady area of Walluvanad taluk with the connivance of landlords and Police;

(14) that the Address has not mentioned anything about the labour discontent, especially in Feroke and Pappinisseri areas of Malabar where certain managements of factories like the Malabar Tile Works and Western India Cottons, respectively, violate the rules and regulations governing the factories resulting in misery among the workers; and

(15) that the Address has not mentioned that all political prisoners will be ordered to be released in view of the reorganization of the States."

Sir, I also move the following amendment to the motion standing against my name. The name of the village 'Payyanoor' noted against item 10 (g) of my amendment should be 'Payyavor'.

SRI K. T. RAJU : I second the amendment.

SRI C. H. KANARAN : Sir, I move the following amendment :—

"Add at the end, the following :—

'but regret to note that—

(1) the Address has failed to point out the failure of the Government to grant at least educational concession to the children of village officers pending decision on the other grievances and demands made by them;

(2) the Address has not mentioned anything about the grievances of N.G.Os. of the State and the remedial measures proposed by the Government;

(3) the Address has not mentioned the necessity of constituting an enquiry committee consisting of the members of the Legislature both from Malabar and Tamil areas of the State to enquire into the serious allegations made by responsible persons from Malabar regarding the felling and removal of trees from the forests of Malabar and transfer of valuable machinery and other movables from Malabar on the eve of the reorganization of States;

(4) the Address has not considered the gravity of the situation arising from the abnormal rise in price of rice and other daily necessities of life affecting the life of the people without any

[Sri C. H. Kanaran] [10th August 1956]

distinction as to whether they live in the villages or in towns and the failure of the Government to open at least one fair price shop in each village despite the representations from the people of Malabar and also from the Food Conference held at Kozhikode recently;

(5) the Address has not mentioned the failure of the Government to take adequate steps for rendering relief to the people affected by the recent flood in Malabar and Kasaragod taluk; and

(6) the Address has not mentioned anything about the necessity of immediately amending the Malabar Tenancy Act so that—

(i) the provision for payment of rent be suitably amended in order to safeguard the interests of the tenants;

(ii) rule 3-A of the Fixation of Fair Rent Rules held to be void by a recent decision of the High Court be amended suitably;

(iii) the procedure adopted by several Rent Courts in Malabar consequent upon a decision of the Ottapalam Sub-Court not to deduct the harvest expenses from the gross produce but to add 10 per cent more on the plea that 20 per cent of the produce had been deducted from the produce in classifying lands, be rectified by suitable amendments and other necessary amendments also be made.' "

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : Sri S. P. Thangavelu who has given notice of amendment No. 14 is not in his seat.

Sri P. Rangaswami Reddiar who has given notice of amendment No. 15 is not in his place.

Sri K. C. Gopalan Unni who has given notice of amendment No. 16 is not in his seat.

9-58
a.m.

SRI K. T. RAJU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் கவர்னர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பிரேரணையை பிரேரேபித்துப் பேசுகையில் எனது நண்பர் ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள், கீழ்ப் பவானிப் பிரதேசத்தில் 10 கோடி ரூபாய் செலவுசெய்து ஆயக்கட்டு கால்வாய் வெட்டி அதன் மூலமாக இந்தப் பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் நன்மை அடைந்திருந்தும், அவர்கள் இப்பொழுது கொடுக்கும் வரியைவிட மேலும் அபிவிருத்தி வரி கொடுக்காமல் இருப்பதற்கான கிளர்ச்சியை எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் செய்துகொண்டிருப்பதாகக் கூறினார்கள். இந்த விஷயத்தைப் பற்றி கவர்னர் அவர்களின் பிரசங்க விவாதத்தின்போது பேசவேண்டாம் என்று நான் நினைத்தேன். ஆனால் நேற்றைய தினம் ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் இதுபற்றிப் பேசியதால் நானும் சில விஷயங்களுக்குப் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் மட்டும் ஏதோ இதுபற்றி கிளர்ச்சி செய்து விவசாயிகளை வரி கொடுக்காமல் இருக்கும்படி தூண்டுகிறார்கள் என்பது அல்ல. இதில் முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால் சென்ற ஜூன் மாதம் 7-ம் தேதி தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியின் காரியதரிசி ஸ்ரீ பி. எஸ். ரெங்கசுவாமி,

10th August 1956]

[Sri K. T. Raju]

எம்.எல்.ஏ. அவர்கள் இதுவிஷயமாக ஈரோட்டில் தினமணி நிருபருக்கு அளித்த பேட்டியில் கூறியதுதான். கீழ்பவாணி ஆயக்கட்டுதாரர்கள் ஏன் இன்னும் அதிக வரி கொடுக்க மறுக்கிறார்கள் என்பதை ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்து அதோடு இந்த விஷயத்தை நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். தினமணி 9-6-1956 வெளியூர் பதிப்பில் ஸ்ரீ ரெங்கசுவாமி அவர்கள் தினமணி நிருபரிடம் பின்வருமாறு கூறியிருக்கிறார்: “கீழ்பவாணி விவசாயிகளின் குறைகள் நியாயமானவை. ஆயக்கட்டுப் பிரதேசத்தில் இப்பொழுது தண்ணீர் தீர்வையே அதிகமாயிருப்பதால் அதனுடன் அபிவிருத்தி வரி வேறுவிதித்தால் கஷ்டம் ஏற்படும்.” அது மட்டுமல்லாமல் அவர் சென்னைக்கு வந்து இது சம்பந்தமாக முதல் மந்திரி, நிதி மந்திரி, ரெவின்யூ மந்திரி ஆகியோர்களை சந்தித்து விவாதித்திருக்கிறார். அவர்களிடம் இந்தப் பிரதேசத்தில் தண்டத் தீர்வை வசூல் உடனடியாக நிறுத்திவைக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். ஏற்கனவே தண்ணீர் தீர்வை இந்தப் பிரதேசத்தில் அதிகமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் கருத்திருமன் அவர்கள் இந்த விஷயத்தை எப்படி கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கக்கூடாது என்று நினைக்கிறாரோ அந்தமாதிரிதான் நானும் கருதுகிறேன். உண்மையிலேயே இந்தப் பிரதேசத்தில் மற்ற இடங்களில் ஏற்பட்டுள்ள நீர்ப்பாசன வசதியைவிட அதிகமான வசதி ஏற்படவில்லை. இங்கு புன்செய் நிலத்துக்குள்ளே நீர்ப் பாசன வசதிதான் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பருத்திக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 20 அல்லது ரூ. 30 தீர்வை செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. காரணம் செஸ் ரூ. 6-4-0. அதுபோக புதிதாக விதிக்கப்பட்டிருக்கும் ஸர்சார்ஜ் ரூபாய்க்கு 2 அணை. இது தவிர ஏற்கனவே உள்ள நில வரி வேறு இருக்கிறது. ஆகவே இங்குள்ள விவசாயிகள் பருத்திக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 30 வரி கொடுக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். 6 மாதங்களுக்குத்தான் தண்ணீர் விடப்படுகிறது. 18 முறைகள் தான் தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதுவும் கூட கடைக்கோடி நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்ற உத்தரவாதமும் கிடையாது. மேற் கொண்டு இந்தப் பகுதியிலே பயிர் கட்டுப்பாடு என்ற முறையிலே விவசாயிகள் அனுபவித்துவந்த உரிமைகளும் தடை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. புதிதாக கிணறு வெட்டப்படுவதற்கும் அனுமதி கொடுப்பதில்லை. ஆகவே இந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகளின் குறைகள் தீர்க்கப்படவேண்டுமென்று நான் சொல்லுகிறேனே தவிர, கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு நான் இதை எடுத்துக்கூறவில்லை. கட்சிப்பற்றில்லாமல் இந்தக் குறைகளைத் தீர்ப்பதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும். உண்மையாகவே குறைகள் இல்லாவிட்டால் ஸ்ரீ ரெங்கசுவாமி அவர்கள் தினமணி நிருபருக்கு அளித்த பேட்டியில் மேலே சொன்னபடி கூறியிருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. செப்டம்பர் 2-ம் தேதி ஈரோட்டில் கட்சிப்பற்றற்ற விவசாயிகள் மகாநாடு ஒன்று நடக்கப்போகிறது. அதில் 20,000 விவசாயிகள் கூடுவார்கள். இந்த விஷயத்தை கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கவில்லையென்றால், ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் இந்த மகாநாட்டுக்கு வந்து விவசாயிகளிடம் இந்த அபிவிருத்தி வரியைக் கொடுக்கும்படி சொல்லும். கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களையும் இந்த மகாநாட்டுக்கு வரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களும் இந்த அபிவிருத்தி வரி விதிப்பதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்பதை விவசாயிகளிடையே எடுத்துச் சொல்லட்டும்.

மற்றொரு விஷயத்தைப் பற்றியும் நான் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். 1952-ம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம் 23-ம் தேதி அபிவிருத்தி வரி மசோதா செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போன நேரத்திலே அங்கு அது ஒரு வோட்டு வித்தியாசத்தில் நிறைவேற்றவில்லை. அதனால் அதை சபை முன்பு கொண்டுவரவில்லை. சந்தேகமாதம் பவானி ரிசர்வாயர் சம்பந்தமான தண்ணீர் தீர்வை மசோதா வந்தபொழுது அது உண்மையாகவே அபிவிருத்தி வரியாக இருந்தபோதிலும், அபிவிருத்தி வரி இல்லை. அது தண்ணீர் தீர்வைதான் என்றும், செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டிய தேவையில்லை என்றும் சொல்லப்பட்டது.

கீழ்பவாணி அயக்கட்டு விவசாயிகளின் உண்மையான குறைகளைத் தீர்ப்பதில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும். அதை விட்டுக்கட்சிக்

[Sri K. T. Raju]

[10th August 1956]

கண்ணோட்டத்தோடு எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அவர்களை அபிவிருத்தி வரி கொடுக்கவேண்டாமென்று தூண்டுதல்கள் என்று சொல்லுவதில் பிரயோஜனமில்லை. அந்த அளவுக்கு ஏன் வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன். இதற்கு வாய்ப்புக் கொடுக்காமல் சர்க்கார் அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு முன் வருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே 8 பொருள்களுக்கு ஒரு முனை விற்பனை வரி விதிக்கப்படுமென்று சொன்னார். ஆனால் எல்லாப்பொருள்களின் மீதும் ஒரு முனை வரி விதிக்கவேண்டுமென்று ராஜ்யத்திலுள்ள வியாபாரிகள் செய்து வரும் கிளர்ச்சிக்கு அது ஒரு பரிகாரம் ஆகாது. காரணம் ஒரு முனை வரி விதிக்கப்படும் பொருள்கள் மோட்டார்கள், ரசாயன உபங்கள், காபி, மீ, சிமெண்ட் முதலியவைதான். இன்னும் ஒரு முனை வரி விதிக்கப்படவேண்டிய நூற்றுக்கணக்கான பொருள்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக பருத்திக்கொட்டை, சாக்கு, இரும்புப்பொருள்கள், புண்ணுக்கு இவைகளுக்கு ஒரு முனை வரி விதிக்கலாம். இந்த எட்டு பொருள்களின் மீது ஒரு முனை வரி விதிப்பதால் மட்டும் வியாபாரிகளின் கஷ்டம் தீர்ந்துவிடாது. இதனால் ஒரு சாதகமும் ஏற்படுவீடாது.

10-06
a.m.

மேலும், உணவுப் பொருள்களுக்கு அம்மாதிரி விற்பனை வரி விதிக்கக் கூடாது என்று பொது மக்களாலும் மற்றவர்களாலும் பலத்த கிளர்ச்சி செய்யப்பட்டது. அதைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிடவில்லை. இந்த எட்டு பொருள்களுக்கு ஒரு முனை விற்பனை வரி போட்டிருப்பது சரியானது தான். ஆனால், எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஒரு முனை விற்பனை வரி விதிக்க வேண்டுமென்றும், அப்படி விதிப்பதால் சர்க்காருக்கு இப்போது கிடைக்கும் வருமானம் எந்த வகையிலும் குறையாது என்றும் வியாபாரிகள் தங்களுடைய ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்திருக்கும்போது, இந்த எட்டு சாமான்களுக்கு மட்டும் ஒரு முனை விற்பனை வரி போட்டுவிட்டால் ஒரு பெரிய காரியத்தைச் செய்து விட்டதாகச் சொல்லமுடியாது.

அடுத்தபடியாக, நமது ராஜ்யத்தில் விவசாயிகள் மிகவும் கடன்பட்டிருக்கிறார்கள். கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில், பரிசீலார்த்தமாக சில பிளாக்குகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அவைகளிலுள்ள விவசாயிகளுக்குக் கடன் வசதிகள் அளிக்கப்படுவதாகக் கூறி இருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே பல ஆண்டுகளாக கடன் பட்டிருப்பவர்களுக்கு அவைகளிலிருந்து நிவாரணம் கிடைப்பது அவற்றிற்குள்ள வட்டிகளையும் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல திட்டங்களின் மூலமாக சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு ரசாயன உரையையும், நீர்ப்பாசன வசதியும் அளிக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகள் பல ஆண்டுகளாகப் பட்டிருக்கும் கடன்களிலிருந்து நிவாரணமடைவதற்கு வழி செய்தால் தான் இந்தத் திட்டங்களினால் அவர்கள் உண்மையாகவே நன்மையடைய முடியும். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில், இந்தக் கடன் வசதிகள் செய்யப்பட்டாலும் அந்த விவசாயிகளுக்கு 25 சத விதம் தான் உதவிசெய்ய முடியும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கி 75 சத விதத்திற்கு நிவாரணம் இல்லை. ஏற்கெனவே உள்ள பழைய கடன்களிலிருந்து அவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைத்தால்தான் அவர்கள் உண்மையில் பயனடைவார்கள். இல்லாவிட்டால் சர்க்காரால் இந்தத் திட்டங்களின் மூலம் செலவழிக்கப்படும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் இடையில் இருக்கும் லேவாதேவிக்காரர்களுக்கோ மற்றவர்களுக்கோதான் போய்ச்சேரும். ஆகவே நமது சர்க்கார் உண்மையிலேயே விவசாயிகளின் நலத்தில் அக்கறைகொண்டிருக்குமானால் அவர்களுடைய பழைய கடன்களிலிருந்தும் அவர்களுக்கு நிவாரணமளிக்கத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது ராஜ்ய என்.ஜி.ஓ.க்கள் சம்பந்தமாக பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் அவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு உதவி செய்யமுடியுமோ அந்த அளவுக்காவது உதவி செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு என்.ஜி.ஓ.வுக்கும் ரூ. 1 வீதம் சம்பளத்தை

10th August 1956] [Sri K. T. Raju]

அதிகரித்தாலும் ரூ. 24 லட்சம் தேவைப்படும் என்று நேற்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுக்குக் கட்டாயம் உதவவேண்டும். மேலும், புதிய வரிகளைப்போட்டு அவைகளின் மூலம் கிடைக்கும் பணத்தை அவர்களுக்கு அதிகச் சம்பளமாகக் கொடுக்கலாம் என்றும், எந்த புதிய வரிகள் போடலாம் என்று அங்கத்தினர்கள் யோசனை சொன்னால் உதவிகரமாக இருக்குமென்றும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். விவசாய மக்களுக்குச் சர்க்கார் உதவவேண்டுமென்றும், என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுக்கவேண்டும் என்றும் நாங்கள் சொல்லும்போது, சர்க்கார் எப்படியாவது போகட்டும், பணம் கிடைத்தால் போதும் என்ற எண்ணத்தில் நாங்கள் சொல்லவில்லை. நேற்றைய தினம் கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள், தோட்ட வரியின் மூலம் ரூ. 1 கோடியே 12 லட்சம் கிடைத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். சர்க்கார் தங்கள் கையிலிருந்து செலவழிக்க முடியாது என்பது உண்மை. ஆனால் இம்மாதிரி வரி கொடுக்கக்கூடிய சக்தியுடையவர்களிடமிருந்து வசூலிப்பதற்குத் தகுந்த வரியைப் போட்டு பணத்தை அடையலாம். அப்புடிப்பட்ட ஏதாவது சில வரிகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டு, அவைகளை விதிக்கலாம் என்று நாங்கள் இந்தச் சபையில் சொன்னால், அப்போது அந்த யோசனைகளை பாராளுமன்றத்தில் கொடுக்க வேண்டுமேயல்லாது இந்தச் சட்டசபையில் கொடுக்கவேண்டியது இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. முடிந்த வரைக்கும் என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுத்து அவர்களைத் திருப்தி செய்யவேண்டும். என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் உதவி செய்யவேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சிகாரர்களாகிய நாங்கள் சொல்லும்போது, ஒரு நியாயமான நோக்கத்தோடு தான் அப்புடிச் சொல்கிறோமே தவிர விரோத-குரோத பாவத்தோடு அப்புடிச் சொல்லவில்லை. ஆகவே என்.ஜி.ஓ.க்களின் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் பிரசங்கத்தை முடிக்கும் முன்பு, ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்களை கீழ் பவானிப் பிரதேசத்தில் செப்டம்பர் 2-ம் தேதி நடக்கும் விவசாயிகள் மகாநாட்டிற்கு வந்து பங்கெடுத்துக்கொண்டு, நாங்கள் சொல்வதில் தவறுகள் இருந்தால் அவற்றை எடுத்துக்காட்டவேண்டும் என்று மறுபடியும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த மகாநாட்டிற்கு வந்து எதிர் கட்சிக்காரர்களாகிய நாங்கள் சொல்வது தவறு என்று எடுத்துக்காட்டி, அதை அந்த விவசாயிகள் உண்மையில் ஒப்புக்கொள்வார்களானால், எங்களுடைய தவறைத் திருத்திக்கொள்ளத் தயார் என்பதையும் ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்புடிச் செய்யாமல், கவர்னர் பிரசங்கத்திற்கு நன்றி தெரிவிக்கும்போது, போகிற போக்கில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தூண்டிலிடுகிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டுவது சரியல்ல என்று ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

*Sri V. C. PALANISWAMI GOUNDER: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 10-13 a.m.
கவர்னர் அவர்கள் உரையைப் பாராட்டி ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் கொண்டுവந்துள்ள தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் முறையில் நான் சில வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன். அந்த உரையில் இந்த சர்க்காருடைய முன்னேற்றத் திட்டங்களும், இந்த நாட்டின் முன்னேற்றத் திட்டங்களும் செவ்வையாகப் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் பார்க்கும்போது இந்த நாட்டில் எவ்வளவு அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் அமைந்திருக்கின்றன என்பதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம்.

நம்முடைய சர்க்காருடைய இந்த முன்னேற்றத்திட்டங்களில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டைத் திட்டத்தில் வரக்கூடிய பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. நம்முடைய ராஜ்யத்தில், முக்கியமாகத் தஞ்சாவூர், ராமநாதபுரம் ஆகிய இரண்டு ஜில்லாக்களிலும் புயலின் கஷ்டம் இந்த ஆண்டில் இந்த தலைக்கட்டில் என்று சொன்னால் கூட மிகையாகாது. இரண்டு தரம் வந்துவிட்டது. அதன் காரணமாக அங்குள்ள மக்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அந்தக் கஷ்டத்திலிருந்து அவர்களுக்கு நிவாரண மளிப்பதற்காக ஏராளமான பணம் அங்கு செலவழிக்கப்பட்டது. ரூ. 3 கோடி விவசாயிகளுக்குக் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டதென்றால் அது எவ்வளவு பெரிய செலவு என்று சொல்லவேண்டியதில்லை. ஆனால் இவ்வளவு

[Sri V. C. Palaniswami Gounder] [10th August 1956]

நபாய் கடனாகக் கொடுக்கும்போது நிர்வாக இயந்திரம் சீர்திருத்தப்பட வேண்டும், சீர்திருத்தப்பட்டிருக்கவேண்டும். அதில் எவ்வளவோ ஊழல்கள் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டோ நான் வருத்தப்படுகிறேன். நமது நாட்டிற்கு சுதந்திரம் வந்த பிறகு முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தாலும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தாலும் நாட்டு மக்களிடத்தில் ஒரு எழுச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. தங்களுடைய அபிவிருத்திக்காக சர்க்காரோடு சம்பந்தம் வைத்துக்கொண்டு மக்கள் பாடுபடுகிறார்கள். இந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் காரணமாக சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு வேலை அதிகமாகியிருக்கிறது. ஜில்லா அதிகாரிகள் எல்லோருக்கும் வேலை அதிகரித்திருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது நிர்வாக இயந்திரம் நல்ல முறையில் அமைக்கப்பட வேண்டும். அதற்காக நிர்வாக அதிகாரிகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஏதோ ஒரு விதமாக இயந்திரம் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் தவிர நல்ல முறையில் இயங்காது என்பது என் அபிப்பிராயம். ஆகையால் நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கு அதிகமான வேலை இருப்பதால் ஏராளமான உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்கவேண்டும்.

கவர்னர் அங்களுடைய உரையில் கலெக்டர்களுடைய Personal Assistant களுக்கு சட்ட பூர்வமாக சில அதிகாரங்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அவர்கள் ஆர அமர்ந்து பைல்களை பார்த்து நியாய அநியாயங்களை கண்டு உத்தரவை கொடுக்க வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த I.C.S. உத்தியோகஸ்தரோடு சென்ற காலத்தில் நான் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது அவர் சொன்னார் “உங்களுக்குத் தெரியுமா, அரசாங்கமெல்லாம் குமாஸ்தாக்களால்தான் நிர்வாகிக் கப்பட்டு வருகிறது” என்று. இந்த வார்த்தையை கேட்போது எனக்கு தூக்கிவாரிப்போட்டது. குமாஸ்தாக்கள் தான் நிர்வாகம் செய்கிறார்கள் என்றால், பொறுப்புள்ள அதிகாரிகள் எவ்வளவு தூரம் நடவடிக்கைகளை ஆற்றும் பார்க்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, கவர்னர் உரையில் கலெக்டர்கள் Personal Assistant களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதை மீண்டும் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது விவசாயத்துறையில் மக்களுடைய கவனத்தை கவர்ந்து இருக்கும் முக்கியமான விஷயம், நியாயவார மசோதா. இந்த நியாயவார விஷயத்தில் என்ன விதாசாரம் பூமிக்காரனுக்கும் உழகிற குடியானவனுக்கும் கொடுப்பது என்பது முக்கியமாய் ஆலோசிக்கப்பட்டு பொறுக்குக் சமிட்டியில் ஒரு முடிவு காணப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முடிவில் 40, 35, 33-1/3, 25 என்று விகிதாசாரங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பிரச்சனை சம்பந்தமாக என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் தோட்டக்கால், புஞ்சைக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் படியான விகிதாசாரம் போதாது. நஞ்சை சர்க்காருடைய தண்ணீர் வசதிகளைக்கொண்டு சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. ஆனால் தோட்டக்கால் நிலமோ அப்படியில்லை. அந்த பூமிதார் 5,000, 10,000 ரூபாய் செலவு செய்து, கிணறுவெட்டி, பம்பு செட்டுகள் வைத்து சாகுபடி செய்கிறார். அவர்கள் investment-க்கு (முதலீட்டிற்கு) தகுந்த ஊதியம் இல்லை. ஆகவே தோட்டக்காலுக்கு 33-1/3 விகிதாசாரம் கொடுப்பது நியாயமில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதை மறுபடியும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு வைக்கிறேன். தவிர, புஞ்சையுக்கு 25 சத விகிதம் என்று சொல்லுகிறார்கள். புஞ்சை நிலம் திருத்தப்படும் விஷயங்களை எல்லாம் பார்க்கும்போது 25 சத விகிதம் போதாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

இரண்டாவதாக, கைத்தொழில் அபிவிருத்தி விஷயத்தில், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் சரியாகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய தொழிற்சாலைகளும், கரைக தொழிற்சாலைகளும் நாட்டில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் நமது நாட்டில் கிராமங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை தவிர்க்கவேண்டுமென்றால், சிறு கைத்தொழில்களும், குடிசை தொழில்களும் மிகவும் அவசியம். கிராமாந்தரங்களில் பெரிய ஆலைகளை வைக்கும்போது, எல்லோரும் அந்த ஆலை வேலைக்குப் போகிறார்களே ஒழிய

10th August 1956] [Sri V. C. Palaniswami Gounder]

விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதில்லை. ஆலை வேலையில் நல்ல ஊதியம், போனால் கிடைக்கிறது. ஆகவே, வாலிபர்கள் எல்லாம் அந்த வேலைக்குச் சென்று விடுகின்றனர். விவசாயத்தில் ஈடுபடக்கூடியவர்கள் 50, 60 வயதிற்கு மேற்பட்ட உழைப்பாளிகளாக இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டின் உணவுப் பிரச்சனை தீரவேண்டுமானால், விவசாயம் அபிவிருத்தி அடையவேண்டும். விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைய விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சகல வசதிகளையும் செய்து தரவேண்டியது சர்க்காரின் கடமை. அவர்களுக்கு விவசாயத்தில் ஊக்கம் கொடுக்கும் முறையில், நல்ல ஊதியம் கொடுத்து, ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்குச் சமமான நிலையில் வைக்கவேண்டும், அவர்களுடைய உற்பத்திப்பொருள்கள் சரியான விலையில் விற்க சௌகரியம் செய்து தரவேண்டும். இன்றைய தினம் **cultivating tenant** என்றால் நேரிட நிலத்தை உழைப்பவர்கள் தான் என்று அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் அவர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் கொடுக்கவேண்டியது அவசியம். இன்றைய தினம் அனேகம் பேர் நடுவிலிருந்து கொண்டு, விவசாய கூலிகளை வைத்துக்கொண்டு, முக்கியமாக ஹரிஜனங்களை வேலைக்கு வைத்துக்கொண்டு, விவசாயம் செய்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட ஹரிஜனக் கூலிகளுக்குக் கொடுக்கிற கூலி குறைவு. இந்த முறையில் நடுவில் வருகிறவர்கள், யாதொரு உழைப்பில்லாமல், லாபமடைகிறார்கள். இன்றைய தினம் விவசாயம் ஒங்கவேண்டுமானால், விவசாய கூலிகள் விவசாயத்தில் ஈடுபடவேண்டுமானால், அவர்களுக்கு சரியான ஊதியம் கொடுக்கப்படவேண்டும். அந்த முறையில் சட்டத்தில் ஷரத்துகள் இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. இன்றைய தினம் சொஷியலிஸ்டிக் பாணி சமுதாயத்தை அமைப்பது நமது நோக்கமாக இருக்கும்போது, எல்லோருக்கும் சம அந்தஸ்தும், வாய்ப்புகளும் கொடுக்கப்படவேண்டும். மக்கள் சுகவாழ்வு எய்த வேண்டுமென்று நாம் சொல்லும்போது, விவசாய கூலிகளின் நிலைமையை பார்த்தால் மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. சட்டப்படி **tenant** களுக்கு பாதுகாப்பு என்று இருக்கிறது. ஆனால் **tenant** என்ற தலைப்பின் கீழ் உண்மையாகப் பாடுபாது ஆட்களும் வரக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. இதை நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

விவசாயத்துறையில் பல திட்டங்களை சர்க்கார் போட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் விவசாயம் ஒங்கவேண்டுமென்கிற நோக்கத்தில் விவசாயிகளுக்கு விவசாயம் செய்யப் போதுமான கடன் வசதி கிடைக்கவேண்டுமென்பதற்காக கூட்டுறவு முறையில் சில பாங்குகளை அமைத்து, போதுமான கடன் கொடுக்க திட்டம் பேரீட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் பொது ஜன அபிவிருத்திக்காக கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருக்கவேண்டுமென்றால், அதன் சட்டதிட்டங்களை திருத்தி அமைக்கவேண்டும். சர்க்கார் இதில் போதிய அக்கறை செலுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

கவர்னர் உரையில், சென்னை ராஜ்யத்தில் புதிதாக 400 அரசாங்க விதைப் பண்ணைகள் (State seed farm) வைக்க சர்க்கார் உத்தேசித்து இருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றை எவ்விதம் நல்ல முறையில் இயக்கப்போகிறார்கள் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஏற்கனவே பல இடங்களில் சர்க்கார் விநியோகிக்கும் வித்துக்கள் சம்பந்தமாகப் புகார்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அனேக இடங்களில் சர்க்கார் விதைகளை விதைப்பதில்லை. ஏனென்றால் சர்க்காரால் விநியோகிக்கப்படும் வித்துக்கள் தரமாக இருப்பதில்லை. என்னுடைய சொந்த அனுபவமும் அதுதான். விதையானது நல்ல முறையில் பொறுக்கப்பட்டு உலர்ந்த முதிர்ந்த விதையாக இருக்கவேண்டும். அப்படியில்லாமல், பச்சையானதும், முதிர்ச்சியில்லாததுமான வித்துக்களை வாங்கி சேகரித்துவைக்கும் பட்சத்தில், அது குடியானவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டால், அவர்களுக்கு மிகுந்த நஷ்டத்தைத் தான் உண்டாக்கும்.

அடுத்தபடியாக, பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எல்லாம் சர்க்கார் செய்து முடித்தாகிவிட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. உண்மைதான். நமது நாட்டில் பெரிய அணைக்கட்டுகள், நீர்த்தேக்கங்கள் எல்லாம் ஏற்படுத்தியாகி

[Sri V. C. Palaniswami Gounder] [10th August 1956]

விட்டது. இனி நமது நோக்கம் சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களாகத் (Minor Irrigation schemes) தான் இருக்கமுடியும். அதுவும் முடிந்தது விட்டால் பூமிக்கு அடியில் இருக்கும்படியான நீரை மேலேகொண்டு வரும் திட்டங்கள், அதாவது bore wells (குழாய் கிணறுகள்) filter points (வடி முனை குழாய்கள்) ஏற்படுத்தும் திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கிறார்கள். இந்த வடிமுனை குழாய் திட்டங்கள் delta area, சமுத்திரக்கரை, நதி முகத்துவாரங்கள், இப்படிப்பட்ட இடங்களில் தான் வெற்றிகரமாக நடக்கின்றன. ஆனால் மேட்டுப்பாங்கான கோயம்புத்தூர், சேலம் ஜில்லா போன்ற பிரதேசங்களில் வடிமுனைக் குழாய்த் திட்டங்கள் அவ்வளவு வெற்றிகரமாக இருக்கமுடியாது. 5,000 ரூபாய் 10 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்த bore-hole wells (குழாய் கிணறுகள்) போட்டால் வெற்றிகரமாக ஆனாலும் ஆகும். இல்லா விட்டால் இல்லை என்று நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே, பூமிக்கு அடியில் ஜலம் இருக்கும் இடங்களைக் கண்டு பிடிக்க சாஸ்திர ரீதியாக ஆராய்ச்சி செய்தால் நன்றாக இருக்கும். அன்னிய நாடுகளிலிருந்து நிபுணர்கள் வந்து, மண்ணெண்ணை பெட்ரோல் இருக்கும் இடங்களைக் கண்டுபிடித்தார்கள். அதே போல் கனிவாக்கங்கம் இருக்குமிடங்களும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. இந்த முறையில் ஜலம் இருக்குமிடங்களைக் கண்டு பிடித்து விவசாயிகளுக்குச் சர்க்கார் உதவி செய்யலாம் என்று கருதுகிறேன். வடநாட்டில் Gangetic plain-ல் bore-hole wells (குழாய் கிணறுகள்) வெற்றிகரமாக இருக்கின்றன. அமெரிக்கர்களுக்கும் இது அன்னியநாட்டு கண்டிராக்டர்களுக்கும் bore-hole wells அமைத்து நஞ்செய், புஞ்செய் நிலங்களுக்கு சாகுபடி வசதி செய்யத் திட்டங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நெய்வேலி மில் ஆர்டிஷியன் (artesian) கிணறுகள் வெற்றிகரமாக இருக்கின்றன. வரட்சிமிக்க இடமான எங்கள் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிற்குத் தான் கதி மோட்சமில்லை. எங்கள் ஜில்லாவின் நிலைமை மந்திரிகளுக்கு தெரிந்திருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. எங்கள் ஜில்லா விவசாயிகள் விவசாயத்தில் மிகவும் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக இருந்த போதிலும், அவர்கள் முயற்சியும், பொருட் செலவும், தகுந்த நீர்ப்பாசன வசதி வில்லாததால், சிசுமயம் வெற்றியும், பெரும்பாலும் தோல்வியும் அடைகிறது. ஆகவே சர்க்கார் பூமியின் அடியிலிருக்கும் தண்ணீரை மேலே கொண்டுவர தக்க திட்டங்கள் வகுத்து, விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

10-26
a.m.

அடுத்தாற் போல், இப்போது கடைசியாக எனக்கு முன்னால் பேசிய மெம்பர்கள், கீழ்ப்பவானித் திட்டத்தைப்பற்றி விவாதம் நடத்தினார்கள் அதிலே எனக்கு ஒரு சண்டை நிலம் கூட கிளையாது. அது பற்றி தான் பாரப்பட்சமில்லாமல் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் என்னுடைய அனுபவம் சற்றுக் கம்மியான இருக்கலாம். நேரடியான கஷ்டநஷ்டம் தெரியாமல் இருக்கலாம். பொதுவாகப் பார்க்கும்போது இந்தக்கீழ்ப்பவானித் திட்டத்தைப் பார்க்கும் போது, அந்தப் பிராந்தியத்தில் இத்திட்டம் வேகமாக அமுலாக்கப்பட்டது. அந்த அளவுக்கு மேல் பவானித் திட்டம் வந்ததா? கீழ் பவானித் திட்டம் படிப்படியாக வந்துவிட்டது. மேல் பவானித் திட்டத்துக்காக, நாங்கள் அந்தக் காலத்தில் ரொம்பக் கிளர்ச்சி செய்தோம். ஆனால், கீழ்ப் பவானித் திட்டம், அது ரொம்ப சலபமானது, அதிக நீர்த்தேக்கம் உடையது என்று என்ஜினியர்கள், மந்திரிகள் சொன்னதாலும், அங்கிருந்தவர்களுடைய அந்த அபிப்பிரயத்தை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டிய தன்மை ஏற்பட்டுவிட்டது. பூமி நிலைமையைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. அந்த கீழ் பவானித் திட்டப்பூமியானது எத்தகைய வசதியுள்ள நிலைமையிலும், கம்மியான நிலம், அது அவ்வளவு உயர்ந்த நிலம் அல்ல என்று என்ஜினியர்கள் சொன்னது எனக்கு தெரியும். மேல் பவானித் திட்டம் வந்திருந்தால், இவ்வளவு போராட்டம் இருக்கவே இருக்காது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அது வந்தது எனக்குப் பொருமை இல்லை. ஏன், அதற்கு இவ்வளவு எதிர்ப்பு சர்க்காருக்குக் காட்டுகிறார்கள் என்பதுதான் தெரியவில்லை. இன்றைய தினம் கோயம்புத்தூரில், ஒரு ஏக்கரில், கிணற்றிலிருந்து 'தண்ணீர் பாயவேன் மென்றால் 100 ரூபாய் ஆகிறது pumping-க்கு. ஆனால், ரூ. 20, ரூ. 15, ரூ. 7½ என்று செலவாகக்கூடிய இடங்களில், ஏன் அத்தனை போராட்டம் செய்கிறார்கள் என்பது தான் புரியவில்லை. நிர்வாக யந்திரத்தில்,

10th August 1956] [Sri V. C. Palaniswami Gounder]

ஊழல்கள் இருந்தால் அதை நிவர்த்தி செய்வது அவசியம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இன்றைய தினம் கேட்கிறேன். கீழ் பவானித் திட்ட குடியானவர்கள், மேல் பவானித் திட்டத்துக்கு வந்து, மேல் பவானித் திட்டக் குடியானவர்கள், கீழ் பவானித் திட்டத்துக்கு போவார்களேயானால் பாகிஸ்தான் ஹிந்துஸ்தான் மாதிரி, எந்தப் புரட்சி நிலைமையும் ஏற்படாமல் இருந்தால், நான் மனமுவந்து, கீழ் பவானித் திட்ட ஊருக்குப் போவதில் சந்தோஷமாகத் தயார் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மின்சாரத்தினால், ஜலம் கிடைக்கும்படியான கஷ்டம் எது என்பது எனக்குத் தெரியும். இன்றைய தினம், மேல் பவானித் திட்டத்தில், குந்தாதிட்டத்தில் ஏதாவது, ஜலம் வரும் பட்சத்தில், ஏக்கருக்கு ரூ. 20 அல்ல, நான் சொல்கிறேன், இன்றைய தினம், ஏக்கருக்கு ரூ. 50 கொடுக்கவும், அங்குள்ள விவசாயிகள் முன் வருவார்கள் என்று நான் சவால் விடுகிறேன். இப்போது, பல ஆறுகள் மூலமாக, ஜலத்தைத் தேக்கி, மின்சார உற்பத்தியைச் செய்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு நல்லது. நாங்கள் இந்தக் கீழ்ப்பவானித் திட்டத்தின் பேரில், அந்த ஊருக்குப் போய் விவசாயம் செய்தால், நாங்கள் என்ன போட்டுக் கொள்ள மாட்டோம். சர்க்கார் கேட்கும்படியான, வரி என்னவோ அதை நாங்கள் கொடுக்கிறோம் புதி அபிவிருத்தித் திட்டம், அதாவது **Betterment Fee** கொடுக்கவும், தயாராய் இருக்கிறோம் என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். **Betterment Fee** கேட்பதில் என்ன தவறு என்று கேட்கிறேன். 10 கோடி ரூபாயில்கூடப்பட்ட, கீழ்ப்பவானித் திட்டத்தில், யார் பணம்? கோயம்புத்தூர், செலம் விவசாயிகள் பணமும் அல்லவா? புயலால் பாதிக்கப்பட்ட, ராமநாதபுரம், தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகள் பணமும் அல்லவா? நீங்கள் என்கிளர்ச்சி செய்கிறீர்கள் என்று கேட்கிறேன். வரி வேண்டாம் என்று சொல்லாதீர்கள். இதன் பயனை இந்தத் தலைமுறையோடு அல்ல, அடுத்த தலைமுறையிலும் கரணலாம். இந்தச் சர்க்காரும், எங்க் சர்க்காரும், இதை அபிவிருத்தி செய்ய திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அடுத்த தலைமுறையினர், இத்திட்டம் கொண்டு வந்தவர்களைக் கும்பிடுவார்கள் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகமில்லை. நான் சொல்வது முகஸ்துதிக்கு அல்ல, நானும் வாழ வேண்டும், நீயும் வாழ வேண்டும் என்கிற அந்த முறையின் நான் சொல்ல வேண்டியதே தவிர, பொருமைப்படுவதால் அல்ல. அதாவது, சர்க்கார் மனமுவந்து, விரிவாக, கோயம்புத்தூரில், அனினி, பல்லடம் இப்பேற்பட்ட இடங்களுக்கு, ஒரு நீர்ப்பாசனம் கொண்டு வரமாட்டார்களா? என்பது தான் என்னுடைய ஆவல். இப்போது இதற்கு முன்னால், இந்த பரம்பிடுளத் திட்டத்தைப் பற்றி மிகப் பரவலாகப் பேசினார்கள். மந்திரியும் பேசினார். என்ஜினியர்களும் போய் ஆராய்ச்சி செய்தார்கள். இப்போது எல்லாம் **silent** ஆக இருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வேலை நடக்கிறது, காரியமெல்லாம் நடக்கிறது.

*** SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :** ரொம்ப சரி, காரியம் நடக்கிறது என்றால் மேற்கு தொடர்ச்சியிலிருந்து வீணாகிப் போகும் ஜலம், நமக்கு உபயோகமாவது பற்றிய விஷயத்தில், திருவாங்கூர்-கொச்சியோடு, இங்கு சம்மந்தப்பட்ட இலாக்கா, என்ன முடிவுக்கு வந்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. அதாவது நம் நாட்டில் அனைக்கட்டிக்கொண்டு வந்தால், ஒரு லட்சம் ஏக்கருக்குத் தான் பாய முடியும். அது போதாது. இன்னும் 2, 3 லட்சம் ஏக்கராக்களுக்குப் பாயவேண்டும் முக்கியமாகப் பல்லடத்தைப் பற்றிப் பேசுவிரும்புகிறேன். பல்லடம், பஞ்சப் பிரதேசம் என்பது தெரியும். அதிலும், இந்தப் பரம்பிடுளத் திட்டத்தில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து லெவல் இல்லாவிட்டால், **pumping** செய்து, வறண்ட இடத்துக்கு பயன்படுத்துவது நல்லது. இதற்கு மசோதா கொண்டு வரும்படி, மந்திரி கனம் மாணிக்கவேலு அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமெரிக்காவில், வரட்சியான இடங்களில், 400 மைல் தூரத்துக்கு, **Pumping line** கொண்டு வந்து, விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் கிட்டுப்படியாகச் செய்கிறார்கள். அது எவ்வளவு முன்னேற்ற கரமான காரியம் என்று கேட்கிறேன், பிரம்பிடுளத்திட்டத்தில் முதல் ஆரம்பித்த மாதிரி, இன்மேலும் ஈடுபட்டால் இந்த பல்லடம், தாராபுரம்

[Sri V.C. Palaniswamy Gounder] [10th August 1956]

தாலுக்காக்கள் வரட்சி, பஞ்சப் பிரதேசங்கள், உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். நீங்கள் பணத்தைப் பார்க்க வேண்டாம், உற்பத்தியைப் பாருங்கள். அந்த முறையில் செய்தால் வெற்றிபெறும். அதற்கு சர்க்காருடைய பணம், நூற்றுக்கு 40, 60, வட்டி ஆனாலும் கொடுப்பார்கள் என்று நான் இங்கே சொல்லத் துணிகிறேன். ஆகையினாலே, இப்படிப்பட்ட விஷயங்களைச் சர்க்கார் கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகிறேன் என்று கேட்டுக் கொண்டு, கவர்னர் பிரசங்கத்தை, நான் மனமுவந்து ஆதரிக்கிறேன்.

10-36
a.m.

SRI M. PALANIYANDI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரையில் பேசும் காலத்தில், நமது சென்னை மாகாணமானது தமிழ் மாகாணம் என்று அழைக்கப்படாமல் இருந்தாலுங்கூட தமிழ் மொழி ஆட்சிமொழி ஆவதற்கு சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமென்று சொல்லியிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத் தகுந்த விஷயமாகும்.

எல்லைப் பிரச்சினையைப் பற்றி ஆந்திர கவர்னர் செய்துள்ள பிரசங்கமானது வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சுவது போல் இருக்கிறது என்று நான் சொல்லமுடியும். எல்லைப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது பற்றி பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு உறுதிமொழி கொடுத்திருக்கிறார். ராஜ்யச் சீரமைப்புக் கமிஷன் ரிபோர்ட்டில் 395, 396-வது பாராவில் நேரிடைப் பேச்சு வார்த்தையின் மூலம் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிட்டதன் பேரிலும் நேருஜியின் வாக்குறுதியின் பேரிலும் கிளர்ச்சியை விட்டு விடலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. இருந்தும் கூட ஆந்திர மாகாணத்தைச் சற்றிய எல்லைப் பிரச்சினை பெரிம அளவு இருக்கிற காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு இந்தப் பிரச்சினையை ஆந்திரா அரசாங்கம் தட்டிக் கழிக்கப் பார்ப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். உண்மையாக நிதி மந்திரி அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்துடன் வாதாடி, எல்லைப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க, உடனடியாக எல்லைக் கமிஷன் நியமிக்கப்படுவதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அவருக்கு இந்தக் காரியத்தில் இச்சப்சபை பூராவும் ஆதரவு கொடுக்க தயாராக இருக்கிறது. இதபோல் பல விஷயங்களில் இந்தச் சபை ஆதரவு கொடுத்து வந்திருக்கிறது. ஆகையால், அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதி, எல்லை கமிஷனை உடனடியாக நிறுவுவதற்கு வேண்டிய வழிவகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் எல்லைப் பிரச்சினை இன்னும் தீராமல் இருப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. எல்லைப் பிரச்சினையைத் தீர்த்தாக வேண்டும் என்று கிளர்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அரசாங்கமும் “செய்வோம் செய்வோம்” என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. பேச்சு வார்த்தை ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தின் ஆந்திர அரசாங்கம் ஏதாவது சாக்குப் போக்குச் சொல்லி, இல்லாத விஷயங்களைப் பேசி பிரச்சினையைத் தட்டிக் கழித்து வருகிறது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகையால் மந்திரி அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்திடம் எடுத்துச் சொல்லி நிச்சயமாக எல்லைக் கமிஷனை சீக்கிரமாக அமைப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை சர்க்காருக்கு என்னுடைய தொகுதி மக்கள் சார்பாகவும் என் சார்பாகவும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். புள்ளம்பாடி, கட்டளை வாய்க்கால் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு சர்க்கார் இந்த ஆண்டிலேயே எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். நான் முக்கியமாக சர்க்காருக்கு ஒரு விஷயத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல ஆண்டுகளாக அந்தப் பகுதி மக்கள், பிற்பட்ட மக்கள், விரும்பிக்கொண்டிருந்த ஒரு திட்டத்தை இப்பொழுது அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றுவதானது பிற்பட்ட மக்களின் மீது இந்த சர்க்காருக்கு இருக்கக்கூடிய அக்கறையைக் காட்டுகிறது. ஆனால், இதை 6 ஆண்டுகளுக்குள் முடிக்கப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறதுதான் வருந்தத்தக்க விஷயம். ஏனென்றால் அங்குள்ள மக்கள் அதிகமாக ஒத்துழைக்க காத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, வெகு காலமாக திட்டம் நிறைவேறு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது அதைச் சீக்கிரமாக முடிப்பதற்கு அரசாங்கம் வழி வகுக்க வேண்டுமென்று மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

10th August 1956] [Sri M. Palaniyandi]

விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்ய தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டப்பகுதிகளில் கடன் கொடுக்கப்போவதாக கவர்னர் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டும் போதாது என்று நான் கருதுகிறேன். விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவு பாங்குகள் கடன் கொடுக்கமுடியும். உதாரணமாக திருச்சி கூட்டுறவு மத்திய பாங்கிலே 70 லட்சம் அல்லது 80 லட்சம் ரூபாய் வரையில் பணம் இருக்கிறது. மக்கள் “பொசிட்” செய்யும் பணத்தைக் கூட “ஸ்க்ரூபுனைஸ்” பண்ணி, தான் வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். அந்தப் பணத்தை விவசாயிகளுக்குக் கடனாகக் கொடுக்கலாம். கூட்டுறவு கூட்டுறவு அல்லது வேறு எங்கேயோ தவறு இருக்கிறது. மத்திய கூட்டுறவு பாங்கில் பணம் இருக்கிறது. கிராம மக்களுக்குக் கடன் வேண்டும். ஆனால் கடன் கிடைக்கவில்லை யென்றால் நிர்வாக இயந்திரத்திலோ கூட்டுறவு இலாகாவிலோ அரசாங்கத்திலோ தவறு இருக்கிறது என்று தான் சொல்லவேண்டும். தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டப் பகுதிகளில் மட்டும் தான் கடன் வசதி தேவை என்பது அல்ல. மாகாணத்தில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் உள்ள விவசாயிகளுக்கும் கடன் வசதி அத்யாவசியம். விவசாயிகள் அதிக வட்டிக் கொடுத்து பணம் கடன் வாங்குவதோடு மட்டுமல்லாமல் தங்கள் முதலேயே இழந்து விடக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமையை முன்னேற்றுவதற்கு நீண்டகாலக் கடன், குறுகிய காலக் கடன், முதலிய வசதிகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தொழில் வளம் பெருகவேண்டுமென்று நமது அரசாங்கம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே கன சக இயந்திரத் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்குத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அது வாஷேடுக்குந்த விஷயம். நமது மாகாணத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ஜனத்தொகை அடிப்படையில் எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, பிற்பட்ட நிலையை ஏறத்துக்கொண்டாலும் சரி எந்த விதத்தில் பார்த்தாலும் இங்கு தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்பட வேண்டுமென்று கேட்க உரிமை இருக்கிறது. தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சிலிலே நிதி மந்திரி அவர்கள் வாதாடினால் இந்த சபை ஆதரவாக இருக்கும். நாட்டுமக்கள் எல்லோரும் ஆதரவு கொடுக்க காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இருதரறு முப்பது கோடி ரூபாய் நமக்கு வேண்டுமென்றால் 170 கோடி ரூபாய் தான் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாது, அதிகமாக வற்புறுத்தி வாங்குவதற்கு வழி வகை செய்யவேண்டும்.

நெய்வேலித் திட்டத்திற்கு 60 கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு சீக்கிரமாக நிறைவேற்றப்படும் என்று கவர்னர் உரையிலே இருக்கிறது. பூமிக்கு கீழ் இருக்கும் தண்ணீரை மேலே இறைத்து, அதற்குமேல் இருக்கக்கூடிய பழுப்பு நிலக்கரியை எடுத்தால் தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளம் நிச்சயமாக வளரும். சேர்வராயன் மலையில் கிடைக்கும் பாக்கஸ்டைக் கொண்டு சேலத்தில் அலுமினியம் தொழிற்சாலையை பத்து கோடி ரூபாய்ச் செலவில் ஆரம்பிப்பதோகூட, அங்கு இருக்கக் கூடிய இரும்புக் கனியையும் பயன்படுத்த முன்வரவேண்டும். மூலப்பொருள்கள் நம் நாட்டில் கிடைக்கிறது. குந்தா மின்சாரத் திட்டம் போன்றவைகளிலிருந்து மின்சாரமும் கிடைக்கும். நெய்வேலித் திட்டத்திலும் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படக்கூடியது. நெய்வேலியில் கிடைக்கும் நிலக்கரியையும், சேலத்தில் கிடைக்கும் இரும்புக் கனியையும் கொண்டு இரும்புத் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே அடிப்படையாகக் கொண்டு தொழிற்சாலையை நிறுவுவதற்கு நிதி மந்திரி அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்த வேண்டும். தமிழ்நாடு தொழில் வளத்தில் பிற்பட்ட பகுதியாக இருப்பதால், தொழில் வளம் பெருக வேண்டியதவசியம். பல ஆண்டுகளாக தமிழ் நாட்டு மக்கள் இந்த முறையில் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மக்களுடைய எண்ணத்தைக் கருத்திற்கொண்டு நிச்சயமாக பெரும் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு மத்திய சர்க்காரை நமது சர்க்கார் தூண்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சிறு தொழில்களுக்குத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அந்தத் திட்டங்களெல்லாம் சரியாக அமல் நடத்தப்படவில்லை. தமிழ் நாட்டில் தொழில்வளம் பெருவதற்கு சிறு தொழில்கள் ஏராளமாக ஆரம்பிக்கப்பட

[Sri M. Palaniyandi]

[10th August 1956]

வேண்டும். சிறு சிறு தொழில்களை மக்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய உதவியை அரசாங்கம் செய்துகொடுக்கவேண்டும். கடனும் தாராளமாகக் கொடுத்துவவேண்டும். பாராளுமன்றத்திலும் காங்கிரஸ் எம்.பி.க்கள் வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். கடன் கொடுப்பதிலே சிறிது நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை. எப்படியாவது சென்னை ராஜ்யத்தில் தொழில் வளம் பெருகுவதற்கு வழிவகைகளை ஆராய்ந்து காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். தக்காவிக் கடன் வாங்கி நிலத்தை உழுது வளப்படுத்துவது போலவே சிறு தொழிலுக்கும் கடன் உதவி அவசியம் கடன் கொடுப்பதிலே ஆங்காங்கே பலகஷ்ட நஷ்டங்கள் ஏற்படலாம். இருந்தாலும், ஆங்காங்கே ஏராளமான **unskilled and semiskilled workers** இருப்பதால் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து நாட்டின் தொழில் முன்னேற்றத்திற்குப் பயன்படுத்தவேண்டும், சட்டசபை உறுப்பினர்களையோ, பஞ்சாயத்து நிலைவர்களையோ, இன்னும் மற்ற நல்லவர்களையோ நியமித்து, அவர்கள் மூலமாக சிறந்த தொழிலாளர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கச் செய்து அவர்களைப் பயன்படுத்தலாம்.

சமீபத்தில் நிதி மந்திரி அவர்கள் கோயமுத்தூரில் பேசியபோது நமது மாகாணத்தில் நல்ல தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று பெருமைப்பட்டுச் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே அது பெருமைப்படக்கூடிய விஷயந்தான். நம்நாட்டில் பெருமைபடுத்தக்கூடிய முறையில் வேலை செய்யக்கூடிய நல்ல தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஜெர்மனியிலிருந்தும், டென்மார்க்கிலிருந்தும் வந்துள்ள இன்ஜினீர் இங்கு 100 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு வேலை செய்யும் தொழிலாளியின் வேலையைப் பார்த்து விநியந்திருக்கிறார்கள். ஒரு படித்த இன்ஜினீர் செய்யக்கூடிய வேலையைக்கூட தன்னுடைய பரந்த அனுபவத்தின்காசனமாக செய்யக்கூடிய, தொழிலில் ஆர்வம் உள்ளவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகையால், நாம் சிறு தொழில்களை நடத்தக்கூடியவர்களுக்கு கடன் வசதி அதிகமாகக் கொடுத்தால் நாட்டிலே தொழில்கள் வளருவதற்கு முடியும். நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் இது விஷயமாக ஆலோசனை செய்து சிறு தொழிலுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

தொழிலாளிகளுடைய நிலை இன்னும் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. தொழிலாளருடைய விஷயமாக இயற்ற வேண்டிய சட்டங்களை மத்திய அரசாங்கமும் ராஜ்ய அரசாங்கமும் இயற்றலாம் என்று அரசியல் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கும்படியான பல சட்டங்களைப் பரிசீலனை செய்து முன்னேற்றமான முறையில் திருத்தியமைக்கவேண்டும். தொழில் கோர்ட்டு வசதி செய்திருக்கிறார்கள். அதைப்போன்று இன்னும் பல வசதிகள் செய்துகொடுத்து அவர்களுடைய நிலையை முன்னேற்றவேண்டும். ஒரு தொழிலாளி வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டால் அதைத் தொழில் கோர்ட்டுக்கும் மேல் கோர்ட்டுக்கும் எடுத்துக் கொண்டு போவதில் பலவித கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அவன் நீக்கப்பட்டது சரியா தப்பா என்பதை முடிவு செய்வதற்கு டிரிப்யூனல் தீர்ப்பு வரை காத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியிருக்கிறது. உதாரணமாக டன்லப் கம்பெனியார் போன்ற ஏகபோக கம்பெனிகள் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் லாபம் அடைந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், தொழிலாளிகளின் நிலைமை முன்னேறவில்லை. சாதாரண தொழிலாளி தொழிற்சங்கம் அமைப்பதன் காரணமாக வேலையைவிட்டு நீக்கப்பட்டால், தொழில் கோர்ட்டுக்குப் போய் பரிகாரம் காணுவதில் பல சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன. நடுத்தர குமஸ்தாக்கள் முதலியவர்கள் சங்கம் அமைப்பதற்குக்கூட முடியவில்லை. ஆகவே, தொழிலாளிகள் விஷயமாக உள்ள சட்டங்களைக் கவனமாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அவர்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய முறையில் சட்டங்கள் திருத்தியமைக்கப்படுவதோடு கூட முன்னேற்றமான சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகட்டும் திட்டம் (Industrial Housing Scheme) இன்னும் அதிகமாக உபயோகப்படவில்லை என்ற குறை இருந்துவருகிறது. இதை நான் சொல்லவில்லை. பார்லிமெண்டு உருப்பினர்களும் மற்றவர்

10th August 1956] [Sri M. Palaniyandi]

களும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் அளிக்கும் உதவித் தொகையை நமது அரசாங்கம் முழுதும் உபயோகப்படுத்துவதில்லை என்ற குறையும் சொல்லப்படுகிறது. தயவுசெய்து ஒதுக்கப்பட்ட பூராய் பணத்தையும் பயன்படுத்த நமது அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் ராஜ்ய அரசாங்கத்திற்கு இந்த இனத்திற்காக 50 சதவிகிதம் 'ஸ்ப்லிடி' தருகிறார்கள். 50 சதவிகிதம் கடன் தருகிறார்கள். எல்லாவற்றையும் உபயோகப்படுத்தி தொழிலாளிகளுக்கு ஜில்லாக்களின் பல பாகங்களில் ஆயிரம் இரண்டாயிரம் என்று வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுத்தால் தொழிலாளிகளுடைய வீட்டுப் பிரச்னை தீருவதோடு கூட, நகரத்திற்கு அப்பாலுள்ள கிராமப்பகுதிகளிலும் வீடு கட்டும் திட்டம் நிறைவேறும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மத்திய அரசாங்கம் ஒதுக்கிய பணத்தை ஏன் தொழிலாளிகளின் நன்மைக்குப் பயன்படுத்தாமல் விட்டுவைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்கின்றேன். தொழிலாளி வீடு கட்டும் சங்கத்தைக் அணுகி கடன் கேட்டாலும் 600, 700 ரூபாய் வரையில் தொழிலாளி முதலில் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி முதலில் செலவு செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகள் குறைவு. 100 ரூபாய் சம்பளமாவது வாங்கக்கூடிய நடுத்தர தொழிலாளிகள் தான் இந்தமுறையில் கடன்பெற்று வீடு கட்டிக்கொள்ளமுடியும். ஆனால், பெருவாரியாக இருக்கக்கூடிய சாதாரண ஏழைத் தொழிலாளிகளுக்கும் பயன்படக்கூடிய முறையில் வீடு கட்டுக்கொடுக்கும் திட்டம் செய்யப்படவேண்டும். அத்துடன் தொழிலாளர்கள் வீடு கட்டும் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் தொகை பூராவும் உபயோகப்படுத்த வழி வகை செய்யவேண்டுமென்று கனம் நிதி அமைச்சரவர்களை நான் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்ற மாகாணங்களில் இந்தத் துறையில் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், நமது மாகாணத்திலே அதிகமாக உபயோகப்படுத்தவில்லை என்பதையும் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் நான் சொல்லக்கூடிய பிரச்னை ஒன்று இருக்கிறது. நிதி மந்திரி அவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். ஹரிஜனங்களிலிருந்து கிருஸ்தவ சமூகத்திற்கு மதம் மாறியவர்களுடைய நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. கிருஸ்தவ சமூகத்திலும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கின்றன. ஹரிஜனக் கிருஸ்தவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகவே தான் இருக்கிறார்கள். ஐயர் கிருஸ்தவர்கள், உடையார் கிருஸ்தவர்கள், ரெட்டியார் கிருஸ்தவர்கள், பிள்ளை கிருஸ்தவர்கள் போன்ற முற்போக்கானவர்கள் ஹரிஜனக் கிருஸ்தவர்களாக கோயிலில்கூட அனுமதிக்காத நிலைமை அங்கும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அவர்கள் விரட்டப்படுவதும் காணப்படுகிறது. கிருஸ்தவ சமூகத்தில் மட்டும் ஏற்றத்தாழ்வில்லாமல் சமதர்மம் இருக்கிறதென்று சொல்லிவிட முடியாது. ஹரிஜனக் கிருஸ்தவர்களுக்கு கல்விச் சலுகைகளிக்க ஆந்திர அரசாங்கம் முந்திக்கொண்டுவிட்டார்கள். சென்னை அரசாங்கம் இந்தச் சலுகையை அளிப்பதில் முதன்மையாக இருக்கவேண்டியிருக்க அந்தக் காரியத்தை ஆந்திர அரசாங்கம் செய்துவிட்டார்கள். உத்தியோக விஷயங்களில் ஹரிஜனக் கிருஸ்தவர்களுக்கு சலுகை அளிக்காவிட்டாலும்கூட கல்விச் சலுகையாவது மற்ற பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு அளிப்பதுபோல் கட்டாயம் கொடுக்கவேண்டும். இது விஷயத்தில் நமது அரசாங்கம் புனராலோசனை செய்யவேண்டும். மதச்சார்பற்ற அரசாங்கம் (secular state) என்று நாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது உண்மையிலேயே தாழ்த்தப்பட்ட நிலையிலுள்ள ஹரிஜனக் கிருஸ்தவர்களுக்குள், மதம் மாறியதன் காரணமாக அரசாங்கச் சலுகைகள் இன்றி மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு சலுகை அளிக்கப்படவேண்டுமென்று பிற்பட்ட வகுப்பினர் கமிஷன் வந்திருந்த போதும் தெரிவித்திருக்கிறோம். அவர்களும் அதைப் பரிசீலனை செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது அரசாங்கம் இவர்கள் விஷயத்தில் கருணையுடன் நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

கெஜெட் பதவிஸ்ஸாதவர்களின் கோரிக்கை சம்பந்தமான கேள்விகள் பலவற்றிற்கு நேற்றையதினம் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பதில்

[Sri M. Palaniyandi] [10th August 1956]

சொன்னார்கள். சில கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லும்போது, consider செய்வதாகச் சொன்னார்கள். இது நிச்சயமாக கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயம். நியாயமான விஷயமும் கூட. என்.ஜி.ஓக்களின் சம்பளமும் பஞ்சு சப்படியும் சற்று உயர்த்தப்படவேண்டுமென்று அதாவது ஐந்து அல்லது பத்து ரூபாயாவது உயர்த்தப்படவேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த சமயத்தில் மத்திய சர்க்கார் என்ன செய்ய கின்றார்களென்றால் மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் அடிப்படைச் சம்பளத்தை 55 ரூபாயிலிருந்து 60 ரூபாய்க்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இது என்னை சர்க்கார் கெஜெட் பதிவில்லாதவர்களுக்கு வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சுவது போல் இருக்காதா என்று நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு ரூபாய் உயர்த்தினால், வருஷத்திற்கு 25 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். 5 ரூபாய் 10 ரூபாய் உயர்த்தவேண்டுமென்றால் ஏராளமாக செலவு ஆகுமே என்று சொல்லப் படுகிறது. என்.ஜி.ஓ. க்களுக்கு சம்பளம் பஞ்சுசப்படி உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்றால், யாரிந்து வரிபோட்டு அவர்களுக்குக் கொடுப்பது என்பதைப்பற்றி உறுப்பினர்கள் சர்க்காருக்கு யோசனை சொல்லவேண்டுமென்றும் நிதி மந்திரி அவர்கள் கேட்கின்றார்கள். நான் சொல்வதென்னவென்றால், வரி கொடுக்கச் சக்தியுள்ளவர்கள் மீது வரி போடுங்கள், வரிகொடுக்கச் சக்தியில்லாத ஏழை மக்கள் மீது வரியோடக்கூடாது. இந்த முறையில் வரி போட்டு கெஜெட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு நிச்சயமாக ஏதாவது வழி செய்தாகவேண்டும். அவர்களுடைய பிரச்சினையை நிச்சயமாகத் தீர்த்தாகவேண்டும். நம் நாடு சுதந்திரம் பெற்றதிலிருந்து அவர்களுக்கு வேலைப்பளு நிச்சயமாக அதிகரித்து வந்திருக்கிறது. என்.ஜி.ஓ.க்களின் பிரச்சனை சம்பந்தமாக நமது அமைச்சர் குழுவானது மத்திய அரசாங்கத்தினரோடு பேராடி அவர்களிடமிருந்து உதவித்தொகை பெருவதற்கு வழி செய்யவேண்டும். ஆசிரியர்களுக்குப் பாதி பங்கு உதவித் தொகை மத்திய அரசாங்கம் தரப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதே மாதிரி என்.ஜி.ஓ.க்களுக்குப் பாதி பங்கு உதவித் தொகை மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து கேட்கக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். அரசியல் சட்டம் இடம் கொடுக்குமா கொடுக்காதா என்பது அல்ல பிரச்சனை. இங்குள்ள கைத்தொழில் நிலைமை, மக்களின் சராசரி வருமான நிலைமை எல்லாவற்றையும் பார்த்து புள்ளிவிவரம் கொடுத்தார்கள். தென்னாட்டிலிட வட நாட்டில் சராசரி வருமானம் அதிகமாக இருக்கிறதென்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. வட நாட்டிலும் சில மாகாணங்களைப் பார்க்கும்போது அங்கு நல்ல வருமானம் வருகிறது. தென்னாட்டு மக்களுக்கு வருமானம் இல்லை என்று புள்ளி விவரம் தெரிவிக்கிறது. ஏன் அவர்களுக்கு இப்படி இருக்கவேண்டும். இந்த ஏற்றத்தாழ்வு தீர்வேண்டும்மென்றால் இங்கு உள்ளவர்களுக்கும் அதிகமாக சம்பளம் கொடுக்க நாம் முன்வர வேண்டும் என்றுதான் நான் அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

10-46
a.m.

ஹரிஜனங்களுக்காக நாம் ஏதோ செய்துகொண்டிருந்தாலும் அவர்களுடைய நிலைமை உயரவேயில்லை. அதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும். நிலங்களை கொடுத்தால் மட்டும் போதாது. சம்பந்தப்பட்ட சட்ட திட்டங்களை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். மிராசுதார்கள் 'என்கிரோச' செய்துகொண்டிருக்கிற நிலங்களைப் பிடுங்கி ஏழை மக்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும். வேகமாக ஹரிஜனங்களுக்காக நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டும் அப்பொழுதுதான் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், ஆதிதிராவிட மக்கள் இவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரமுடியும். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் ஒருவாறு உயர்ந்திருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேலும் உயர்த்தப் போவதாக சர்க்கார் சொல்லிவருகிறார்கள். ஆகவே ஹரிஜனங்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தும் வகையில் அவர்களுக்கு வேண்டிய நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்துகொடுத்து, மற்ற வசதிகளையும் செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். இந்த அடிப்படையிலே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

10th August 1956]

MR. SPEAKER : I am prescribing a time limit of 15 minutes. 10-45 a.m.

* SRI J. L. P. ROCHE VICTORIA : During the discussion on the Governor's Address, the main thing which draws our attention is the implementation of the Second Five-Year Plan which is a major pre-occupation of the Government at present. Sir, the Second Five-Year Plan appears on the face of it a tremendous effort on all sides to improve the economy and the general well-being of the country. It requires the best efforts of not only the Government but also the people. With a view to get the co-operation of the people and also their active help in making the Second Five-Year Plan successful, one or two things are necessary. We have just now passed out of the First Five-Year Plan and the results though not fully successful, there are at least indications that we have been fairly successful in the First Five-Year Plan. It has also given us some lessons with regard to the working of the Second Five-Year Plan. Especially in the matter of Community Projects and the National Extension Services. I think the First Plan can claim credit for the very successful way in which they have been introduced and the work turned out so far. But still there is some room for improvement in these activities. Because as it is now, these activities are now confined only to the Community Project areas, i.e., only certain parts of the district whereas the other parts are still not able to get all the benefits out of the schemes. There have been complaints also in some places that in Community Project areas, all the amounts which are being allotted are not fully utilized, that there is still a lot of wastage and that funds are diverted to unproductive activities. I would therefore suggest that the Government should, as far as possible, try to keep a very close watch over the working of the Community Projects not only to make it work in a better way but also to see whether something could not be spared from the funds allotted to the Community Projects area with a view to help other parts of the district. Because, unless there is some sort of uniformity in the improvement of the different areas in the district, I think the Community Project work which only concentrates upon certain select areas, is not going to help us very much in the Second Five-Year Plan, which is after all a Plan for the whole country.

In the matter of Education, it is well known how illiteracy is rampant all over the country. The White Paper which is now before us is, of course, a promising effort with a view to improve the standard of education for the young people. But, what happens to the other thousands and thousands of illiterate people who are not able to follow these improvements and contribute their intelligent co-operation for the improvement of the country in different areas. I would suggest that in the educational sphere also, which is very fundamental for any improvement in the country, some more attention should be given to what is known as the "Adult Social Education", so that not only our youngsters who will always be looked after in a better way under the new scheme but also the grown up people might try to learn something and know

[Sri J. L. P. Roche Victoria] [10th August 1956]

more about what is happening all around them. That can only be done through some sort of agencies like the Social Education and the Visual Education Organizations.

With regard to the industrialization of our State, it is true that Government have got certain plans. In the Second Five-Year Plan, we are talking in terms of lakhs and crores. With all the efforts which the Government might take in regard to the introduction of industries here and there, I should think that unless co-operation is forthcoming in the private sector also, the efforts of the Government with regard to the encouragement of industries in these areas is not going to help us very much. Because, in the First Plan, the efforts of the private sector have contributed much for the improvement of the country. During the Second Five-Year Plan period, on account of the uncertainty which has cropped up now, the private sector people are hesitating to come forward to invest any amount in the industrialization of the State. In the South especially, it is very well known that we are backward industrially, though, of course, there are some industries here and there. But still, it has not been properly encouraged by the Government. In this matter, I would request our Government to be always watchful with regard to safeguarding our own interests in the industrial field because we sometimes get directions from the Centre in such a way that they do not seem to understand the conditions prevailing in the South. It may be all right in regard to northern areas where there are people already who are industrial-minded and it is very easy to start an industry and make it a success there. But, in the South, there is still suspicion on the part of the public with regard to the new industrial undertakings. The Government should come forward to render all possible help in this matter by encouraging private sector. Whatever may be said with regard to industries, there is no denying the fact that discrimination does exist between the North and the South and between the private and the public sectors. The sooner that discrimination is removed the better it will be for the Madras State in the industrial field.

One of the important schemes which should be taken up under the Second Five-Year Plan is with regard to communications. It is true our aim is to raise the standard of living of the masses and to increase food production. It is also equally necessary that communications within the State and also between the States and other parts of the country are improved in such a way that there should not be any bottlenecks with regard to transportation.

In this connexion I beg to draw the attention of the Government with regard to the improvement of the Tuticorin Port which, as we know, has already received some attention from the hands of the Government of India. Now that Malabar is separating, the Cochin Port which has created a record with regard to harbour development, will not be with the Madras State. The Madras harbour also may not be able to handle large consignments of steel products, etc., if they come one after another. Even at present there is so much congestion in the Madras harbour that

10th August 1956] [Sri J. L. P. Roche Victoria]

steamers are being diverted to other ports and there is no other port offering such facilities as the Tuticorin port. I am sure the Government will keep an eye on the improvement of this important port during the Second Five-Year Plan. I understand the Government of India are taking a sympathetic view of this matter. I think a strong recommendation from the Government of Madras will go a long way to make it an accomplished fact.

One of the previous speakers mentioned about the grant of educational concessions to Harijan Christians. It is true that recently the Andhra Government have removed all distinctions with regard to grant of educational concessions, and all Harijans, irrespective of the community to which they belong, have been made eligible for the concessions. The present rules in our State are to the detriment of Harijan Christians. I think the rules should be modified so as to treat all Backward Classes alike in the matter of educational concessions. Such a modification will be a great step forward in the direction of making the Five-Year Plan a success.

With regard to midday meals in schools, that matter also should receive the attention of Government. Hon. Members may be aware of the reports about private philanthropists here and there coming forward to supply midday meals to our poor children attending the schools. What is the use of increasing the number of schools, unless you are able to make the children attend the schools? On account of the poverty in the country, many children are not able to get anything to eat and they are not able to attend schools. Unless the poor children are given midday meals and made to attend schools, they will not be able to derive any benefit out of the hundreds of schools that are cropping up all over the country. In addition to the contribution by private individuals, the Government should make a substantial allotment for the supply of midday meals to the poor children attending the schools. When education is well-established, we are on very safe ground with regard to the future improvement of our country.

*SRI M. CHADAYAN : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, അന്താരാഷ്ട്രീയമായും കേരള സാമ്പത്തികവും സംസ്കാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് മലബാർ, കണ്ണാടക മെമ്പർമാരോടു യാത്രപറഞ്ഞു കൊണ്ടു ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യുന്ന പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ സാധാരണ ചെയ്യുന്നു. അതേ സമയം ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രശ്നത്തിൽ മലബാറിലെയും കോസ്തകോവിലെയും മെമ്പർമാരുടെ ഭാവിയിലെ സംബന്ധിച്ച് യാതൊന്നും പറഞ്ഞു കാണാത്തതിൽ അത്യന്തം വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കണം. അടുത്തതന്നെ രൂപമെടുക്കാൻ പോകുന്ന പുതിയ കേരള സംസ്ഥാനത്തിൽ പ്രസിഡൻ്റ് ഭരണമാണ് വരാൻ പോകുന്നത്. നിരവധിനാൾകൾ കൊച്ചിയിൽ പ്രസിഡൻ്റ് ഭരണമാണ് ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ളതെന്നതുകൊണ്ടു യാതൊരു കററവും ചെയ്യാത്ത മലബാറിലെയും കോസ്തകോവിലെയും മെമ്പർമാരെയും ശിക്ഷിക്കുന്നത് ഭരണമെടുക്കുന്നതിൽ വിരുദ്ധവും അന്യായവുമാണെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തുന്നു. ലക്ഷക്കണക്കിനു ജനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തുയച്ച പ്രസിഡൻ്റ് കളെ അറയുടെ കാലാവധി തീരുന്നതുവരെ നിയമസഭയിൽ തുടരാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കുന്ന നടപടിയിൽ ഞങ്ങൾക്കു വലിയ പ്രതിഷേധമുണ്ട്. മലബാറിലെയും കോസ്തകോവിലെയും മെമ്പർമാരെ ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു താല്പാലിക ഗവണ്മെന്റ് രൂപീകരിക്കുന്നതിനും ജനങ്ങളിൽ നിരന്തരമുള്ള പ്രതിനിധികളുടെ ഒരു ഭരണം ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്കു നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നതിനെ തടയുന്നതിനും വേണ്ട നടപടികളെടുക്കണമെന്ന് മോസ്റ്റ് ഗവണ്മെന്റ് ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെന്റിനോട് ശുപാർശ ചെയ്യണമെന്ന് ഞാനുപദേശിക്കുന്നു. മലബാറിനും കോസ്തകോവിലിനും പ്രസിഡൻ്റ്

11
a.m.

[Sri M. Chadayan] [10th August 1956]

രേണം ആവശ്യമില്ല. അങ്ങൻ യാതൊരു കുറവും ചെയ്തിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് ഒരു താല്ക്കാലിക ഗവൺമെന്റ് പുതിയ തിരഞ്ഞെടുപ്പുവരെ രൂപീകരിക്കണമെന്നു അങ്ങൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

വിഭജനം അടുത്തുവരികയാണ്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ മലയാളികൾക്കു കിട്ടേണ്ടുന്ന കടത്തിടനയും സ്വത്തിടനയും വിഹിതം നിശ്ചയിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾ നടത്തുമ്പോഴും തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുമ്പോഴും മലയാളികളുടെ പ്രതിനിധികളെക്കൂടി അതിൽ പങ്കെടുപ്പിക്കേണ്ടുന്നതു് ഗവൺമെന്റിന്റെ ചുമതലയാണ്. ആ കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെന്റ് ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. വിഭജനം അടുത്തുവരുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കഴിഞ്ഞ ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മലബാറിൽനിന്നും വിലപിടിപ്പു മരങ്ങളും ആനകളും മത്സ്യം പിടിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപകരണങ്ങളും മറ്റും തമിഴ് നാട്ടിലേയ്ക്കും കടത്തിക്കൊണ്ടുപോന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളും അതിനെ സംബന്ധിച്ച ഗവൺമെന്റ് പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനകളും മാതൃഭൂമി മുതലായ പത്രങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുള്ള റിപ്പോർട്ടുകളും എം.പി.സി.സി. പ്രസിഡെന്റ് തുടങ്ങിയവർ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനകളുമെല്ലാം പരിശോധിച്ചാൽ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച ശരിയായ രേഖപഠനം നടത്തേണ്ടതാവശ്യമാണെന്നു് വ്യക്തമാവും. ഈ ആക്ഷേപങ്ങൾ തെറ്റാകാം ശരിയാകാം. ശരിയെന്ന് തെറ്റൊന്നും ഞാൻ വാദിക്കുന്നില്ല. ഏതായാലും രേഖപഠനം നടത്തേണ്ടതാവശ്യമാണെന്നു മാത്രമാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്. മലയാളി മെമ്പർമാരും തമിഴ് മെമ്പർമാരും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു കമ്മിറ്റി രൂപീകരിച്ചു ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ശരിയായ രേഖപഠനം നടത്തി വാസ്തവസ്ഥിതി വെളിച്ചത്തുകൊണ്ടുവരുന്നതു് വിഭജനം അടുത്തിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ തെറ്ററിയാണെങ്കളും ആശങ്കകളും സംശയങ്ങളും ദൂരീകരിക്കാൻ പര്യാപ്തമാകും. ഗവൺമെന്റിന്റെ പ്രസ്താവന വായിച്ചാൽ മനസ്സിലാകുന്നതു മലബാറിൽനിന്നും സാധനങ്ങളാണെന്നും തമിഴ് നാട്ടിലേയ്ക്കും കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുകയെന്നും ഉത്തരവുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നാണ്. അതേ സമയം പത്രറിപ്പോർട്ടുകളും ഉത്തരവിടപെട്ടുള്ള ചില ആളുകളുടെ പ്രസ്താവനകളും വായിച്ചാൽ ഇതിൽ കുറെ വാസ്തവമുണ്ടെന്നും തോന്നുന്നു. അങ്ങിനെ യാതൊരു ഗവൺമെന്റുടേതല്ലാത്ത വിവരങ്ങളെക്കൊണ്ടും ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മലബാറിൽനിന്നും തമിഴ് നാട്ടിലേക്കു് സാധനങ്ങൾ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ നടപടി എടുത്തുവെന്നാണ് വരുന്നതു്. ഏതു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാണ് ഇതിനുത്തരവാദികളെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും വാസ്തവസ്ഥിതി അറിഞ്ഞു ജനങ്ങളുടെ ഭയവും ശങ്കയും ദൂരീകരിക്കുന്നതിനും ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു് തരത്തിലുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കുതന്നെയാണ്. അക്കാര്യം ഗവൺമെന്റിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ പ്രകടമാകണമെന്നും ഞാനുപഹരിക്കുന്നു. ഈ കാര്യം മലിന്യ ഗവൺമെന്റ് ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റിനെ അങ്ങനെയു പ്രേരിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നേക്കാം.

ഹരിജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ് അടുത്തതായി എനിക്ക് പറയാനുള്ളതു്. മദ്രാസ് ഗവൺമെന്റിൽ ഒരു പ്രത്യേക ഹരിജൻ വെൽഫെയർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുണ്ട്. മലബാറിലും കോസർകോഡ് താലൂക്കിലും ഇന്നു ആ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ പ്രദേശങ്ങൾ വിഭജനത്തിനുശേഷം മലിന്യമായിത്തീർന്നു വേർപെട്ടുപോകുന്നതുകൊണ്ടും തിരു-കൊച്ചിയിൽ അങ്ങനെ ഒരു പ്രത്യേക ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഇല്ലെന്നതുകൊണ്ടും പുതിയ കേരളസ്റ്റേറ്റിൽ ഹരിജനങ്ങളുടെ നിലയെത്തിയിരിക്കുമെന്നും ഹരിജൻ വകുപ്പിന്റെ പ്രവർത്തനം ഏതു വിധത്തിലായിരിക്കുമെന്നും എനിക്ക് അറിയാൻ ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ട്. ഗവൺമെന്റിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. ഗവൺമെന്റ് അതിനെപ്പറ്റി ഗാഢമായാലോചിക്കുമെന്നും ഇതര സ്റ്റേറ്റുകളിലെപ്പോലെ പുതിയ കേരള സ്റ്റേറ്റിലും ഹരിജനവകുപ്പ് തുടർന്നുപോകണമെന്നും മലിന്യ ഗവൺമെന്റ് ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റിനോടു് ശുപാർശ ചെയ്യുമെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

മുസ്ലീങ്ങൾക്കും മറ്റു ന്യൂനപക്ഷാമുദായങ്ങൾക്കും ഗവൺമെന്റിലും നിയമസഭയിലും തദ്ദേശ സ്വകാര്യതലം ഉദ്യോഗങ്ങളിലും ന്യായമായ പ്രാതിനിധ്യം നൽകേണ്ടതു് ഗവൺമെന്റിന്റെ കടമയാണ്. ഇക്കാര്യം ഗവൺമെന്റ് വേണ്ടവിധം ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മലബാറിൽ മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് പഴയ പള്ളികൾ പുതുക്കിപ്പണിയുന്നതിനും പുതിയ പള്ളികൾക്കു സ്ഥലസൗകര്യം നൽകുന്നതിനും ഗവൺമെന്റിന്റെ കപ്പന പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കയാണെന്നു ജില്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നു.

10th August 1956] [Sri M. Chadayan]

ലാക്കൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു കാലത്താണ് ക്രമംതന്നെ ആ കപ്പന ജില്ല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് അയച്ച കൊടുക്കണമെന്നും അങ്ങിനെ മുസ്ലീങ്ങൾക്കു മതാരാധനാ സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്യുകൊടുക്കണമെന്നും ആണ് അപേക്ഷിക്കുന്നത്.

അടുത്തതായി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് അംഗം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയാണ്. അംഗം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കാര്യം ഒരു ക്യാബിനറ്റു സബ് കമ്മിറ്റി പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും മന്ത്രിമാർ പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയിട്ടു കാലം കുറിയായി. അംഗം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഗവണ്മെന്റ് സർട്ടിഫിക്കറ്റ് വെട്ടുകയും അവരുടെ കുട്ടികൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസ സൗകര്യം ചെയ്യുകൊടുക്കുകയും അവരുടെ അവശതകൾ പരിഹരിക്കുകൊടുക്കുകയും മറ്റും വിഭജനത്തിന്നു മുമ്പുതന്നെ ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നവെന്നും ആൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തുന്നു. എൻ ജി.കെ. മാരുടെ പ്രതിനിധി സംഘത്തിന്റെ ഡൽഹി യാത്രയെപ്പറ്റിയുള്ള പത്രറിപ്പോർട്ടുകൾ ആൻ കണ്ടു. എൻ.ജി.കെ. മാരുടെ ന്യായമായ അവകാശങ്ങൾ യഥാർത്ഥം ചെയ്യുകയും ചെയ്യേണ്ടതും അവശതകൾ പരിഹരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതും ഗവണ്മെന്റിന്റെ കടമയാണ്. ആ കാര്യം വിഭജനത്തിന്നുമുമ്പുതന്നെ ചെയ്യുമെന്നും ആൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ വില ക്രമംതന്നെ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ജനങ്ങൾക്കുള്ള സാമ്പത്തിക വിഷമതകൾ ചിലവയെന്നാലു. മലബാറിലെങ്ങും, കാസർഗോഡു നാലു കിലും, എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും ന്യായവിലക്കാപ്പകർ തുറന്നു ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടു പരിഹരിക്കുകൊടുക്കണമെന്നും ആൻ ഗവണ്മെന്റിനോടഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ കർക്കശമാസമാണ്. കർക്കശമാസമെന്നു പറഞ്ഞാൽ പൊതുവെ തൊഴിലില്ലായ്മയും ദാരിദ്ര്യവും മൂലം നൂതനിയെ വെള്ളുന്ന കാലമാണ്. ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ വില വർദ്ധനവിന്നു പുറമേ മലബാറിലുണ്ടാകുന്ന ഉപ്പുനങ്ങളുടെ വിലയിടിവു ജനങ്ങളുടെ കഷ്ടപ്പാടും ദുരിതവും കണക്കു വെച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു് മലബാറിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളിലും ന്യായവിലക്കാപ്പകർ കൊയ്ത്തു തുടങ്ങുന്നതിന്നുമുമ്പു ഉടനെ തുറക്കണമെന്നും ആൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

രണ്ടാം പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയിനുസരിച്ചു മലബാറിലും തെക്കൻകണ്ണടകത്തിലുമായി അറവെച്ചിരുന്ന ഒരു കോടി ഉറപ്പികയുടെ തോട്ടുകൾ പണികൾ നിറുത്തി വയ്ക്കുവാൻ മലിയാളി ഗവണ്മെന്റ് തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഇന്നലെത്തെ മാർഗ്ഗരീതിയിൽ കാണുന്ന റിപ്പോർട്ട് ശരിയാണെങ്കിൽ പുതുതായി സംസ്ഥാനവിഭജനം നടക്കുന്ന വേലകുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഒരു പുതിയ കേരള സ്റ്റേറ്റു് ഉണ്ടാക്കുന്ന വേലകുന്ന അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഇങ്ങനെ ഒരു നടപടി സ്വീകരിച്ചതു് വളരെ നിർദ്ദേശമാണെന്നു് പറയാതെ അമിട്ടു. ആ റിപ്പോർട്ട് ശരിയാണെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റ് അതു പുനരാലോചനചെയ്യണമെന്നും പദ്ധതിയിലുൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പണികൾ നടത്തുന്നതിന്നു് ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്നും ആൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഈ പദ്ധതി കൊച്ചിയിൽ നിന്നു കല്ലാശിലേക്കും കല്ലാശിയിൽനിന്നു വടക്കു, വളർപ്പട്ടണം, സർക്കാർക്കോട്, കല്ലാശി എന്നിവിടങ്ങളിലേയ്ക്കു് വാണിജ്യഗതാഗതങ്ങൾക്കു് സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്. കേരളവും തെക്കൻ കണ്ണടകവും തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെടുത്തേണ്ടതു് വളരെ ആവശ്യമായതുകൊണ്ടു് അതു രാജാമത്തെ പദ്ധതിയിൽതന്നെ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. മലബാറിൽ നിന്നും കാസർഗോഡിൽനിന്നും മത്സ്യം പിടിക്കുന്ന വില പിടിച്ചു യന്ത്രങ്ങൾ തമിഴ് നാട്ടിലേക്കു് ഇറക്കുമതി ചെയ്യുവാനുള്ളതും അതു ആ പദ്ധതിയിൽതന്നെ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഉത്തരവിടണം. മലബാറിലെ ഫിഷർമെൻ അന്ധരും, സിദ്ധികൾ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു പല ആക്ഷേപങ്ങളും പ്രമേയങ്ങളും ഗവണ്മെന്റിലേയ്ക്കുയച്ചിട്ടുണ്ട്. നിന്നു തിരയാനുള്ള സ്ഥലവും ആളുകളും. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ വിഭജനം അടുത്തിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ മലബാറിൽനിന്നും കേരള സ്റ്റേറ്റിന്റെ പൊതു സ്വത്തിൽനിന്നു വിലപിടിച്ചു പലതും തമിഴ് നാട്ടിലേയ്ക്കു് കടത്തുകൊണ്ടു് വേലകുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം മനസ്സിലാക്കുന്നു. അതു വളരെ നിർദ്ദേശമാണെന്നു് എനിക്ക് പറയാനുള്ളു. നാലു മൂലം ഇന്ത്യയിലെ പെരന്മാരാണ്. ഇന്ത്യയുടെ പൊതു സ്വത്തു് എല്ലാവർക്കും അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. വിഭജനസമയത്തു് മലബാറിന്നു അവകാശപ്പെട്ടതു് കണക്കു പറഞ്ഞു വാങ്ങാൻ മലബാറിന്റെ ഒരു പ്രതിനിധി മന്ത്രി സഭയിൽ ഇല്ലാത്തതു് പരിതാപകരമാണ്.

10th August 1956] [Sri V. K. Palaniswamy Gounder]

களிலும் பரவி விரிகிறது. ஆகையால் இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் குடிதண்ணீர் திட்டம் வேண்டுமென்று நான் பல தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறேன். சும்பலேலி பஞ்சாயத்துக் குடிதண்ணீர் திட்டம் இப்பொழுது ஆரம்பித்து வேலை நடந்துகொண்டு வருவதைக் கேட்டு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆனியார்வேலியிலும் 4, 5 பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன—கோட்டூர், காளியாபுரம், வேட்டைக்காரன்புதூர், உடையகுளம். அங்கே காலரா வந்தால் பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களும் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆதலால் இங்கே குடிதண்ணீர் திட்டம் அவசியம் வேண்டும்.

எனது பகுதியிலே தூண்க்கடவு என்ற ஒரு பாரஸ்டு இருக்கிறது. தென் இந்தியாவிலேயே மிகப்பெரிய தேக்கு மரங்களும் மற்ற மரங்களும் அங்கே வெட்டி எடுக்கப்படுகின்றன. அந்தப் பாரஸ்டு பாதி கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவையும் பாதி மலையாளம் ஜில்லாவையும் சேர்ந்தது. அதற்குப் போகிற வழி கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலேதான் இருக்கிறது. அந்த இடத்திலிருந்து காட்டிலாகா உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆயிரக்கணக்கான மரங்களை வெட்டி உபயோகத்துக்காகக் கொண்டு வருகிறார்கள். மலையாளம் ஜில்லாவில் இருக்கும் பாதிக்காடும் கோயம்புத்தூர் பாரஸ்ட் ஆபீஸர் கீமே தான் இருக்கிறார். அந்தக் காட்டிற்கு கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலிருந்து தான் வழி இருக்கிறதே தவிர மலையாள ஜில்லாவிலிருந்து வழி இல்லை. நமது ராஜ்யம் பிரிக்கப்படும்போது அந்தக் காட்டில் பாதிப் பகுதி மலையாளம் ஜில்லாவிற்குத் தான் போகும். ஆனாலும் அந்தக் காட்டுக்குப் போவதற்கு வழி மலையாளம் ஜில்லாவில் இல்லை. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிற்கு வந்து சுற்றித் தான் போகவேண்டும். இப்போது நாம் பத்திரிகைகளில் ஒரு விஷயத்தைப் பார்த்தோம். மலையாளம் ஜில்லாவில் மரங்களை வெட்டி தமிழ் நாட்டிற்குக் கொண்டுபோய்விட்டார்கள் என்று. உண்மையில் அப்படி ஒன்றும் இல்லை. சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவையும், மலையாளம் ஜில்லாவையும் சேர்ந்ததுதான் அந்தக் காடு. இரண்டு பகுதியிலும் வெட்டும் மரங்களை கோவை ஜில்லாவிலுள்ள பொள்ளாச்சி டிப்போவில்தான் போடுவது வழக்கம். அப்படித்தான் இப்போது போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும், அங்கிருந்து இங்கு யானைகளைக் கொண்டுவந்து விட்டதாகவும் பத்திரிகைகளில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அப்படி ஒன்றும் இல்லை. யானைகள் இங்கேயும் அங்கேயும்தான் போய்வந்துக்கொண்டு இருக்கின்றன. இரண்டு காடுகளும் ஒரே இடத்தில் இருப்பதால் நான் போய் அந்த இடத்தைப் பார்த்திருக்கிறேன். அந்த இடம் எங்கள் ஊருக்குப் பக்கத்திலேதான் இருக்கிறது. மேலும், நான்கு யானைகளை சென்னை சர்க்கார் கொண்டுவந்துவிட்டால் சென்னை சர்க்கார் பிரமாதமாக லாபம் சம்பாதித்துவிட முடியுமா, என்ன? அப்படி ஒன்றும் நடக்கவில்லை. அதோடு கூட, ஒரு பங்களாவைப் பிரித்துக் கொண்டுபோய் விட்டார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டது. அது ஒரு தற்காலிகமாக இருந்த பங்களா (temporary rest house). ஊளாண்டி ரோடு என்று 20 மைல் நீள ரோடு ஒன்று அங்கே புதிதாகப் போடுகிறார்கள். அங்கே ஆபீஸர்களோய் தங்குவதற்கு வேண்டுமென்று பங்களாவைப் பிரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு பங்களாவைப் பிரித்துக்கொண்டு போவதால் என்ன பெரிய லாபம் கிடைத்துவிடப்போகிறது? மூவாயிரம், அல்லது நாலாயிரம் ரூபாய் கிடைக்கலாம். அவ்வளவு தான். ஆகவே வெறுமனே அனாவசியமாகக் குற்றம் கூறிக்கொண்டிருக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதையெல்லாம் சொன்னேன்.

மேலும், எங்களுடைய பிராந்தியம் பாராஸ்டுக்கு சமீபத்தில் இருக்கிறது. பட்டா பூமியிலிருந்து விறகு, விவசாய கருவிகளுக்கு மாம் 11-22 a.m. வெட்டிக்கொண்டுரவ வேண்டுமானால் ஜில்லா பாரெஸ்ட் ஆபீஸருக்கு விண்ணப்பம் போட வேண்டும். விண்ணப்பம் போட்ட பிறகு, ஸ்தலத்தில் மரங்கள் இருக்கிறதா, அவை எவ்வளவு சுற்றளவு கொண்டவை, அவற்றை எப்படி வெட்டலாம் என்பதையெல்லாம் பார்த்துவிட்டு, அதற்கு மேலே அனுமதி கொடுக்கிறார்கள். அனுமதி கிடைப்பதற்கு மாத்தக்கணக்கில் தாமதம். இப்படிச் செய்வது பட்டாதாரர்களுக்கு ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்தக் கஷ்டத்தை நீக்குவதற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri V. K. Palaniswamy Gounder] [10th August 1956]

அடுத்தப்படியாக, கீழ் பவானி வாய்க்கால் திட்ட விஷயமாக இங்கே காரசாரமாகப் பேசப்பட்டது. அதைப் பார்த்து நான் ரொம்பவும் வருத்தப் படுகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவாகிய கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் இந்தத் திட்டம் இருப்பதால் இது நன்றாக நடக்க வேண்டுமென்று எங்களுக்கு ஆசை. ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையை முதலில் கவனித்துத் தீர்க்கவேண்டுமென்று அபிப்பிராயப்படுகிறேன். இவ்வளவு கஷ்டம் வந்திருக்கவேண்டிய அவசியமேயில்லை. இதை ஒழுங்காகத் தீர்த்திருக்கலாம். கஷ்டம் இல்லை என்று ஒரு சாரார் சொல்கிறார்கள் ; ரொம்பக் கஷ்டம் என்று இன்னொரு சாரார் சொல்கிறார்கள். இருசாரார் சொல்வதும் சரியல்ல. உண்மையில் சின்னச் சின்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, உணவு கண்ட் ரோல் இருந்தது. கண்ட்ரோல் ரொம்ப நல்ல ஏற்பாடு. உணவுப் பொருள் களை நியாயமான விலைக்கு வாங்கி அவற்றை உபயோகிப்பவர்களுக்கு நியாயமான விலைக்கு கிடைக்கச் செய்வதே கண்ட்ரோல். இந்தக் கண்ட்ரோல் நமது நாட்டில் எவ்வளவு கஷ்டமாக இருந்தது? அதேமாதிரித் தான் இந்த கீழ் பவானி வாய்க்கால் விஷயமும். தண்ணீர் வினியோகம் செய்யப்பட வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியம். ஆனால் சரியாகத் தண்ணீர் வினியோகம் செய்யப்படாவிட்டால் கீழ்க்கட்டிலுள்ளவர்களுக்கு தண்ணீர் வராது.

இப்போது, எந்த இடத்தில் எந்த தானியம் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்துச் சொல்லும் அதிகாரம் சின்னச் சின்ன உத்தியோகஸ்தர்க்கிடம் இருக்கிறது. இந்த அதிகாரத்தை சிறிய உத்தியோகஸ்தர்கள் தான் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் தனித்தனி மகசூலுக்கு தனித் தனி வரிகள் போடக்கூடாது. பருத்தி விதைத்தால் அதற்கு அதிக வரியும், தானியம் விதைத்தால் அதற்கு குறைந்த வரியும் விதிக்கப் படுகிறது. அது சரியல்ல. நெல், கரும்பு போன்ற பயிர்களுக்கு அதிக வரியும், மற்ற புஞ்சை தானியங்களுக்குக் குறைந்த வரியும் விதித்தால் நன்றாக இருக்கும். அதை விட்டுவிட்டு ஒவ்வொரு மகசூலுக்கும் தனித் தனி வரி போடுவது நல்லது அல்ல. தவிர நெல் சாகுபடி செய்கிற பூமிக்கு அதிக வரியும், இதுவரையும் தோட்டக்காலாயிருந்த பூமிகளுக்கு மத்திபமான வரியும், இதுவரையும் புஞ்சையாயிருந்த பூமிகளுக்குக் குறைந்த வரியும் விதிப்பது ஞாயம். வரியை வசூலித்துத்தான் ஆக வேண்டும். ரூபாய் 10 கோடி செலவில் திட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கும் போது அதற்கு 'பெட்டர்மெண்ட் டாக்ஸ்' வாங்குவது அவசியம்தான். இந்த விஷயங்களைத் தசராதுகளில்லாமல் சர்க்கார் தீர்த்துக்கொள்ளலாம். காலதாமதமின்றி சீக்கிரம் தீர்க்க வேண்டும். இது விஷயமாகக் கஷ்டம் இருப்பதும் உண்மை. அதை மிகைப்படுத்திச் சொல்வதும் சகஜம். இதைத் தீர்க்கவேண்டுமானால், பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களை மட்டுமல்ல, சம்பந்தப்பட்ட மந்திரிகளையும் விவசாயத்தின் அனுபவமுள்ள சிலரையும் கொண்டு ஒரு கமிட்டியை நியமித்து இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து விடலாம்; சலபமாக முடிவுசெய்யலாம். ரூபாய் 10 கோடி செலவு செய்து அங்கே பெரிய அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அதன் மூலம் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்களுக்குத் தண்ணீர் பாயச் செய்து அதன் மூலம் மக்கள் பயனடைந்து சுகமாக இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு மேலே மேலே குறைசொல்லும்படியான நிலையை நீடிக்கவிடுவது சரியல்ல. ஆகவே நான் குறிப்பிட்ட மாதிரி ஒரு கமிட்டியை உடனடியாக அமைத்து அதன் மூலம் இந்த விஷயத்தை முடிவு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்க்காரும் அவ்வாறே செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு குறை இருந்து வருகிறது. மைசூரிலிருந்து கோயம்புத்தூருக்கு வருவதற்கு ரயில் பாதை கிடையாது. அதற்காக, சாமராஜ நகரிலிருந்து சத்தியமங்கலம் ரயில் பாதை போடப் போவதாக நான் சிறு பிள்ளையாக இருந்த காலத்திலிருந்தே சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் போடப்படவில்லை. மற்ற இடங்களில் சிறிய ரயில் பாதைகள் போட்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் இந்த ரயில் பாதை மிகவும் அவசியம். அந்தப் பிராந்தியத்தில்

10th August 1956] [Sri V. K. Palaniswamy Goundar]

உள்ளவர்கள் இந்த ரயில் பாதை போடப்படும் நாளை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடித்தப்பட்டியாக ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகளைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் மாத்திரம் 12 ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகளில் டாக்டர்கள் கிடையாது. டாக்டர்களை உண்டாக்க முடியாது என்பது உண்மை தான். அவர்கள் நான்கு ஐந்து வருஷங்கள் படித்து விட்டுத்தான் வருகிறார்கள். அவர்களை விலை கொடுத்து வாங்க முடியாது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகளில் வேலை பார்க்கும் டாக்டர்களுக்கும், கவர்ன்மென்ட் டாக்டர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தில் ரொம்ப வித்தியாசம் இருக்கிறது. கவர்ன்மென்ட் டாக்டருக்கு ரூபாய் 200 சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அதே படிப்புப் படித்த ஜில்லா போர்டு டாக்டர்களுக்கு ரூபாய் 85 தான் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஏதாவது கொஞ்சம் வித்தியாசம் இருந்தால் பரவாயில்லை. ஆனால் ரூபாய் 250-க்கும் ரூபாய் 85-க்கும் இருக்கும் வித்தியாசத்தைப் பார்க்கும்போது ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு எப்படி டாக்டர்கள் வருவார்கள். இதை உடனடியாக கவனித்து எல்லா ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகளிலும் டாக்டர்கள் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்பட்டியாக நாம் வன மஹோதல்லவம் கொண்டாடி வருகிறோம். புதிதாக மாங்களை நடுகிறோம். ஆனால் அதே சமயத்தில் சாலைகளிலிருந்து மாங்களை வெட்டிக்கொண்டு போய்க்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அதைத் தடுக்க யோசனை கொல்ல சர்க்கார் ஒரு கமிட்டியை நியமித்தார்கள். நானும் கூட அந்தக் கமிட்டியில் அங்கத்தினராக இருந்தேன். அந்தக் கமிட்டியில் சில சிபாரிசுகள் செய்து அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பினோம். ஆனால் அவை இன்னும் அமலுக்கு வரவில்லை என்று தெரிகிறது. மாங்களை அந்தந்தப் பக்கத்திலிருக்கிற பூமிக்காரர்களுக்குக் கொடுத்து விட வேண்டும்.

பலன் தரக்கூடிய மாங்களாய் இருந்தால் வருஷா வருஷம் ஒருவர் வாங்கிக் கொள்ளலாம். வாங்கிக் கொண்டு பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய, பூமிக்காரர்களுக்கு மரத்தைக் கொடுத்து விடலாம். அப்படிச் செய்தா லொழிய மாங்கள் பாதுகாக்கப்படமாட்டாது என்று கருதுகிறேன். இந்த சிபாரிசைத்தான் முக்கியமாக கமிட்டி செய்தது. ஆனால் இது வரையிலும் அது வெளி வரவில்லை. அதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவும் இல்லை. இனியாவது சர்க்கார் அதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு பேசு இந்த சுந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : கனம் உப தலைவர் 11-33
அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் சர்க்கார் செய்திருக்கும் 11-33
நல்ல காரியங்களைப் பற்றியும், இனி செய்யப்போகிற விஷயங்களைப்பற்றியும் a.m.
குறிப்பிட்டிருப்பதைக் கண்டு மாங்கல் நனியச்சியடைகிறோம். உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏற்றத்தைப்பற்றி நகரபுறங்களில் வசிக்கிற (Professional class) உத்தியோகத்ததையில் ஈடுபட்டுள்ள மக்கள் அதிகக் கவலைப்படுகிறார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகள் மொத்த ஜனத்தொகையில் 100-க்கு 80-க்கு மேற்பட்டவர்கள். அநேகமாக எல்லா விவசாயிகளும் கிராமங்களில் குடியிருப்பவர்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் விவசாய பொருள்களின் விலை உயரும்போது எந்த ரீதியில் உயருகிறதோ, அதே ரீதியில் அவர்களுக்குத் தேவையான பொருள்களின் விலை உயர்ந்ததால், ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்காக விவசாயப் பொருள்களின் விலை உயர்ந்ததால், விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படுகிற பொருள்களின் விலை ஒன்றுக்கு நான்கு அல்லது ஐந்து மடங்காக உயருகிறது. இதைப்பற்றி சர்க்காரோ அல்லது மற்றவர்களோ கவலைப்படுவதாக தெரியவில்லை. இது குறித்து கவர்னர்

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [10th August 1956]

பிரசங்கத்தில் எந்தவிதமான குறிப்பும் இல்லை. உணவுப் பொருள்களின் விலை குறையும்போது திடீரென்று குறைகிறது. மற்ற பொருள்களின் விலை குறையும்போது அதே மாதிரி குறைவது இல்லை. இதற்கு உதாரணம் சொல்லவேண்டுமானால் 7, 8 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த விலையை விட துணியின் விலை இப்போது அதிகமாக இருக்கிறதே யொழிய குறையவில்லை. 7, 8 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த விலையை விட உணவுப் பொருள்களின் விலை இன்று குறைவாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரியான அவல நிலை என் இந்த நாட்டில் இருக்கிறது என்றால் உள்ளபடியே விவசாயிகளின் உண்மையான பிரதிநிதிகள் இங்கு அதிகம் இல்லை; அவர்களுக்காக பாடுபடுவதாக சொல்லுபவர்கள், உண்மையாக இதில் சுவனம் செலுத்துவதில்லை. அவர்களுக்கு என்று சங்கமோ, கிளர்ச்சியோ நடத்தப்படுவதான காரணம் என்பதை மிகவும் வருத்தத் துடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்களைப்பற்றி சில தப்பு அபிப்பிராயங்கள் நாட்டில் நிலவி வருகின்றன. தற்சமயம் நாட்டில் இருக்கிற மொத்த கைத்தறி 28 லட்சம், என்று தெரிகிறது. ஆனால் சர்க்கார் 12-லட்சம் கைத் தறிகள்தான் இருக்கிறது என்று தப்புக்கணக்குப் போட்டுக் கொண்டு விசைத்தறியை (Power loom) நாட்டில் அமைக்க வேண்டுமென்று முயற்சி செய்து வருவதாகத் தெரிகிறது. தற்சமயம் இருக்கும் கைத் தறிகள் 40 ஆயிரம் லட்சம் கஜம் துணி உற்பத்தி செய்யக்கூடியவை. ஆனால் சூழ்நிலையின் காரணமாக உற்பத்திச் செய்யப்படும் துணி, தற் சமயம் 15 ஆயிரம் லட்சம் கஜம் துணி. இதற்குமேல், நாட்டிற்குத் தேவைப் படுகிறது 17 ஆயிரம் லட்சம் கஜம் துணி. ஆக 32 ஆயிரம் லட்சம் கஜம் துணி கைத்தறிகளிலிருந்து உற்பத்திச் செய்யப்படுமேயானால் அது மக்களுடைய தேவையை பூர்த்தி செய்யும். மக்கள் தேவையை பூர்த்தி செய்ய இருக்கிற கைத்தறிகள் போதவில்லையென்று சொல்லி விசைத் தறியை அமலுக்குக் கொண்டுவருவார்களானால்—ஒவ்வொரு விசைத்தறியும் நாள் ஒன்றுக்கு 120 கஜம் துணி உற்பத்தி செய்யக் கூடியவையென்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. கைத்தறி நாள் ஒன்றுக்கு 6 கஜம்தான் உற்பத்திச் செய்யக்கூடியது—20 கைத்தறிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய துணியை ஒரு விசைத்தறி உற்பத்தி செய்து, கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு விசைத் தறியும் 15 அல்லது 20 கைத்தறிகளை ஒழித்து விடும். ஆகையால் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உண்மையான பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும், அவர்களுடைய தொழில் பாதிக்கப்படக் கூடாது, என்ற நல்லெண்ணம் சர்க்காருக்கு இருக்குமேயானால், கைத்தறித் துணி உற்பத்தி செய்வதை அதிகப்படுத்தி அதில் ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளிகளுக்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்கவும், நூல் சரியானபடி அவர்களுக்கு விநியோகிக்கவும் வழி வகைகளைச் செய்ய சர்க்கார் முயற்சி செய்ய வேண்டும். இதற்கு மாறாக விசைத்தறிகளை நுழைத்து அவர்களைக் கெடுக்கக் கூடாது என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

கைத்தறி கூட்டுறவு இயக்கங்கள் மூலமாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவும், உதவி செய்யவும் சர்க்கார் முயற்சித்து வருவது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். கூட்டுறவு இயக்கங்களைப் பற்றி சென்ற சபைக் கூட்டத்தில் நான் விளக்கமாக பேசியிருக்கிறேன். என்றாலும் ஒரே ஒரு உதாரணம் துறையூரில் நடக்கிற திருவள்ளூர் கைத்தறி கூட்டுறவு சங்கத்தைப்பற்றி சொல்லி, மேற்கொண்டு கூட்டுறவு இயக்கங்களைப் பற்றி சொல்லாமல் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

துறையூரில் திருவள்ளூர் கைத்தறி கூட்டுறவு சங்கத்தில் சிலர் நிர்வாகஸ்தர்களாக இருந்தார்கள். தலைவர் உட்பட 4, 5 பேர் நீக்கப்பட்டு, புது தலைவர் தேர்தலாகி, சங்கம் நடந்து வந்தது. திடீரென்று நீக்கப்பட்ட தலைவரும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களும், கூட்டுறவு சங்கத்தை பூட்டி வைத்து விட்டு, மேற்கொண்டு சங்கம் நடக்காதபடி செய்துவிட்டார்கள். பத்து நாட்களுக்கு முன்பு டிபுடி ரிஜிஸ்டார் அவர்கள் துறையூரில் முகாம் செய்திருந்தார். அவர் மாஜி தலைவர் டைரக்டர்கள் சார்பாக பேசிக் கொண்டு, சங்கம் நடக்க முயற்சி செய்யாமல் பூட்டி இருக்க விட்டு

10th August 1956] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

விட்டார்கள். இதனால் துறையூர் மக்களிடையே கூட்டுறவு சங்கத்தின் மேல் ஒரு அவநம்பிக்கையும், உத்தியோகஸ்தர்கள் நடவடிக்கைகளில் அதிருப்தியும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த சங்கம் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமானால் நிர்வாகஸ்தர்களும், சங்கத்தை மேற்பார்வையிடும் அதிகாரிகளும் ஒத்துழைத்தால்தான் முடியும். அப்போதுதான் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும்.

உணவு, உடைக்கு அடுத்தப்படியாக தண்ணீர் வசதி (Water-supply) முக்கியமானது. National Rural Water-Supply Scheme-ன் கீழ் புதிதாக ஒரு ஆபீசை வைத்து ஒரு உத்தியோகஸ்தரை திருச்சியில் துறையூரில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இருக்கிற ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டப்படியும் இன்னும் பல வகைகளிலும் தண்ணீர் வசதி (Water-supply) செய்ய சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி வருவதாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. பல முறைகளில் இந்த சட்டசபையில் கேள்வி மூலமாகவும், பேச்சு மூலமாகவும் துறையூர் நிலைமை குறித்து நான் எடுத்துக் காட்டி வந்திருக்கிறேன். துறையூர் மேஜர் பஞ்சாயத்து 1,25,000 ரூபாய் Protected water-supply-க்காக கொடுக்கத் தயாராக யிருக்கிறார்கள். 1926-ம் ஆண்டிலிருந்து 1954 பிப்ரவரி 19-ம் தேதி சென்னையிலிருந்து ஸானிட்டரி இன்ஜினியர் (Sanitary Engineer) துறையூறுக்கு சென்று தண்ணீர் சப்ளை விஷயமாக பரிசீலனை செய்து, திட்டம் வகுத்து 6, 7 மாதத்தில் முடித்துவிட வேண்டுமென்று அவர் எழுத்து மூலமாக உத்திரவு போட்டிருக்கிறார். சென்ற 1½ ஆண்டு காலமாக இந்த ஜல் சப்ளை விஷயத்தில் யார் பிளான், எஸ்டிமேட் தயார் செய்வது என்ற பூசல் நின்றபாடினிலே. டிஸ்ட்ரிக்ட் பஞ்சாயத்து சூப்ரவைஸர் என்று ஒருவர் இருக்கிறார். அவர்தான் எஸ்டிமேட் பிளான் தயார் செய்ய முடியாது என்று சொல்லுகிறார். அவரிடமிருந்து என்ஜினியர் (பொது சுகாதாரம்) (Assistant Engineer, Public Health) அவர் டிபார்ட்மெண்டில், தான் எஸ்டிமேட் பிளான் தயார் செய்ய முடியாது என்கிறார். இவர்களுக்குள்ளே 1½ ஆண்டு காலமாக யார் எஸ்டிமேட் பிளான் தயார் செய்வது என்று சச்சரவு தீர்ந்தபாடினிலே. சென்ற மாதம் முதல் அமைச்சர் துறையூறுக்கு வந்திருந்தபோது இந்த விஷயம் சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்படவில்லை. அப்படிக் கொண்டுவரப்பட்டால் கவனிக்கிறோம், என்று பொதுக் கூட்டத்தில் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவரிடம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். ஒருவேளை இந்த விஷயம் முதல் அமைச்சர் கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டதோ இல்லையோ, சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு சென்ற நாலு ஆண்டு காலமாக பல தடவைகளில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காருடைய கைப் பொருப்பு ஒன்றில்லவாது பஞ்சாயத்து போர்டு 1½ லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லும்போது இந்த ஜல் சப்ளை திட்டம் இவ்வளவு துரிதமாக நடைபெறுமோனால், மற்ற பஞ்சாயத்து போர்டுகளின் திட்டங்கள் எவ்வளவு வேகமாக நடைபெறும் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். இந்த விஷயத்தில் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரியும், சுகாதார மந்திரியும் சேர்ந்து ஒத்துழைத்து கவனித்தால் சீக்கிரம் ஜல் சப்ளை திட்டம் முடிவடையும், என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக தமிழ் மொழி ஆட்சிமொழியாவது பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. திருச்சியில் பரிசார்த்தமாக எல்லாவிதமான தபால் போக்கு வரத்துக்களும், உத்திரவுகளும் 'தமிழ் மொழியில் போடப்பட வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. District Administration Report-ல் இது சம்பந்தமாக குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கும் விஷயத்தைப்பற்றி ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். தமிழ் டைப்ரைட்டர் இல்லாத காரணத்தால்தான் இது சரியானமுறையில் அமுல் செய்யப்படவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. உண்மையான காரணம் அது அல்ல. காரணம் என்ன வென்றால் ஜில்லாவிலிருக்கிற பெரிய அதிகாரிகள் எல்லாம் தமிழ் மொழியை தாய்மொழியாக கொள்ளாதவர்களாக இருப்பதால் தான் எதிர்பார்த்த அளவு பலன் கிடைக்கவில்லை.

தமிழ் டைப்ரைட்டர்களை எதிர்பார்த்தபடி ஓர் அளவு பயன்படுத்தலாமே யொழிய, வேறு, தமிழில் ஈடுபட்டோர் இல்லாத காரணத்தால்தான்

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [10th August 1956]

தோல்வியுற்றது ; மற்ற காரணத்தால் அல்ல. தமிழ்நாட்டில், தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமானால், மற்ற வேலைகளுக்கு எல்லாம் **Test**, ஆங்கிலப் பயிற்சிக்கு எல்லாம் பரீட்சையைப் போல், தமிழ் மொழியில் எந்த **Employment**-க்கும், **Test** வைக்க வேண்டும். அப்படி செய்தால், இது ஓரளவுக்கு வெற்றி பெறுவதற்கு ஏற்றதாய் இருக்கும். **Tenants' Protection Act** பால் செய்யப்பட்டு, இப்போது அமுலில் இருக்கின்றது. அதில் விவசாயியை சாதாரணமாக நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக் கூடாது என்று பல ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் கோவில்கள் **Charity** சம்மந்தப்பட்ட பல நிலங்கள் நம் நாட்டில் இருக்கின்றன. வருஷா வருஷம் இந்த நிலங்கள், எலத்தில் குத்தகைக்கு விடப்படுகின்றன. **Endowment Board** அதே மாதிரி வருஷா வருஷம் குத்தகைக்கு விடும்படி **Circular** போட்டிருக்கிறது. ஒரு வருஷத்துக்குள், விவசாயிகளை வெளியேற்றக் கூடாது. அவர்களையே தான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சட்டம் அவர்களுக்குத்தான் சாதகமாய் இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி, தரம் செய்துக்களின் நிர்வாகத்தில் இருக்கும் பெரிய அதிகாரிகள் வருஷா வருஷம் அதை எலத்தில் குத்தகைக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இது கிராமத்தில் பெரிய குழப்பத்தையும், சங்கடத்தையும் விளைவிக்கிறது. கட்சி இல்லாத இடங்களில்கூட, கட்சி ஏற்படும்படியான நிலைமையில் அது முடிகிறது. இதைப் பரிசீலித்துப் பார்த்து, என்ன செய்ய வேண்டுமோ, அதை அரசாங்கம் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். அல்லது **Tenants' Protection Act**-க்குத் திருத்தம் செய்ய வேண்டும்.

நாட்டில் அதிகப்படியாக இருக்கும், சர்க்கார் வேலைகளைச் சரிவர நடத்தும், கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள், **N.G.O.**-க்கள், உபாத்தியாயர்கள் இவர்களுக்குச் சம்பளம் போதவில்லை. சென்னையை விட்டு இங்கு சரியாக இல்லை என்கிற முறையில், டி.லி வரையில் சென்று ஒன்றும் பலனில்லாமல் வருகிறார்கள். சலபமாக, மாதம் ஒரு ரூபாய் உயர்த்தினால் 40 லட்சம், 20 லட்சம் செலவாகும் என்று கணம் நிதி அமைச்சர் கூறினார். ஒன்று கொடுக்க முடியாது என்று வெளிப்படையாகச் சொல்ல வேண்டும், கொடுப்பதாக இருந்தால், கொடுக்க வேண்டும். இதுவும் அல்லாமல், அதுவும் இல்லாத நிலைமை இருந்தால், இதில் மையமாக இருந்தால், அவர்கள் ஒரு நாளும் திருப்தியாக வேலை செய்ய முடியாது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னொரு விஷயம், ஏன்நா நாளாக்கு முன்பு, சட்ட சபை அசெம்பிளி வாயிலில் சில அரசியல் தியாகிகளைக் கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்று பேப்பரில் பார்த்தேன். நமது நாட்டில், விடுதலை போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, பெரும்பான்மையான அரசியல் தியாகிகள் கை விடுதலையால் கஷ்ட நஷ்டப்பட்டு, தியாகம் புரிந்திருக்கிறார்கள். சுதந்திரம் கிடைத்தவுடன் அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்த்து இருக்க வேண்டும். நம்முடைய நாட்டுக்கு விடுதலை வந்து, 8, 9 வருஷம் ஆகியும்கூட அரசியல் தியாகிகளுக்கு எத்தகைய நியாயமும் அளிக்கப்படவில்லை. அவர்களுடைய குறைகளைச் சரியானபடி நீக்கப்படவில்லை என்றால், எல்லோருக்கும் மனத்தாங்கல் அளிக்கிறது. அது ஒரு குறிப்பிட்ட மக்களுக்கு ஏற்பட்ட மனத்தாங்கல் என்று நான் கருதவில்லை. சர்க்கார் அதற்காக, சிரமப்பட்டாலும், கொஞ்சம் பணம் செலவழித்தாலும், அவர்களுடைய குறைகளைக் கேட்டு, என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ, அதைச் செய்துமுடித்துவிட்டால், இது மாதிரி, சில பத்திரிகைகளில் பெரிய விளம்பரத்தோடு எங்கேயும் வராது என்று நான் எண்ணுகிறேன். இப்போது பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் படியான செய்தி நம்முடைய மாகாணத்தோடு நின்றுவிடாமல் வெளி மாகாணங்களுக்கும் வெளி நாடுகளுக்கும் சென்று விடுமோ என்று அஞ்சுகிறேன். அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் உண்மையில் தியாகிகளுக்கு வீர மானியம் கொடுக்கப்படும். ஆகையினால், சர்க்கார் இதில் ரொம்ப கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும்.

கல்வியைப்பற்றியும், குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. ஆரம்ப செக்ஸ்டரி முறைப்பற்றி, மிகக் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. **Pre-University course** என்பதைப்பற்றி பத்திரிகைகளிலும் அதிகம் பேசப்படுகிறது. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஊட்டியில் பேசினார். **Pre-University**

10th August 1956] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

course ஏற்பட்டது, கல்லூரிகளின் Principal-கள் தைரியமாக, தங்களுடைய கொள்கைகளை எடுத்துச் சொல்லாத காரணம் என்று குறிப்பிட்டார். அப்படிச் சொல்ல Principal-களில் சிலருக்கு வசதி இருக்குமே தவிர, பலருக்கு வசதி யில்லாமல் போய்விடும் என்று நான் இன்று தெரிவிக்கிறேன். Pre-University course-ல் மாணவர்களுக்குக் கடுமையான பாட புத்தகம் அமைந்து இருக்கிறது என்று நான் சொல்கிறேன். IV Form-இல் இருந்து, VI Form வரைத் தமிழில் படித்துவிட்டு, திடீரென்று மாணவர்கள் அதற்குமேல் இங்கிலீஷில் பல விதமான பாடங்களையும் படித்து, பரீட்சை எழுத வேண்டும் என்றால், அவர்கள் ரொம்பக் கஷ்டப்படுவார்கள் என்று சொல்கிறேன். ஆகையால் பழைய முறையே நீடித்து இருக்க வேண்டும். பதினைந்து, இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த மாதிரி IV Form-இலிருந்தே, ஆங்கிலத்தில் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தால் நல்லது. அது என்னுடைய அபிப்பிராயம். நான் IV Form-இலிருந்து ஆங்கிலத்தில் படித்ததன் காரணமாகச் சொல்லவில்லை. மாணவர்கள் படும் கஷ்டத்திலிருந்துதான் சொல்கிறேன். Buildings, and Lease Rent Control Act பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது, நகர்ப்புறங்களுக்கு தான் amendment வேண்டுமே யொழிய, கட்டிடங்கள் சட்டம், கிராமங்களுக்கு அல்லது மேஜர் பஞ்சாயத்து, மைனர் பஞ்சாயத்துக்குத் தேவையிலலை என்று நான் கருதுகிறேன். நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களைப்பற்றி பலர் பேசினார்கள். முசிரி தாலுக்காவில், கொப்பம்பட்டி, சோபனபுரம், புலிவலம், மங்கலப்பட்டி போன்ற கிராமங்களில், குடியானவர்கள், தங்கள் கஷ்டங்களைத் தெரிவித்து, ஏரி கட்டிக் கொடுக்கும்படி அதிகாரிகளுக்கு எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள். அங்கு எல்லாம் புது ஏரி கட்டும் விஷயத்தைப் பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. ஆங்காங்கு புது ஏரிகளைக் கட்டினால், உணவு உற்பத்தி விஷயம் வெகு சலப்பமாகத் தீர்ந்து விடும். உணவுப் பிரச்சினையும் எழாமல் போய்விடும். ஆனால் உடனடியாக இரண்டு லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் திட்டத்துக்கு ஏரிக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் உடனடியாகக் கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால், அந்த ஊரில் கொடுக்கமாட்டார்கள். பத்து, இருபது ஆண்டு காலத்தில் வட்டியுடன் வசூல் செய்து கொண்டவதற்குச் சர்க்கார் தயாராய் இருந்தால், கண்டிப்பாக, இதை ஏற்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். எழுத்து மூலமாகவும் எழுதிக் கொடுக்கவும் தயாராய் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சலுகை கொடுத்து, அம்மாதிரியான விஷயங்களை உடனடியாகப் பரிசீலனைச் செய்து பார்க்க வேண்டும். முதல் முதல் Musiri பகுதியில் கொல்லிமலையில், நீண்ட நாளாக Hydro-Electric Scheme கொண்டு வருவதைப்பற்றிப் பேசப்பட்டு சர்க்கார் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. சர்க்கார் வெளியிட்ட ஐந்தாண்டு அபிவிருத்தி புத்தகத்திலும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி மீண்டும் பரிசீலனை செய்து முடிக்க வேண்டும். அதனால் மின்சார உற்பத்தியும் செய்யலாம். Sympathetic investigation மட்டும் செய்யப் போவதாக, தப்பு அபிப்பிராயம் நாட்டில் நிலவி வருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை சரியாக investigate செய்ய வேண்டும். 1927-ல் ஒரு வெள்ளைக்காரன் investigate செய்து, Hydro-Electric Scheme successful ஆகும் என்று முயற்சி செய்த அளவுகூட, அரசாங்கத்துக்கு இல்லை என்பதை நான் வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, Ceylon இந்தியர்களைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. நாளுக்கு நாள், அவர்கள் கஷ்டப்படுகின்றார்கள், சுட்டுத் தள்ளப்படுகிறார்கள், ரொம்பவும் வேதனைப்படுகிறார்கள், பேப்பரில் படிக்கிறோம். அவர்கள் குறிப்பாக, சிலோன் இந்தியர்கள் ; பெரும்பான்மையானவர்கள், தென்னாட்டில் இருந்து சென்றவர்கள். அவர்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமை.

இறுதியாக, இந்தத் தட்சிணப் பிரதேசம்பற்றி ஒரு வார்த்தை, என்ன அவசியம் என்பதுகூட இல்லை. பூராவும் Politicians' fight மாதிரி இருக்கிறதே ஒழிய, தட்சிணப் பிரதேசம் எல்லோருக்கும், பொது மக்களுக்கும் நான் ஒரு பிரச்சினையாகத் தெரியவில்லை. இதுவரை, மொழிவழி மாகாணங்கள் ஏற்பட்டு ஆட்சி செலுத்துவது என்று சொல்லி, மக்களிடம் ஒரு திருப்பத்தை உண்டாக்கிவிட்டு, மீண்டும் தட்சிணப் பிரதேசம் என்று

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [10th August 1956]

இரண்டு, மூன்று மொழிகள் பேசும்படியான நாடுகளை ஒன்று சேர்த்து ஆளப்பட வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற விஷயம், நம்முடைய நாட்டில் மக்களிடம் ஆதரவு பெறவில்லை என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

11-50
a.m.

* SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR : Mr. Deputy Speaker, Sir, I have to thank you first for having given me this opportunity to speak in support of the Motion of Thanks. Sir, I have to thank the Governor for having spoken kind words about us, i.e., the people coming from Malabar and South Kanara. We have been here for the last so many years and I am sure that we have been adding to the dignity of this House in our own way. Sir, it is now for us to follow the example set up by the leaders of the Bombay State if we feel that a smaller State is not so good as a big State. We have to see the reorganization question in an all-India set-up. The people in the north have been wiser than the people in the South India. They have been forming bigger units and the Maharashtrians and the Gujerathis have been able to come to a compromise in respect of the formation of a bilingual State. Sir, I take this opportunity to appeal to all the leaders of Tamil Nad including the Hon. the Chief Minister and the Members of his Cabinet to see whether it is not possible to have a Southern State. It may be stated that the States Reorganization Bill is in the third reading stage in the Lok Sabha. But it does not matter because the Bill has to go to the Rajya Sabha when we can make a final attempt to see that a bigger State is formed. Sir, the Andhra State occupies a better position than us. The Karnataka State also would occupy a better position than the Madras or the Kerala State. Hon. Members will find that the Madras and the Kerala States are the two small units and at the Centre we will not have the same pull as the bigger units would have. It is true that the demands of all the units would be considered by our Leaders at the Centre but all the same for our own prosperity and welfare a bigger State is necessary. It may be stated that the ordinary man demands the formation of States on linguistic basis. But I must say that he is concerned only with his economic uplift. If economic uplift of the ordinary man is to be achieved, it is the duty of the leaders to take steps that will improve his economic condition. Linguism has got its advantages but it has got more disadvantages. In this connection, I wish to reiterate that I am not pleading for Dakshina Pradesh simply because Malabar will be very hard hit. I visualize an all-India picture. I see that for the unity of India this division on linguistic basis is harmful. The formation of States on religious and such sentimental basis is always dangerous. We must not hesitate to sacrifice our sentimental outlook for the sake of the economic prosperity of India. A contented India alone can make us more prosperous and that is why I pleaded for Dakshina Pradesh. Even now it is not too late for the leaders of Tamil Nad, Kerala and Karnataka States to sit together and agree to form a bigger State. It would be seen that the Western Ghats are the source of prosperity for all the three States of Tamil Nad, Kerala and Karnataka. It is inevitable that there may be some opposition from some quarters.

10th August 1956] [Sri K. P. Kuttikrishnan Nair]

It is inevitable that the relationship between them may not be as happy as could be expected. But considering the economic resources which are common to all the three States, they can think of no other solution than the formation of the Dakshina Pradesh.

Sir, reference has been made here to the transfer of some materials. It has been magnified by interested persons. It is unfair that minor things which might have taken place should be magnified and the relationship between our people should be strained, by placing emphasis on those things. It is inevitable that when we function as a composite State, some materials in Malabar will be removed to Tamil Nad and some materials from Tamil Nad will be removed to Malabar. We know that in the case of relief measures, contributions come from all over India. So we must take an over-all picture. Even after separation, certain things have to be lent by both the States. For instance, elephants and other animals are being exported to foreign countries. Therefore, the transfer of some materials from one State to another or from one district to another should not be unduly emphasised and the good relationship should not be spoiled on that account.

Sir, I would also like to mention about the language policy which has been referred to by His Excellency. I still hold the view that as far as administration is concerned, English should continue to be there till it is replaced by the common language, Hindi. The regional language should be given its importance in the educational field. In all the schools and colleges, pupils must be taught in their regional language instead of through foreign languages. For the administration of the Indian Union, a common language is necessary. Hindi has to be that language because English can never be our national language. Till Hindi is made the common language, the English language through which we are able to express ourselves—through which I am able to address and make my Tamil friends understand it—should be retained. Also we have to consider another aspect of the matter. For instance both in Malabar and in Tamil Nad there will be bilingual areas after the separation. There will be Tamil-speaking people in Malabar. Similarly there will be Malayalam-speaking people in Tamil Nad. So, for administrative purposes, at any rate it is better to retain English as the common language till it is replaced by Hindi.

Sir, I wish to refer to one more thing, with reference to the Governor's Address. I am happy that the Governor has given the assurance that everything possible will be done to make the transition smooth and easy, and that the rights of minorities will be protected. There will be Tamil-speaking people in Malabar even after the partition of the State and facilities for the education of their children in their own regional language will have to be provided. Similarly in the northern part of Kerala there are a large number of Karnataka people and facilities for the education of their children will have to be provided. I am sure, whether we divide and function as separate States or whether we combine and

12
noon.

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nair] [10th August 1956]

function as one Southern State, we are bound to prosper. We have got the initiative; we have got the goodwill and we have also got all-India organizations. The organization to which I belong, namely the Congress, cares for the welfare of the whole country. The Socialistic pattern is adopted not only in industrial, economic and other spheres but it is also adopted in the case of smaller units and smaller units are given more money by way of grants and other facilities by the Government of India. I do not wish to take your time for a longer period. I wish, Sir, as a last effort to appeal to the leaders of Tamil Nad, especially I take this opportunity to appeal to the Chief Minister of the Government of Madras, to explore all ways to find out whether even at this late hour there are possibilities of forming Dakshina Pradesh considering the unity and prosperity of the State. Thank you, Sir, for giving me this opportunity to speak.

* **SRI O. KORAN :** ബഹുമാനനായ ഉപാധ്യക്ഷൻ ഓർവർക്കളെ, ഈ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭരണത്തലവനായ ഗവണ്ണർ അസംബ്ലിയുടേയും കൊൺസിലിന്റെയും സൗകര്യയോഗത്തിൽ ചെല്ലു പ്രസംഗത്തെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യുന്ന ഈയവസരത്തിൽ ചില പ്രധാന കാര്യങ്ങൾ സഭയുടെ മുമ്പാകെ വയ്ക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഗവണ്ണർ രണ്ട് പ്രസംഗം ആരംഭിക്കുന്നത് മലബാറിലേയും തെക്കൻ കർണ്ണാടകത്തിലേയും തെക്കൻ മലബാറിലേയും വിജയം ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ. സംസ്ഥാന പുനസ്സംഘടനാ ബില്ലിനെ സംബന്ധിച്ച ചർച്ച പാർലിമെന്റിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നേയുള്ളൂ. എങ്കിലും ഗവണ്ണർ വിടവാങ്ങേണ്ട താമസം വരുത്തേണ്ട എന്നു കരുതി. അതോടൊപ്പംതന്നെ അതിപ്രധാനമായ ഒരു കാര്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുമെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. മലബാർ ഏറ്റവും അവഗണിക്കപ്പെട്ടുകിടക്കുകയാണെന്നു ഭരണകേന്ദ്രം നാട്ടിലങ്ങോളമിങ്ങോളമുണ്ട്. മലബാറിന്റെ അവകാശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച അധികൃതസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിവേദനം നടത്താനും വാദിക്കാനും ഉത്തരവാദിപ്പെട്ട ഒരു ഗവണ്ണർ ഇന്നു നിലവിലില്ല. ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ മലബാറിനു ചെല്ലേണ്ട കടയനു ബാധ്യതകളെക്കുറിച്ചു തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിന്നു ഒരു അനൗദ്യോഗിക കമ്മിറ്റിയിലെ നിയമിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ അയച്ചിരുന്നു. മലിയാളിയായുള്ള ബന്ധം പിരിഞ്ഞുപോകുന്ന ഘട്ടത്തിൽ തങ്ങൾക്കു ന്യായമായി കിട്ടേണ്ടതു കണക്കുപറഞ്ഞു വാങ്ങാൻ അങ്ങനെ ഒരു കമ്മിറ്റി വേണമെന്നു ജനങ്ങൾക്കു അഭിപ്രായമുണ്ട്. ആദ്യ പിരിഞ്ഞുപോയ അവസരത്തിൽ ആദ്യ കാര്യം പ്രതിനിധികളായി ശ്രീ ടി. വിശ്വനാഥം, ശ്രീ പ്രകാശം തുടങ്ങിയുള്ളവർ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു അനൗദ്യോഗിക കമ്മിറ്റിയാണ് ആദ്യയുടെ വിഹിതമായ ആസ്തിബാധ്യതകൾ പരിശോധിച്ചു തീർക്കപ്പെട്ടതിനെ. ഇന്നു മലബാറിന്റെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയ്ക്കു കാര്യം മന്ത്രിസഭയിലല്ല അതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിതന്നെ മലബാറിനൊടുക്കു ഒരു ശ്രീയായി സ്വയം ചുമത്തിരിക്കുകയാണെന്നും, മലബാറിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വമെല്ലാം അദ്ദേഹം ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുകയാണെന്നുമാണ് പറഞ്ഞത്. അതിനാലേയും ഇന്നുവരെയുള്ള അനുഭവം വച്ചുപറഞ്ഞാൽ ഇത് കളിന്റെ കൈയിൽ താക്കോൽ കൊടുത്തപോലുള്ളൊരു ഏല്പിപ്പാണ്.

മലബാറിനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ആദ്യമായി കാർമ്മയിൽ വരുന്നത് അടുത്ത കാലത്തു പത്രങ്ങളുടേയും ജനപ്രതിനിധികളുടേയും കേൾവു കമ്മിറ്റികളിൽതന്നെ അധികൃതസ്ഥാനങ്ങൾ വഹിക്കുന്ന ഉത്തരവാദിപ്പെട്ട ആളുകളുടേയും ആക്ഷേപത്തിനും പ്രതിഷേധത്തിനും കാരണമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. അതായത് മലബാറിൽനിന്നും വിലപിടിച്ച പല സേവനങ്ങളും തമിഴ്നാട്ടിലേയ്ക്കു കടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതെന്നുള്ള വസ്തുതയാണ്. മരം മുറിച്ചു കടത്തൽ, ആനയെ കടത്തിക്കൊണ്ടു പോകൽ, തിരുവഴാക്കുന്ന കന്നുകാലി സംരക്ഷണ കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നു വിലപ്പെട്ട കന്നുകാളി ദീക്ഷാചെയ്യൽ ഇങ്ങനെ പലതും നടന്നതായി റിപ്പോർട്ടുകളായിരുന്നു. മട്ടനിരോധന പ്രചരണത്തിനായി മലബാറിലും തെക്കൻ കർണ്ണാടകത്തിലും ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും, കാസർകോഡ് സ്ഥിരമായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നതുമായ ഒരു മോട്ടോർ വാൻ കടത്തിക്കൊണ്ടു പോയിരിക്കുന്നു എന്നു രണ്ടു ദിവസത്തിന്നു മുമ്പറിഞ്ഞു. ഗവണ്ണർ ഇതെല്ലാം നിഷേധിച്ചി

10th August 1956]

[Sri O. Koran]

துணைகூடும், ഗവണ്മെന്റിന്റെ അറിവോടുകൂടിത്തന്നെയാണ് ഇത്തരം കടത്തലുകളെല്ലാം നടക്കുന്നത് എന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ മനസ്സായ ചുറ്റുപാടുകളുള്ളപ്പോൾ ഇന്നത്തെ മലിയാള ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു മലബാറിലെ ജനങ്ങൾക്കു ലഭിക്കാവുന്ന നീതിയെപ്പറ്റിയും, ന്യായത്തുപറ്റിയും അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ സംശയാലുക്കളും ഉല്ലാസാകലമാകുന്നവിലുണ്ടായില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിയും ധനകാര്യ മന്ത്രിയും മറ്റും അന്യോന്യ വിശ്വസ്യമായ സമാധാനപരമാണ് പത്രവിദ്യോക്താർക്ക് മറുപടിയായി നൽകിയിട്ടുള്ളത്. മരംമുറിയെപ്പറ്റി ആദ്യം ആക്ഷേപമുണ്ടായപ്പോൾ പ്രായം കുറഞ്ഞ മരം മുറിക്കുന്നത് കൂടുതൽ ലാഭകരമാണെന്നാണ് ഗവണ്മെന്റ് പറഞ്ഞത്. മരം മുറിച്ചു കടത്തുന്നവനെ വീണ്ടും വീണ്ടും ആക്ഷേപങ്ങളുണ്ടായപ്പോൾ മരമേ മുറിച്ചിട്ടില്ലെന്നായി. കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റിന്റെ ഡെപ്യൂട്ടി ഇൻസ്പെക്ടർ-ജനറലുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റും അതോടൊപ്പം പുറത്തുവന്നു. ഇങ്ങനെ അന്യോന്യം ബന്ധമില്ലാത്ത വിശദീകരണങ്ങൾ മന്ത്രിമാരിൽനിന്നുതന്നെ ഉണ്ടായപ്പോൾ ജനങ്ങൾ ഇതിനെക്കുറിച്ചും എത്രമാത്രം സംശയത്തോടുകൂടിയായിരിക്കും വീക്ഷിക്കുക എന്ന ഉറപ്പിക്കാൻ പ്രധാനമി. സംസ്ഥാന പുനസ്സംഘടനയെപ്പറ്റി പരമമറിച്ചുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രസംഗത്തിലുള്ള ഒരു വാചകം ഉദ്ധരിക്കാൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. "On behalf of this Government, I assure them that everything possible will be done to make the transition smooth and easy." വിഭജനം ശാന്തമായും സുഗമമായും ഭക്തരായും നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് പരമാർപ്പം പരിശ്രമിക്കുമെന്നാണ് ഗവണ്മെന്റ് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ വിഭജനം അരങ്ങിലിട്ടില്ല. അരങ്ങിക്കാൻ പോകുന്നതേയുള്ളൂ. അതിനിടയ്ക്കുതന്നെ എത്രയും ആക്ഷേപമുണ്ടായിട്ടുള്ള ഇമ്മാതിരി പ്രവൃത്തികളാണ് മലബാർ ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ വിഭജനം നടക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ എന്തായിരിക്കും സാധിക്കുക? ആ വിഭജനം കൊല്ലങ്ങളായി നിലനിൽക്കുന്നവരുന്ന സെന്ററലൈസ്ഡ് റെയിൽവേയുടെ അപ്പം ചില സാധനങ്ങൾ കടത്തി കൊണ്ടുപോയി തകർക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ആ സെന്ററലൈസ്ഡ് കൂടുതൽ കൂടുതൽ ദുഷ്കരിക്കാനുള്ള നയങ്ങളും പരിപാടികളും ഗവണ്മെന്റും മന്ത്രിമാരും സ്വീകരിക്കുന്നത് വളരെ പ്രയോജനകരമായിരിക്കും.

വിട്ടുപോകുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ പുതിയ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ വിജയം ആശംസിച്ചിട്ടുണ്ട് ഗവണ്മെന്റ്. എന്നാൽ മലബാർ മെമ്പർമാരുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്നതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം യാതൊന്നും സൂചിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. മലബാർ ചൈനേഷൻ പോകുന്ന നഗ്ന-കൊച്ചിയിൽ ഇന്നു ഒരു നിശ്ചയമായും നിലവിലില്ലെന്നിരിക്കെ ഇവിടെനിന്നും പിരിഞ്ഞുപോകുന്ന മലബാർ മെമ്പർമാരുടെ സ്ഥിതിയെന്തായിരിക്കുമെന്നതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റ് രഹസ്യരഹിതമായി പറയാതിരുന്നത് അത്ര നന്നായിട്ടുണ്ടോ എന്നു എനിക്ക് സംശയമുണ്ട്. ജനങ്ങളാൽ നിരന്ദോഷങ്ങളുള്ള ഈ പ്രതിനിധികളുടെ പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച ഗവണ്മെന്റ് മുഖാന്തിരമാണെന്ന് ആങ്ങൾ പ്രസിഡൻറിനും ഇന്ത്യാ ഗവണ്മെന്റിനും മുമ്പേയുണ്ടാകാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടുപോലും അവരുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റ് ഒന്നും പറയാതിരുന്നത് വളരെ പരിതാപകരമായിരിക്കുന്നു.

നാട്ടിൽ ഇന്നു നിലവിലുള്ള വലിയൊരു പ്രശ്നം ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രസംഗത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ വില്പനയനുമാണ്. മലബാർ ഒരു കമ്മ്യൂണിസമാണ്. ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ ഈ വില്പനയനു ക്രൂരിന്മേൽ കരുവെ നോണമാണ് മലബാറിലെ ജനങ്ങൾക്കു അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. നൊഴി വിലയായും ലാഭിയും മൂല്യവൃത്തിലെന്നു കള്ളക്കടകത്തിൽ ആളുകൾ പട്ടിണിയും പരസാധനയുമാക്കിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഒരു കാലത്താണ് നിരന്ദോഷസാധനങ്ങളുടെ വില വാണോപോലെ കേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഏറ്റവും വിചലമായിട്ടുള്ളതും ഭയങ്കരമായ ഒരു പ്രശ്നമാണ് ഇന്നു ജനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിന്നു ഒരു പരിഹാരമെന്നനിലയ്ക്കും, കുതിച്ചുകയറുന്ന വിലയ്ക്കും കടിക്കുന്നിട്ടുന്നതിനായി എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും ന്യായവില ഡിപ്പോകൾ തുറക്കണമെന്ന് ജനങ്ങളാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ കോഴിക്കോട്ട് പട്ടണത്തിൽ ന്യായവിലപ്പാപ്പ് തുറക്കുകയും വിലക്കയറ്റവും ചെയ്യാൻ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം വില താനേ കുറഞ്ഞുകൊള്ളുമെന്നുള്ള വിചിത്രമായ ഒരു വാണിജ്യതത്വശാസ്ത്രവുമായിട്ടാണ് ഗവണ്മെന്റ് നിലകൊണ്ടത്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഈ തത്വശാസ്ത്രം വിലപ്പോകാത്തതാണെന്നു അനുഭവംകൊണ്ടു കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. അടിയന്തിരമായി ഈ പ്രശ്നത്തെ നേരിടുന്നതിന്നു എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും ന്യായവില

[Sri O. Koran]

[10th August, 1956]

കാപ്പുകൾ തുറക്കുന്നതിനുപകരം കടലാസുകൊണ്ടൊരു കസർത്തുകാണിച്ചു തുപ്പിയടയ്ക്കുവാനാണ് ഗവണ്മെൻറ് ശ്രമിച്ചത്. ചുരുങ്ങിയ വിലയ്ക്ക് ജനങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കിട്ടുമെന്നാക്കിത്തീർക്കാനുള്ള കടമ ഗവണ്മെൻറിനുണ്ട്. എവിടെവിടെയെല്ലാം ആവശ്യമെന്നു തോന്നുന്നുവോ അവിടെയെല്ലാം നൂയവിലകാപ്പുകൾ തുറക്കാൻ ഗവണ്മെൻറ് മുതനാട്ടുവരുമെന്തിനായിരിക്കുന്നു. ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളുടേയും മറ്റു അത്യാവശ്യസാധനങ്ങളുടേയും വിലക്കയറ്റം മൂലം ചുരുങ്ങിയ മാസ്റ്റർകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്ന ഗവണ്മെൻറ് സിർബത്തികളുടേയും മറ്റും നില വളരെ പരുങ്ങലിലായിട്ടുണ്ട്. അവർ മൈനംഭിനം കടത്തിലേക്കും പട്ടിണിയിലേക്കും നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവർക്കു എന്തെങ്കിലും ആശ്വാസം നൽകേണ്ടതും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രസംഗത്തിൽ വിലക്കയറ്റത്തിന്റെ പ്രശ്നം പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിനെ ഫലപ്രദമായി നേരിടുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറിനു എത്ര പരിചാരിയുണ്ടെന്ന്, എത്ര പരിഹാരമാണ് ഗവണ്മെൻറ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

തമിഴ്നാട്ടിൽ ചില ജില്ലകളിൽ കൊടുങ്കാറ്റും മഴയുണ്ടാകാൻ വമ്പിച്ച നാശനഷ്ടങ്ങളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്കു ആശ്വാസം നൽകുന്നതിന് ഗവണ്മെന്റു ഏതെങ്കിലും അടിമുറയിൽ നടപടികളെടുപ്പിന്റേയും ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതെല്ലാം ശരിയാണ്. എന്നാൽ അടുത്ത കാലത്തു വടക്കു മലബാറിൽ ഭയങ്കരമായ കൊടുങ്കാറ്റും വെള്ളപ്പൊക്കവും നിമിത്തം നിരവധി വീടുകൾ നശിക്കുകയും വമ്പിച്ച വസ്തുനഷ്ടവും വിളനഷ്ടവും നേരിടുകയും അനേകം കുടുംബങ്ങൾ വധിയാധാരമാവുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ദുരിതാശ്വാസപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി പ്രധാന മന്ത്രിയുടെ ഫണ്ടിൽനിന്നും 5,000 ക. അയച്ചുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി. തമിഴ്നാട്ടിൽ ഇങ്ങനെ കരാപത്തു സംഭവിക്കുമ്പോൾ അടിയന്തിരമായും അതിവേഗ വ്യഗ്രതയോടുകൂടിയും ദുരിതാശ്വാസ നടപടികൾക്കു ഓടിയെത്തിയ മൈന് ഗവണ്മെന്റു മലബാറിനു നേരിട്ട ഈ അത്യാഹിതത്തിൽ സഹായമനുവദിച്ചായി കാട്ടിയെത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നതോ പോകട്ടെ, പതിവുപോലുള്ള ആ ചിററജനയവുമായും ബന്ധിച്ച് അനങ്ങാതിരിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യതെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

നിയമസഭാധനപാലനം തുപ്പിക്കുമാണെന്നു ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രസംഗത്തിൽ കാണുന്നു. എന്നാൽ ആങ്ങളുടെ ചില അനുഭവങ്ങൾ വച്ചു നോക്കുമ്പോൾ രാജ്യം അനുജകൃപത്തിലേക്കു അതിവേഗം സിങ്ങുകയല്ലേ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വാസ്കർ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കോൺഗ്രസ്സ് പാട്ടിയിൽപ്പെട്ട ചില ആളുകളുടെ പ്രേരണമൂലവും അപകടസാഹചര്യം ശ്രീ പി. ആർ. കുറുപ്പ് മുതലായ ബുദ്ധിമുട്ടു നേതാക്കന്മാരുടെ പേരിൽപോലും കള്ളക്ഷേപങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമയ്ക്കുവാൻ തയ്യാറായി. ഇതുപോലുള്ള അനുഭവങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പോലീസ് ചെയ്യുന്ന ജനരോഹിത അനുജകൃപയിലേക്കാണ് രാജ്യത്തെ തള്ളിനീക്കുന്നതെന്നു ഞങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ അത് ശ്രദ്ധേയവും വീക്ഷിക്കേണ്ട ഒരു സംഗതിയാണ്. ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രീയ പാട്ടിയിലെ ഉന്നതന്മാരായ പ്രവർത്തകന്മാരുടെ പേരിൽ മറ്റൊരു പാട്ടിന്നു അരുമ്പെന്നു കൊണ്ട് പോലീസ് കള്ളക്ഷേപങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ രാജ്യം അനുജകൃപയിലല്ലാതെ ചെന്നെത്തുകയില്ല. ഇത്തരം ഒരു സ്ഥിതി തുടർന്നുപോകാൻ ഗവണ്മെന്റ് അനുവദിച്ചുകൂടാ.

സർ, നമ്മുടെ നാട്ടിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റൊരു വിഷമപ്രശ്നം തൊഴിലില്ലായ്മയാണ്. അതിനു എന്തൊരു പരിഹാരമാണ് ഗവണ്മെന്റ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്? മലബാറിൽ ഈ പ്രശ്നത്തിന്റെ ഭയങ്കരത എത്രമാത്രമെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പ്രയാസം. ഏതാനും ചില വ്യവസായങ്ങൾ, ഒരു പേപ്പർ മിഷ്, മോസ്ബോം ഫാക്ടറി എന്നീ അതിനെ മലബാറിനു പററിയ അപ്പുവും ചില വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളെങ്കിലും ആരംഭിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കാണിരിക്കുന്ന തൊഴിലില്ലായ്മയ്ക്കു ശമനമുണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതെന്നു ഞങ്ങൾ മുമ്പിട്ടിട്ടു. ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രസംഗത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി യാതൊന്നും കണ്ടില്ല.

ഹരിജനങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഗവണ്മെന്റു കൂടുതൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചുവരികയാണെന്നും രണ്ടാം പഞ്ചായത്തുപദ്ധതിയിൽ ഹരിജനങ്ങൾക്കു വളരെയധികം വീട്ടുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശമുണ്ടെന്നും ഗവണ്മെന്റ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ കാര്യത്തിലും മലബാർ അവാർണിക്കപ്പെടുന്നതായിട്ടാണ് ആങ്ങളുടെ അനുഭവം. മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങൾക്കു 15 ടൗണിംഗ് റൂരി കൊടുക്കുമെന്നുള്ള പ്രഖ്യാപനം ഉണ്ടായിട്ടു കാലം കററ

[Sri A. Sambasivam]

[10th August 1956]

விட்டால் அதனால் பிரயோஜனம் கிடையாது. ஆகவே, கிணறு வெட்டிக் கொள்வதற்கும், இயந்திரக் கலப்பை முதலியவைகளைக் கொண்டு உழவு செய்துகொள்வதற்கும் உழவர்களுக்கு ஆங்காங்கே கடன் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். கிராமங்களிலே கடன் கொடுப்பதற்காக பாங்குகளை அமைப்பதினால் அரசாங்கத்திற்கு சிறிது நஷ்டம் வந்தாலுங்கூட சோதனை செய்து பார்க்கப் போகிறோம் என்று கவர்னர் உரையில் அறிவித்திருக்கிறார்கள். உண்மையிலே அதைக்கண்டு உழவர்கள் பெருமையடைகிறார்கள், உற்சாகம் அடைகிறார்கள். உழவர்களுடைய அரசாங்கம் நடைபெறுகிறது, குடிமக்களுடைய ஆட்சி நடைபெறுகிறது என்று உண்மையிலேயே பெருமைப்படக்கூடிய அளவுக்கு கவர்னருடைய பேச்சு அமைந்திருக்கிறது.

உழவர்களுக்குச் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டிய வசதிகளில் முதலாவது நல்ல விதைகள். அவைகளைத் தயாரிப்பதற்காக இந்த ஆண்டில் 50 பண்ணைகளை ஏற்படுத்தப் போவதாகவும், வருகிற ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 400 பண்ணைகளை ஏற்படுத்தப்போவதாகவும் அறிவித்திருப்பது வரவேற்கக்கூடிய விஷயம். முதலாவது நல்ல விதை. அடுத்தபடியாக உரம். இதைப் பெறுவதற்கு கிராமங்களில் கடன் கொடுக்கும் சாதனங்கள். இந்த இரண்டும் உண்மையிலேயே உழவர்களுக்குப் பெருமை கொடுக்கக்கூடியதும், மகிழ்ச்சி அளிக்கக்கூடியதுமான செய்தியாகும்.

சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது, விவசாயிகளுடைய வளர்ச்சிக்கு மற்றொரு பெரிய ஒத்தாசையாகும். சேலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் பலமுறை வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். அங்கு நல்ல ஜீவ நதிகளோ, வற்றாத வளமுடைய ஆறுகளோ, ஏரிகளோ இல்லை. தென் பெண்ணையாறு இருக்கிறது. அதனால் கிருஷ்ணகிரி தாலுகாவின் ஒரு பகுதி செழிப்படைகிறது. மேலும் ஆத்தூர் தாலுகாவிலே ஒரு பகுதியும் வளமாக இருக்கிறது. மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது சேலம் மாவட்டமானது தெற்கேயுள்ள இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் போன்ற வறண்ட பிரதேசமாகவே காட்சியளிக்கிறது என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இன்றைக்கு சேலத்தின் பல பகுதிகளில் மக்கள் குடிப்பதற்குக்கூட தண்ணீர் இல்லாத அளவுக்கு மிகவும் தொல்லை பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஆங்காங்கே மலையடிவாரங்களில் சிறு சிறு ஓடைகளில் வரும் தண்ணீரை தேக்கி வைப்பதற்கேற்ற முறையில் நீர் நிலைகள் உண்டாக்கவும், ஏரி, குளம், குட்டைகளை ஏற்படுத்தவும் இன்னும் இதுபோன்ற சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையும் அந்த மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்திக்கொடுத்து அபிவிருத்தி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த சமயத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாட்டு மக்களுக்கெல்லாம் உணவு கொடுக்கும்படியான உழவர்களுடைய நிலையை பெரிதும் உயர்த்தக்கூடிய அளவுக்கு அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறது. அது உண்மையிலேயே பெருமையையும் மகிழ்ச்சியையும் அளிக்கக்கூடிய ஒரு செய்தியாகும்.

நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு வரி கொடுப்பதிலே விவசாயிகளுக்கு அடுத்தபடி முதன்மையாக இருப்பவர்கள் வியாபாரிகள். அவர்கள் நீண்ட காலமாகவே ஒருமுனை விற்பனைவரி விதிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய யோசனையை அரசாங்கம் பரிசீலித்துப் பார்க்கின்ற முறையில் இந்த முறை தங்களுடைய கவனத்தை அவர்களால் திருப்பியிருக்கிறார்கள். எட்டு பொருள்களுக்கு ஒருமுனை விற்பனை வரி விதிப்பது என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். இது வியாபாரிகளின் உள்ளத்திலே ஒரு பெரிய ஆறுதலையும் மாறுதலையும் உண்டு பண்ணும் என்று நம்புகிறேன். அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தின்பேரில் இருந்த வெறுப்பை நீக்கி, அரசாங்கம் தங்களுடைய வேண்டுகோளுக்கும் செவிசாய்த்திருக்கிறது என்று உணரும்படியான நிலைமையை உண்டுபண்ணியிருக்கிறது.

அதே சமயத்தில் எதிர்க் கட்சியிலிருந்து ஒரு அங்கத்தினர் கூறினார். அதாவது தானியங்களுக்கு, குறிப்பாக நெல்லுக்கு ஒரு முனையில் விற்பனை வரி விதிக்க முடியுமா என்று அரசாங்கம் ஆராயவேண்டும் என்று கூறினார். நான் கூட அதைப்பற்றி சிந்தித்தேன். அம்மாதிரி செய்வது

10th August 1956] [Sri A. Sambasivam]

நல்லதுதான். நெல் அறவை இயந்திரசாலைகளிலிருந்து வெளிவரும் அரிசி மூட்டைகளுக்கு ஒரு முனையில் விற்பனை வரியை விதித்துவிடுங்கள். அப்படிச் செய்தால் ஓரளவு எளிதாக இருக்கும். வரியைச் சிறிது கூட்டியும் போட்டுவிடலாம்.

இப்பொழுது தென்னாட்டிலே கடலை எண்ணெய் பிழியும் ஆலைகள் (Oil expellers) இருக்கின்றன. மத்திய அரசாங்கம் எண்ணெய்டின் களுக்கு எடையின் பேரில் வரி போடுகிறார்கள். அதனால் அநேக இயந்திர சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. மத்திய அரசாங்கம் வரி விதிப்பதாயி ருந்தால் நமது அரசாங்கம் பங்கு கேட்டுக்கொண்டு விதிவிலக்கு செய்ய வேண்டும். ஆகவே, இயந்திரசாலைகளிலிருந்து வெளிவரும் பொருள் களுக்கு மாத்திரம் ஒரு முனையில் விற்பனை வரி போடுவது நல்லதல்லவா என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்கும்படியாக இந்தச் சமயத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

வியாபாரிகளிடத்திலே போய் விற்பனை வரி வசூல் செய்யும் அரசாங்க அதிகாரிகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் மரியாதைக் குறைவாக நடந்துகொள் கிறார்கள் என்று அடிக்கடி குற்றச் சாட்டுகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. சேலத்தையடுத்த செவ்வாய்ப்பேட்டை சந்தை என்பது மிகவும் பரிசுத்த மான சந்தையாகும். கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு அதன் முக்கியத்து வம் தெரிந்திருக்கும். அங்குள்ள வியாபாரிகள் விற்பனை வரி அதிகாரி களைக் கண்டால் திருடன் போலீஸ்காரர்களைக் கண்டு எப்படி நடுங்குகிறானோ அப்படி நடுக்கம் அடைகிறார்கள். அரசாங்கத்திற்குச் சேரவேண்டிய வரி யைக்கொடுக்க அவர்கள் மறுக்கவில்லை. ஆனால், அதிகாரிகள் மரியாதை யாக நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்றுதான் எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவர்க ளுக்குப் பணம் போய்விடுகிறதே என்ற பயமில்லை, ஆனால் மரியாதையுடன் அவர்கள் நடத்தப்பட்டால் போதும் என்றுதான் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அது என்னுடைய உள்ளத்தை மிகவும் உறுத்தியது. ஆகவே விற்பனை வரி அதிகாரிகளுக்கு அரசாங்கம் ஒரு சுற்றறிக்கை விட்டு, அவர்கள் எல் லாம் வியாபாரிகளிடத்திலே சிறிது மரியாதையாக நடந்துகொள்ளும்படிச் செய்ய முடியுமானால் அது மிகவும் வரவேற்கக்கூடியதாக இருக்கும்.

சிறு சிறு தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்காக ஆங்காங்கே நான்கு ஐந்து நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சேலத்திற்குப் பக்கத்தி லுள்ள ஈரோட்டில்கூட ஒரு சிறு தொழில் பயிற்சி நிலையம் அமைத்தி ருக்கிறார்கள். சேலத்திலே ஒரு தொழிற் பள்ளிக்கூடம் அமைப்பதென்று வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கையிலேயே வந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டில் தொழில் அமைச்சர் அவர்களும், அங்கு ஒரு புதிய தொழிற் கல்விச் சாலையை ஏற்படுத்தப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இது வரையில் எந்தவிதமான முடிவும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. அந்த வகையிலே பரக்கும்போது நாட்டினுடைய வளர்ச்சி என்று எடுத்துக் கொண்டால், கல்வித் துறையிலே சேலம் மாவட்டமானது மிகவும் பிற் போக்கான பகுதியாக இருக்கிறது. மற்ற மாவட்டங்களில் 17 சத வீதம், 18 சத வீதம் படித்தவர்கள் இருந்தால், சேலம் மாவட்டத்தில் 11 சத வீதம் தான் படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த திடீர் வீழ்ச்சிக்குக் காரணத்தை கண்டுபிடித்து, சேலம் மாவட்டத்திற்கு தனிப்பட்ட சலுகை கொடுக்கவேண் டும். கல்லூரியே இல்லாத மாவட்டத்தில் கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கம் திட்டமிட்டு, நீலகிரி மாவட்டத்திற்கு என்று ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்ததுபோல, உயர்தரக் கல்வி விஷயத்திலும் ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா இடங்களிலும் கல்வி பரப்பப்படவேண்டும். சேலம் மாவட்டத்தில் அநேக இடங்களில் மாண வர்கள் உயர்தரப் படிப்புக்காக பல மைல் தூரம் நடந்துசெல்ல வேண்டி யிருக்கிறது. ஆகவே, ஐந்து மைலுக்கு ஒரு ஹைஸ்கூல் இருந்தால்தான் மிகவும் நலமாக இருக்கும். ஆத்தூர் தாலுகாவில் என்னுடைய தொகு தியிலேயே குறிப்பாக இரண்டு பிரிக்காக்களில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளே கிடையாது. மாணவர்கள் பத்து மைல் தூரம் நடந்து சென்று படிப்பதென்பது அவ்வளவு எளிதல்ல. அப்படியிருப்பது ஏழைகளுக்குச் செய்யும்படியான உண்மையான சலுகையாகாது. ஆகையால், சேலம் மாவட்டத்தில் குறிப் பாகவும், இதர மாவட்டங்களில் தேவையுள்ள இடங்களிலும் உயர்நிலைப்

[Sri A. Sambasivam]

[10th August 1956]

பள்ளிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய வசதிகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அபிவிருத்திக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதியிலிருந்தோ வேறு எதிலிருந்தோ பணத்தை எடுத்து கல்வி வசதி செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

சேலத்தில் ஒரு அலுமினியம் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பது என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. அதற்காக சேலத்து மக்களின் சார்பில் நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கத்திற்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதோடு கூட, இரும்பு உருக்கு தொழிற்சாலையையும் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்பது நீண்ட நாளை கோரிக்கை. பழுப்பு நிலக்கரியைத் தோண்டி எடுக்கும் இடமாகிய நெய்வேலியில் பயிற்சி சாதனமொன்றை தொடங்கியதுபோல, இரும்பு எடுக்கும் பயிற்சி சாதனமொன்றை சேலத்தில் இப்போதே தொடங்கவேண்டும், 1957-58-ம் ஆண்டிலேயே தொடங்க வேண்டுமென்று மக்கள் விரும்புகிறார்கள். அந்த விரும்பத்தையும் அரசாங்கம் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய அளவில் நம்முடைய அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை கூறி, அல்லது வற்புறுத்தி சேலத்தை நல்ல வழியில் வளம் செறிந்த நகரமாக ஆக்குவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இன்னும் அரசாங்கம் மக்களுடைய வளர்ச்சியிலே அக்கறைக்கொண்டு தொல்லைப்படுகிற மக்களுக்கு ஆதரவு அளிப்பதற்கு முன்வந்திருக்கிறது. இது உண்மையிலேயே ஏழைகளுக்காக இருக்கக்கூடிய அரசாங்கம் என்று சொல்வது பொருந்தும். எதிர்ப்பக்கத்தில் இருக்கும் அங்கத்தினர்கள் கூட அதை மறுக்கமாட்டார்கள். புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட மதுரை, தஞ்சை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் அவதிப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க மூன்று கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட தொகை உதவியாக கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன் மூலமாக மக்களெல்லாம் தொல்லை குறைந்து ஓரளவு இன்பமாக வாழ்கிறார்கள். அந்த வட்டாரத்திலிருந்து சட்டசபையில் பிரதிநிதியாக வந்திருக்கிற திரு. கோவிந்தன் அவர்கள் பேசும் போது அந்த வட்டாரங்களிலே திருட்டுப் பழக்கமே நின்றதுவிட்டது என்றும், அந்த அளவுக்கு மக்களிடையே பணப் புழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லி பெருமைப்பட்டார்கள். மக்கள் மனம் மாறுகிற அளவுக்கு தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம் எல்லாம் மக்களிடத்திலே ஒரு பெரிய நன்மையை உண்டாக்கி வருகிறது. அந்த அளவில் அரசாங்கம் ஏழைகளுக்குச் செய்கின்ற உதவியை வரவேற்கிறேன்.

12-27
p.m.

ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டு வழங்கும் விஷயத்தைப்பற்றி முன்னால் பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். நீண்ட நாளாக இந்தப் பிரச்சனை அரசாங்கத்திற்கு அறைகூவலாக இருந்துவருகிறது. அது ஒரு பெரிய திராத பிரச்சனையாக இருக்கிறது. ஒரு சேரியில் நிலம் வாங்க விண்ணப்பம் செய்துகொண்டால், 3, 4 ஆண்டுகள் வரையிலும் கூட அந்தப் பிரச்சனை தீருவதில்லை. சேரிக்கு நிலம் ஒதுக்கும் முறையிலே இன்னும் சிறிது தீவிரமாக கவனம் செலுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கிற நடைமுறை போதாது என்பது தான் என்னுடைய உண்மையான எண்ணம். வளருகின்ற சமுதாயத்திலே மக்கள் குடியிருக்கும் இடம் மிகவும் வசதி உள்ளதாக இருக்கவேண்டும். உணவுப்பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் பெரும் பாலான தொழிலாளிகள் ஹரிஜனங்கள். அவர்கள் வசிக்கின்ற இடங்கள் நல்ல வசதியுள்ளதாய் இருக்கவேண்டும். ஆதலால் இதற்காக தனிப்பட்ட முறையிலே அதிகாரிகளை ஏற்படுத்தி மனைக்கட்டுகளை ஹரிஜனங்களுக்கு ஆர்ஜிதம் செய்வதில் இப்பொழுது இருப்பதைவிட இன்னும் தீவிரமான கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம் கவர்னர் அவர்களே ஆற்றிய உரையிலே பொதுவாக எதுவும் விடப்படாமல் எல்லாவற்றிலும் அரசாங்கம் நல்ல முறையிலே இயங்க கவனத்தைத் திருப்பியிருக்கிறது. பல அங்கத்தினர்கள் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளம் போதாது, அவர்கள் அதனால் தங்கள் தொழிலில் ஆர்வம் குன்றியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். உண்

10th August 1956] [Sri A. Sambasivam]

மையிலே நகரத்தில் வாழ்கிறவர்களுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கின்ற சம்பளம் போதாதுதான். ஆனால் அந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் நாட்டில் இருக்கும் மக்களின் பொது பொருளாதார நிலையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பொழுது சமூகத்துக்கு சிறிது தியாகம் செய்ய அவர்கள் தயாராக இருக்கவேண்டுமென்று மக்கள் சார்பில் நான் அவர்களை வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தோடு சிறிது போராட்டம் நடத்த வேண்டும். ஒரே ஊரிலே மத்திய அரசாங்கத்து ஊழியர்களுக்கும் மாகாண அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் ரூபாய் 5, 10 ஏற்றத்தாழ்வு இருந்தால் பரவாயில்லை. ஆனால் ரூபாய் 20, 30 ஏற்றத்தாழ்வு இருப்பதால் அது கொஞ்சம் அதிருப்தியைத்தான் விளைவிக்கிறது. மத்திய அரசாங்க ஊழியரின் சம்பளத்தைக் குறைக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் நமது அரசாங்க ஊழியர்களின் நிலையை உயர்த்துவதற்கு மத்திய அரசாங்கம் ஓர் அளவு உதவி நிதி கொடுத்தே ஆகவேண்டும் என்று நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் வற்புறுத்தவேண்டும். அதே சமயத்தில் நமது அரசாங்கத்து ஊழியர்களும் நாட்டில் மற்ற ஏழை மக்கள் நிலையோடு தங்களை ஒப்பிட்டுப்பார்த்து சிறிது ஆறுதலடைந்து சமூகத்துக்கு ஓர் அளவு தியாகம் செய்ய தயாராக இருக்கவேண்டும். தியாக உணர்ச்சியுடன் வேலை செய்தால் தான் சமுதாயம் வளர்ச்சி அடையமுடியும். நாம் எல்லோரும் சமூகத்தின் ஒரு அங்கத்தினர் என்ற உணர்ச்சி உள்ளத்தில் இருக்கவேண்டும். சமூகத்துக்கு சிறிது தியாகம் செய்யவேண்டுமென்ற மனப்பான்மையோடு அவர்களும் தொண்டாற்றுவதில் ஈடுபடவேண்டுமென்று அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு என்னுடைய வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m.

The House then rose for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

MR. SPEAKER: Those who were not able to move their amendments this morning may now move their amendments.

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I move the following amendment:—

“Add at the end the following:—

‘but regret to note that no mention has been made in the Address on the following:—

(1) the proposals of the Government to enhance the salary and dearness allowance of the Non-Gazetted Officers in the State;

(2) the action to be taken to settle the border issue between the Andhra and Madras States;

(3) the action to be taken to bring down the level of prices of foodgrains in Tanjore district where the retail price of rice is annas fifteen per Madras measure;

(4) the action to be taken to solve rural unemployment;

(5) the need to start a medical college, an engineering college and an agricultural college at Tanjore;

(6) the action to be taken for setting up a steel plant in Salem where iron ore is available by using the lignite from Neiveli;

[Sri S. Ramalingam] [10th August 1956]

(7) the need to bring legislative measures to fix minimum wages to agricultural labourers;

(8) the need to bring legislative measures to ensure minimum living conditions and working conditions to beedi workers and hotel workers; and

(9) the need to exempt from sales tax food materials and to levy sales tax at single point for all other commodities."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : I second it.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, I move the following amendment :—

" Add at the end the following :—

' but regret to note—

(1) that no mention is made in the Address about the steps taken to solve the Andhra-Madras border dispute; and

(2) about the failure of the Government to name Madras State as Tamil Nad.' "

SRI S. DAIVASIGAMONEY : I second it.

SRI V. BALAKRISHNAN : On a point of order, Sir. With due respect to the decision of the Hon. Speaker, I think we are creating a very bad precedent. All the amendments were moved in the morning and all the hon. Members were called upon to move their amendments. These hon. Members were not in their seats and you, Sir, declared that those amendments had not been moved. May I know how it is proper to call upon them now to move those amendments again?

MR. SPEAKER : It was represented to me by these hon. Members that on account of unforeseen circumstances, it was not possible for them to be physically present nor was it possible for them to authorise any other person to move them on their behalf. On account of the circumstances which they mentioned to me, I thought that in fairness to them, it was only fair that they should be given an opportunity to move those amendments.

SRI S. P. THANGAVELU : Sir, I move the following amendment :—

" Add at the end the following :—

' but regret that mention has not been made in the Address regarding the redressal of the grievances of the N.G.Os. of this State.' "

SRI A. VELOO : I second it.

10th August 1956]

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Sir, I move the following amendment :—

“ Add at the end the following :—

‘ but regret to note that the Address has not mentioned anything about the failure of Prohibition and the measures to be taken either to work the Prohibition Act successfully or to repeal it, and the steps taken to eradicate corruption and inefficiency in the several departments of Government, the measures to redress the grievances of N.G.Os. and village officers and the plight of Indians in Ceylon and the attitude of our Government regarding them.’ ”

SRI A. VELOO : I second the amendment.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, I have been authorised by Sri K. C. Gopalan Unni to move the amendment standing in his name. I request your permission to move it.

MR. SPEAKER : I think that cannot be done. He told me that he would be in the House at 2-30 p.m. He has not authorized you nor did he tell me that he was authorizing you. I allot ten minutes for each speaker.

* **SRI T. ANANTA PAI :** Mr. Speaker, Sir, so far as the Members from South Kanara and Malabar are concerned, I suppose we are now called upon to strike a balance sheet at this session because we have already been told that we may be ready to quit the State, and I must say that our association with the Members of this Assembly and also the Government, so far as my district is concerned, has been quite pleasant all these years throughout this period of history. We have received uniform courtesy and consideration and it is in the fitness of things that while we go from this State, we must have certain pangs of regret that our old association is coming to an end. But there will be so many cultural ties, so many economic ties and so many business ties that will link up this State with that of Mysore to which we are going and I am sure that the old association will ripen into something more fruitful and all the old bickerings, if they have existed, will disappear and we shall consider our relationship in a new light.

Malayalees and Kannadigas have, in no small measure, contributed in their own way to the greatness of this State. Their Civil servants and their businessmen have lived all over and have done their best and have been part and parcel of this State. But, all of a sudden, on account of decisions that are taken as a result of the Reorganization of the States, several of us find that we have become aliens overnight. There is a feeling of suspicion which is mutual. So much so, when actually the partnership is about to break up, there is so much of suspicion that even the taking away of a few elephants from one place to another is creating so much of stir and so much of unhappiness and the people get completely

[Sri T. Ananta Pai] [10th August 1956]

upset. My appeal, of course, to the Malayalee friends is that they should not mind parting with a few elephants as a gift if they are required in Tamilnad and when we have been known to make contributions of elephants to so many foreign countries, I do hope that as we do not mind handing over a few to Tamilnad even without their being asked for. At the same time, I know the feelings behind this. It is not a few elephants that matter but it is the feeling that a partition is to take place and they are likely to lose something which they might have got otherwise or the mutual suspicion that is now encouraged at all events even from a political motive. So I appeal to the Government of Madras that while they may feel that we are entirely wrong in entertaining such feelings—I am speaking for the people of these two districts—they must be generous, a little overgenerous on their part, because after all, even in the couple of months that are ahead of us, whatever they would like to do for these districts with the best of intentions, it would be impossible for them to do. But, at the same time, there must not be a feeling that we have parted in a spirit which is not congenial to our future relationship. From that point of view, I would very much welcome the creation of a Committee consisting of Malayalee Members so far as Malabar is concerned and South Kanara Members so far as South Kanara is concerned with whom the Government could sit down and discuss the problems relating to partition that are facing both the districts and try to see that as far as possible matters are explained to them. Even if a few things are to be taken away from those districts, let it be understood why and wherefor they are taken away. I do not think we would be petty-minded and say that everything must be retained in our district. Then it will make others say that nothing should go cut from other districts to ours. In that case, I can quite appreciate if the Government of Madras say that the movement of a few electrical materials from Coimbatore to South Kanara may not be palatable to those living in Coimbatore. That is a sort of feeling that has to be avoided at both ends and I do very much wish that neither the Government of Madras nor we are responsible for creating a situation where everything would come to a standstill. I should think that even now it is not too late and I would rather appeal to the Government of Madras to consider whether it would not be worth while to take steps to create a certain amount of emotional goodwill and a kind of emotional integration of these different parts, before physical integration takes place in future, because I know there are several problems that are facing us in the whole of South India and they have got to be solved by common efforts. If Neiveli is developed, all of us are happy, because apart from the feeling of the people of Tamil Nad that it is going to enrich them in several ways, it is a project in which the whole of South India, nay, the whole of India, is interested. There will be several projects in which two or three States will have to join together before they are developed. Already Tamil Nad is complaining of shortage of electricity and there is very great potential for the development of electricity in the new State of Mysore. I do not

10th August 1956] [Sri T. Ananta Pai]

understand why it should not be possible for us to develop electricity in one part of the country where it is more convenient to develop it and give it to other parts. Whatever might have been our present stand, these things must break down and the barriers that are standing in the way of our unity must be broken down.

Sir, we know the spectacle of cyclones and famines that have haunted this State for the last five or six years. Every year, the budgetary considerations have been upset on account of these unfortunate events, so much so it looks as if Planning must provide also for cyclones and famines so that the natural developmental activities may not be held up. But, let me also assure the hon. members that we have also been the partners in the cyclones and famines, though we have not been mainly responsible for contributing to them. Whatever misfortune that faces the State has also partly been our misfortune. From that point of view, difficulties at least have been responsible for cementing the bonds that have united us all along. As one coming from the South Kanara district, I may assure the hon. Members that if we happen to continue as members in the Karnataka State Assembly, we will be going there as your ambassadors because, having been a part of this State, it will be quite possible for us to appreciate what your difficulties would be. 2-40
P.m

The performance of this Government in the last five years has been something for which it has got to be reasonably proud. I know that this Government has established a record for itself in the educational field during the First Five-Year Plan period. Its trained personnel has been an envy of all other States. Its performance has been exemplary and more than that, its self-reliance to raise as much resources as possible financially, to develop the State is something which other States ought to copy. No doubt taxation has been heavy and our borrowings have been no less. I am glad that the Finance Minister has come out with a loan of Rs. 12½ crores. It is a bold step which he has taken. The very fact that the Finance Minister has come into the market with an added premium over the last year's issue, makes us believe that he is having the confidence of the people in an abundant measure. If the people want development, they must be prepared for sacrifice and it is no use thinking that we can rely on deficit financing for this except at our own cost. I do hope that this loan will be over-subscribed and will redound to the credit of this great State and people will settle down seriously to building up of the State under the Second Five-Year Plan. From that point of view, I must say that we should envy Tamilnad because in the States reorganization it has the least problem of integrating the services coming from other States. I do hope that the sympathy and co-operation of the people of Tamilnad and this Government would be readily available to other State Governments. I am very happy that the Government of Madras has been just or at least trying to be just, so far as service questions are concerned. I do hope that all Malayalee and South

[Sri T. Ananta Pai] [10th August 1956]

Kanara officers who have to stay in the State will be considered part and parcel of this Government and will be dealt with justly.

Another problem that is now facing the country, particularly this State, is the price of rice. Some time ago we thought that the price of rice had been going down so much that something must be done by the Government to push it up and that otherwise agriculturists would suffer. Now I have been hearing a cry that the price of rice is too high and when "fair price" is referred to, I do not know whether that is the price paid to the agriculturist or the price that is to be paid by the consumer or is it something a little less than the prevailing market rate. The whole problem is to stabilise the price of foodstuffs if we are to have a planned economy and our Second Five-Year Plan is to go through smoothly. There should not be wide fluctuations and the Government should try to see that the prices are stabilised by our open market policy, by taking over large stocks when the prices go down and by dumping stocks into the market when the prices show any inclination to rise. This can be done not merely through the fair price shops but by bulk sales also. There are chronic deficit areas like Malabar for instance and if scarcity is allowed to continue there, the price level in the neighbouring districts of South Kanara and other districts will go up because foodstuffs are exported from these districts. If, therefore, the Government take sufficient care to dump enough of rice in that district, the price level in other districts will automatically come down. The Government must also take the responsibility to a large extent for the rise in prices. Whenever Government stocks are auctioned, for I know they believe in making as much money as possible, the highest price recorded has to be considered by the market as 'fair'. It is not the scheduled banks that are responsible mainly for the rise in price. After the directive from the Reserve Bank, they have re-called their advances. But the price level has not shown any indication to come down. Just as we have fixed a uniform price in different parts of the country for cement and iron, I want rice is made available by the Government at various places at the same rate. Now, for instance when Government sell rice at Rs. 16 per maund at Kozhikode, the same rice is being sold in Mangalore for Rs. 16 plus freight and so many other charges which come to Rs. 17-2-0 per maund which is not far below the prevailing market rate. Why should not the Government see that rice is sold at Mangalore at the same rate? Then only, 'fair price' will have some meaning. I do trust that Government will take these factors into consideration and make efforts to see that agricultural prices are stabilised throughout the period so that avoidable suffering can be minimized.

Then, I come to another point that has been referred to in the Governor's Address. It has been proposed to extend the Madras Tenants' Protection Act. But I do not know what the Government intend to do so far as South Kanara is concerned. The South Kanara Tenants Protection Act is going to expire by March 1957. I do hope that this Act will also be extended and in this connexion I

10th August 1956] [Sri T. Ananta Pai]

would seriously appeal to the Government to consider the extension of the Madras Tenants' Protection Act to the South Kanara district for a period of one or two years so that when we go into the new State we may make our own adjustments. But, in the meanwhile since the Madras Tenants' Protection Act confers greater rights than South Kanara Act and since the Madras Act is a later measure, I would request the Government to see that it is applied to South Kanara also so that the tenants in that district might be benefited to some extent.

Now, I have given the credit side of the picture. But still, there is the debt side. The second Plan has been perhaps left to the new State to draw up. Of course, our Collector has been making herculean efforts in drawing up the plan. I wish the Government to tell us definitely how much money would be available for the district. If they had prepared a plan at the State level, they might give permission to the District Planning Board to utilize the allocations in the best manner they could, so that the schemes which are acceptable to the people might be given priority out of the proceeds allocated to the district. I do hope that it will be made clear to the district authorities that it is the intention of the Government to do so.

Then, so far as communications are concerned, we are very sad that our major port development has not come into the picture at all. I expected the State Government would push it up and place before the Central Government completely the question of the major port, development between Cochin and Marmagoa as recommended by the West Coast Development Committee. But, is it because that we were likely to go away and that we may be expected to look after ourselves that this question was not placed before the Planning Commission? Would it have happened if it were Tuticorin? After all . . .

(At this stage, Mr. Speaker rang the bell and pointed out that the hon. Member's time was over.)

SRI T. ANANTA PAI: Well, thank you, Sir.

SRI V. BALAKRISHNAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, ராஜ்யத் தலைவர் அவர்களுடைய உரையில் ருசிக்கக்கூடியது ஒன்றுமில்லை. சரியான சரக்கு மில்லை, சத்தமில்லை. சில விஷயங்களில் ஜனங்களுக்கு சௌகரியம் செய்யக்கூடியதாக இருந்தபோதிலும்கூட, அதிகப்படியான விஷயங்களில் ஜனங்களுக்கு அதிருப்தியளிக்கக்கூடிய உரையாகத் தான் அது இருக்கிறது.

என்.ஜி.ஒக்களின் குறை நீண்டகாலமாகவே இருந்துவருகிறது. அவர்கள் தங்களுக்கு கவர்னர் உரையில் ஏதாவது விமோசனம் ஏற்படும் என்று ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் அனைவருக்கும் நாமம் போட்டு அவர்கள் ஏமாறும்படி அந்த உரை செய்துவிட்டது.

SRI G. GOVINDAN : On a point of order, Sir. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் "நாமம் போட்டு" என்று சொன்னார்கள். நாமம் என்ற வார்த்தை சரியானதா? அதற்கு எனக்கு அர்த்தம் தெரியவில்லை . . .

2-48
p.m.

[10th August 1956]

MR. SPEAKER : It is not a point of order.

SRI V. BALAKRISHNAN : என்.ஜி.ஓக்களுக்கு இரண்டு விஷயங்களில் குறைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று அவர்கள் சம்பளத்தை பொறுத்தது. மற்றொன்று அவர்கள் service condition-ஐ பொறுத்தது. சம்பளத்தை பொறுத்த மட்டில் சர்க்கார் சொல்லுவதை ஓரளவு ஒப்புக்கொள்ளலாம் என்றாலும், சர்க்காருக்கு அதிகப்படியான செலவு ஏற்படாத வகையில் அவர்களுக்கு ஏதாவது உதவி அளிக்கவேண்டும். அவர்களின் அடிப்படை சம்பளமும் சரி, பஞ்சப்படியும் சரி மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களின் சம்பளம், பஞ்சப்படியைவிட மிகவும் குறைவாக இருப்பதை சர்க்காரே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது உலகறிந்த விஷயம். சம்பளத்தையும் பஞ்சப்படியையும் “மெர்ஜ்” செய்வதில் சர்க்காருக்கு உடனடியாக எந்தவிதமான செலவும் ஏற்படாது. இவர்கள் பென்ஷன் வாங்கும்போதுதான் சர்க்காருக்கு பணம் பொறுப்பு ஏற்படும். இதைப்பற்றி நேற்று கேள்வி கேட்கப்பட்டபோழுது, கனம் மந்திரி அவர்கள் இது “interim relief” இல்லை என்று சொன்னார்கள். அது “interim relief-ஆக” இருந்தாலும் சரி, “long term relief-ஆக” இருந்தாலும் சரி, சர்க்கார் என். ஜி. ஓக்களின் குறைகளை ஓரளவு ஒப்புக்கொண்டு நிவாரணம் அளித்ததற்கு அது ஒரு அத்தாட்சியாக இருக்கும். அதையும் சர்க்கார் நம்புவாவிட்டால்.

என்.ஜி.ஓக்கள் சில வருடங்களாக வாழ்க்கைச் செலவு அதிகமாக இருப்பதால், பல் இடங்களில் கடன் வாங்கி அவஸ்தைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்தக் கடனை திர்த்தாகவேண்டும். அதனால் தான் இந்தக் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால், அவர்களுக்கு சர்க்கார் ஒரு வருஷ சம்பளத்தை வட்டியில்லாமல் நீண்டகாலக் கடனாகக் கொடுத்து உதவினால், உடனடியாக அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் 1,000, 2,000 ரூபாய் மொத்தப் பணமாகக் கிடைக்கும். அதைக்கொண்டு அவர்கள் கடனை அடைத்து தங்கள் தொல்லையை ஒருவாறு போக்கிக்கொள்ளுவார்கள். இம்மாதிரி கடன் கொடுப்பதற்கு சர்க்காரிடம் பணம் இல்லாவிட்டாலும்கூட, இதற்கென்று மக்களிடம் ஒரு open கடன் வாங்கி அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு என்.ஜி.ஓக்களுக்கு நீண்டகால தவணையில் கடன் கொடுக்கலாம். சர்க்கார் கடனுக்கு கலெக்டர், டெப்யூடி கலெக்டர் போன்ற உயர்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் சிபாரிசினால் செல்வாக்கினாலும் பணம் வந்து குவிந்துவிடவில்லை. தாசில்தார், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் போன்ற நடுத்தர என்.ஜி.ஓக்களின் செல்வாக்கினால்தான் சர்க்கார் கடனுக்கு பணம் கிடைக்கிறது. என்.ஜி.ஓக்களுக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தினால், சர்க்கார் சிப்பந்திகளே இதற்கு சர்க்காருக்குத் தேவையானபணத்தை தயார் செய்து கொடுப்பார்கள். இந்த வேலையில் அவர்களும் முழு மனதுடன் ஈடுபடுவார்கள். சர்க்கார் உடனடியாக கையைவிட்டு பணம் செலவழித்து அவர்களின் ஊதியத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்ற கொள்கையை நான் ஆதரித்துப் பேசவில்லை. ஆனால், ஊழியர்களின் சிரமத்தை உணர்ந்து சர்க்காருக்கு பணப்பொறுப்பு இல்லாமல் மேற் கொள்ளப்பட நிவாரணம் அளித்தால், ஓரளவு மனச்சாந்தியும் ஆறுதலும் அவர்களுக்கு ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, service condition-ஐப்பற்றிப் பேசுகிறேன். Man does not live by bread alone. சர்க்காருக்குச் செலவில்லாமல் அவர்களுடைய ஊழியர்களின் service condition-ஐ என் உயர்த்தி அவர்களுக்கு ஓரளவு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். ‘Personal file’ என்ற மூட்டைப்புச்சி எவ்வளவோ வருஷங்களாக இருந்து வருகிறது. முன்காலத்தில் ஆங்கிலேயர்கள் தங்களுடைய சிப்பந்திகளின் மனப்பான்மை எப்படியிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி அவர்களுக்குத் தெரியாமல் குறிப்பு எழுதிவைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்குப் உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கும் சமயத்தில் அதை உபயோகித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். வரவா இந்தக் கருத்து மாறி சிப்பந்திகள் எவ்வளவு திறமையாக வேலை செய்தாலும் சொந்த விருப்பு வெறுப்பு மனப்பான்மையுடன்தான் அதிகாரிகள் ரகசியக் குறிப்பு எழுதுகிறார்கள். அதை அறிந்து அவர்களுக்கு supply and service சரியாக செய்து திருப்தி செய்யாவிட்டால்,

10th August 1956] [Sri V. Balakrishnan]

என்.ஜி.ஓ.க்கள் எவ்வளவு திறமையாக வேலை செய்தாலும்கூட, அதிகாரிகள் **Doomsday book**-ல் கோளாராக எழுதிவைத்துவிடுகிறார்கள். அப்படி “**adverse remarks**” எழுதப்பட்டிருந்தால் அதை நிவர்த்தி செய்து கொள்ளுவதற்கு விதியில் இடமிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ‘**The adverse remarks have got to be communicated to the N.G.Os. and their replies have got to be filed.**’ ஆனால் நாள்தோறும் தேதிவரையில் இம்மாதிரிகிரியாம் சத்தில் நடப்பதுகிடையாது. முன்பு இதைப்பற்றி கேள்வி கேட்கப்பட்டபொழுது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் **adverse remarks** என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு அவர்களுடைய பதில்கள் **file**-ல் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அம்மாதிரி கிடையவே கிடையாது. இது விஷயத்தில் அதிகாரிகளுக்கு தாக்கீது அனுப்பப்படுமென்றும், **adverse remarks** சம்பந்தப்பட்ட நபர்களுக்கு அனுப்பிவைக்கப்படுமென்றும் கனம் மந்திரி அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தபோதிலும், அவர்களுக்கு அனு கூலமாகவிருக்கும் இந்த முறையை ஜில்லா அதிகாரிகளும் மற்ற அதிகாரிகளும் கைக்கொள்ளுவதில்லை. இதனால் அவர்களுக்கு கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டு மனம் நொந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கப்படுகின்ற காலத்தில் ஒருவிதமான ஜாபிதா தயாரிக்கப்படுகிறது.

அந்த ஜாபிதாவில் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கப்படுகிறது. நாணயமாகவும், உண்மையாகவும், திறமையாகவும், தேசுத்தியோடுமே செனை செய்த என்.ஜி.ஓ.வுக்கு அந்த ஜாபிதாவில் உயர்வு கிடைப்பதில்லை. அதற்கு காரணம் என்ன என்று மேலதிகாரிகளைக் கேட்டால், “இவருடைய பெர்ஸனல் பைலில் இவரைப்பற்றி நன்றாக எழுதப்பட்டதில்லை. இவர் சரியாக வேலை செய்வதில்லை என்று ஜில்லா அதிகாரிகளும் தாலுகா அதிகாரிகளும் சொல்கிறார்கள். ஆகவே நாங்கள் இவருக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுக்க முடியவில்லை. நாங்கள் என்ன செய்வது?” என்று பதில் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இந்த மேலதிகாரிகள் அந்த என்.ஜி.ஓ.வின்மீது பெர்ஸனல் பைலை வரவழைத்துப் பார்ப்பதேயில்லை. அவர் உண்மையில் தவறு செய்திருக்கிறாரா, அவர் **adverse remarks** வாங்கியிருக்கிறாரா என்றுகூட பெரிய அதிகாரிகள் பார்ப்பதில்லை. கீழேயிருந்து அனுப்பப்படும் ஜாபிதாவில் கையெழுத்திட்டுவிடுகிறார்கள்.

2-56
p.m.

மேலும் ஜில்லாக்களிலுள்ள பல குமாஸ்தாக்களுக்கு போதுமான பேர்ப்பாசு கொடுப்பதில்லை. அனேக இடங்களில் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுள் ஆபீஸ் வேலைக்காக கையிலிருந்து பணத்தைப்போட்டு விலை கொடுத்துக் காசுதம் வாங்குகிறார்கள். சென்னை சர்க்கார் காரியாலயத்தில் வேலை செய்யும் பெரிய பெரிய அதிகாரிகள் அனுவசியமாகப் படங்கள் வரைவதற்கு காசுதங்களை எடுத்துச்செல்ல அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் ஜில்லாக்களிலும், தாலுகாக்களிலும் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஜனங்களுடைய வேலையைச் செய்வதற்கும் சர்க்கார் வேலையைச் செய்வதற்கும் போதுமான அளவு காசுதங்கள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதைப்பற்றி நான் சபையில் கேள்வி கேட்போது கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் காசுதங்கள் போதுமான அளவு கொடுக்கப்படுகிறதென்று பதில் சொன்னார்கள். அவர் சொன்ன பதில் முற்றிலும் உண்மைக்கு விரோதமான தகவல் என்று நான் கூறத்தயாராயிருக்கிறேன். கீழேயுள்ளவர்கள் எழுதிவைத்த பதிலை கனம் மந்திரி அவர்கள் இங்கே வந்து வாசித்துவிட்டார்கள். ஆகவே, போதுமான அளவு காசுதங்கள் கொடுக்கப்பட்டார்கள். பார்த்து அங்குள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்குப் போதுமான அளவு காசுதங்களைக் கொடுக்கவேண்டும்.

மேலும், என்.ஜி.ஓ.க்களைப் புனி மூட்டைகளைப்போல் இங்கிருந்து அங்கேயும் அங்கிருந்து இங்கேயுமாக மாற்றுகிறார்கள். இதனால் அவர்களுக்கு அதிகமான செலவும் பல கஷ்டங்களும் ஏற்படுகின்றன. சொந்த வீடு உடைய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் என் அந்த அந்தத் தாலுகாகக் களிலேயோ, அந்த அந்த ஜில்லாக்களிலேயோ இருக்கக்கூடாது? நாணயமாகவும், உண்மையாகவும், திறமையாகவும் வேலை பார்த்து வரும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களை வேறு ஊருக்கு மாற்றுவது தவறு.

[Sri V. Balakrishnan] [10th August 1956]

தனக்கு பிடிக்காத ஒரு குமாஸ்தாவை ஒரு தாசில்தார் வேறு ஊருக்கு மாற்ற முயற்சிக்கிறார்; தனக்குப் பிடிக்காத ஒரு தாசில்தாரை ஒரு ஸப்-கலெக்டர் வேறு ஊருக்கு மாற்றுகிறார்; தனக்குப் பிடிக்காத ஒரு ஸப்-கலெக்டரை ஒரு கலெக்டர் மாற்றி விடுகிறார். தனக்குப் பிடிக்காத ஒரு சிரஸ்தாதாரை ஒரு கலெக்டர் வேறு ஊருக்கு மாற்றிவிடுகிறார். ஒரு சிரஸ்தாதார் அவர் வேலை பார்க்கும் ஊரில் சொந்த வீட்டில் இருந்துவருவார். அந்த சிரஸ்தாதாரை அந்த ஜில்லா கலெக்டருக்கு பிடிக்காவிட்டால் உடனே அவரை வேறு ஊருக்கு மாற்றிவிடுகிறார். அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் அதுவரை வீட்டுவாடகை கொடுக்கும் செலவு இல்லாமல் சொந்த வீட்டிலேயே இருந்துவந்த உத்தியோகஸ்தர் வேறு ஊருக்குச் சென்றதும் வீட்டுவாடகை கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது; அவருக்குச் செலவு அதிகமாகிறது; அவர் கஷ்டப்படுகிறார். ஆகவே அனுவசியமாக என்.ஜி.ஒக்களை வேறு ஊர்களுக்கு மாற்றக்கூடாது என்று உத்தரவு போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் “இந்தியா ஒரே நாடு. இதில் தென்னாடு வட நாடு என்று பேசக்கூடாது” என்கிறார்கள். நானும் அவர் சொல்வதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் தென்னாடு வட நாடு என்று பேசக்கூடாது என்று சொல்வது தவறு என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் ராணுவத்தில் சேர்ந்த தென்னாடு மக்களுக்கு ராணுவத்தில் என்ன பங்கு அதிகமாக கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்களை நான் கேட்கிறேன். இப்போது ராணுவம் பூராவும் வட நாட்டார் கையில் இருக்கிறது. இங்கிருந்து போகிறவர்கள் மூட்டை தூக்குவதற்கும், பூட்ஸ் தூக்குவதற்கும் அமர்த்தப்படுகிறார்களே தவிர பெரிய வேலைகளுக்கு அமர்த்தப்படுவதில்லை. நான் சென்ற ஆண்டு ம்ரினகர், ஜல்லந்தர், ஜம்மு முதலிய இடங்களுக்கு சென்றிருந்தேன். அங்கெல்லாம் நான் யார் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளாமல் ஒரு சாதாரண மனிதனைப்போல் சென்று தென்னாட்டிலிருந்து சென்று ராணுவத்தில் வேலை பார்ப்பவர்களைப்பார்த்து விசாரித்தேன். அவர்கள் எல்லோரும் “நாங்கள் ராணுவத்தில் சேர்ந்தபோது ஒரு அபிமானத்தின்பேரில் சேர்வில்லை. தேசத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற ஆசையினாலும் இல்லை. எதோ சாப்பாடு போட்டு ரூ. 100, ரூ. 200 சம்பளம் கொடுக்கிறார்களே என்பதனால் வந்தோம். வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காகத்தான் ராணுவத்தில் சேர்ந்தோம், ஆசையினாலோ, அன்பினாலோ, அபிமானத்தினாலோ சேர்வில்லை.” என்று சொன்னார்கள். இப்படி ராணுவத்தில் அன்பும், அபிமானமும், ஆசையும் இல்லாத சிப்பந்திகளை வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவு தூரம் இந்த ராணுவம் நீலத்திருக்கும்? இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அங்கேயுள்ள தளபதிகள், சேனாதிபதிகள் போன்ற பெரிய பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுடனும் வட நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். தென்னாட்டிலிருந்து சென்றவர்கள் எவ்வளவு திறமையுள்ளவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கப்படுவதில்லை. ராணுவத்தில் வட நாட்டினர், தென்னாட்டினர் என்ற வேற்றுமை பாராட்டப்படுகிறது. இதனால் தென்னாட்டிலிருந்து சென்று ராணுவத்தில் வேலை பார்க்கிறவர்களுக்கு தங்கள் வேலையில் அன்போ, அபிமானமோ இல்லை.

இந்தியாவில் முதல் முதலாக ராணுவம் ஏற்படுத்தப்பட்டபோது சென்னைவில்தான் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் இப்போது சென்னை என்ன நிலைமையில் இருக்கிறது? வடக்கேயிருந்து நமது ஜனாதிபதி சென்னைக்கு வருகிறார் என்றால், ராணுவப் படையை அலங்கரித்து அவருக்கு மரியாதை செய்வதற்கு இரண்டு லட்சம் வடநாட்டினர் அங்கேயிருந்து இங்கே வர வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கேட்டு நான் வெட்கப்படுகிறேன், வருத்தப்படுகிறேன். நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி தென்னாட்டினருக்கு ராணுவத்தில் நியாயமான பங்கைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஏன் கேட்கக்கூடாது? பஞ்சாப் ராஜ்யத்தில், ஒரு குடும்பத்தில் நான்கு பேர்கள் இருந்தால் அவர்களில் மூன்று பேர்கள் ராணுவத்தில் வேலை செய்கிறார்கள். அந்த மூன்று பேர்களும் ரூ. 500, ரூ. 600 சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். நமது ராஜ்யத்தில்

10th August 1956] [Sri V. Balakrishnan]

எப்படி இருக்கிறது? நமது ராஜ்யத்தில் லட்சக்கணக்கான பேர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். நமது ராஜ்யத்தினருக்கும் ராணுவத்தில் நியாயமான பங்கு கொடுக்கப்பட்டால், நிச்சயமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் திருவதற்கும் அது ஒரு வழியாக இருக்கும். நமது நாடு ஒற்றுமையாக இருக்கவேண்டுமென்றால் நமது ராஜ்யத்தினருக்கும் ராணுவத்தில் உரிய பங்கு கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* Sri P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையைப் பாராட்டும் முறையில் நான் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன். பல துறைகளிலும் நம்முடைய சர்க்கார் நிறைவேற்றியிருக்கும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப்பற்றியும், வேறு முற்போக்கான துறைகளில் நிறைவேற்றியிருக்கும் திட்டங்களைப்பற்றியும் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் எல்லாம் பாராட்டுதலுக்கு உரியவையே. ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி மாதிரி சொல்லிவிட்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில், ஆதாரக் கல்வி விஷயமாக சில மாறுதல்கள் செய்வதற்கு சர்க்கார் உத்தேசித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது முக்கியமாக ஆதாரக் கல்வியை தேசமெங்கும் பாப்புவதற்கு சர்க்கார் உத்தேசித்துள்ளது என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், ஆதாரக் கல்வியின் ஸ்வரூபம் என்ன, இப்போது அனுஷ்டித்துவரும் கல்வி முறைக்கும் ஆதாரக் கல்வி முறைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன என்பதே கிராமங்களிலுள்ளவர்களுக்குத் தெரியாது. ஆதாரக் கல்வியைப்பற்றி தேசமெங்கும், குறிப்பாக நம்முடைய ராஜ்யத்தில், விரிவான பிரசாரம் நடக்கவேண்டியது அவசியம். அப்படியப்பட்ட பிரசாரம் அதிகச் செலவில்லாமல் நடக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போது வினோபாஜி அவர்கள் பாத யாத்திரையாக நமது ராஜ்யத்தில் சஞ்சாரம் செய்துகொண்டுவருகிறார். அவர்கள் புதானத்திற்காகப் பிரசாரம் செய்துகொண்டு வரும்போது, ஆதாரக் கல்வியை ஆதரித்தும் பல சொற்பொழிவுகள் ஆற்றி வருகிறார்கள், உபதேச சொற்களும் சொல்லி வருகிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தை நமது சர்க்கார் பயன்படுத்திக்கொண்டு, ஆதாரக் கல்வியின் ஸ்வரூபம் என்ன, இப்போதுள்ள கல்வி முறைக்கும் ஆதாரக் கல்வி முறைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன என்பதை ஜனங்கள் சுலபமாக புரிந்துக்கொள்ளும்படி செய்யலாம். அதாவது, வினோபாஜி அவர்களிடம் “நங்கள் எங்கெங்கு ஆதாரக் கல்வியைப்பற்றி விரிவாகப் பிரசாரம் செய்யப் போகிறீர்கள்” என்று கேட்டுக் கொண்டு, அவர்கள் அந்த இடங்களில் பிரசாரம் செய்வதற்கு முன்பே நமது ஆதாரக் கல்வியில் பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியர்கள் அந்த இடங்களில் ஆதாரக் கல்வி வகுப்புகள் நடத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதற்கு ஆதாரக் கல்வியில் பயிற்சிபெற்ற தகுந்த ஆசிரியர்களை ஒரு கோஷ்டியாகப் பொறுக்கி யெடுத்து அனுப்பவேண்டும். ஆதாரக் கல்வியில் பயிற்சிபெற்ற இந்த ஆசிரியர்கள், வினோபாஜி அவர்கள் பாத யாத்திரையாக வரப்போகும் மார்க்கத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கு வினோபாஜி அவர்கள் வருவதற்கு முன்பாகவே சென்று, அங்கே தங்கி, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு ஆசிரியர் 15 அல்லது 20 நாட்களுக்காவது ஆதாரக் கல்வி வகுப்புகள் நடத்தவேண்டும். அங்கு இந்த ஆசிரியர்கள் ஆதாரக் கல்வியை போதித்து, ஆதாரக் கல்வியின் விசேஷம் என்ன, அதன் ஸ்வரூபம் என்ன என்பதை சுற்று வட்டார கிராமவாசிகளுக்குத் தெரியும்படிச் செய்யவேண்டும்.

ஏழு பேர்கள், ஏழு கிராமங்களில் இந்த மாதிரியாக ஆதாரக் கல்வி கற்றுக்கொடுக்கும்படியாக செய்யவேண்டும். இப்படி ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு ஆசிரியர் 15 நாள் அல்லது 20 நாள் கற்றுக்கொடுத்த பிற்பாடு அவர்கள் சஞ்சாரமாக வேறு கிராமத்திற்கு போவது என்ற முறையை அனுஷ்டித்து வரவேண்டும். இந்த முறையில் நடத்திய பிற்பாடு, வினோபாஜி வந்து ஆதாரக் கல்வியின் பெருமையை பற்றிச் சொல்லும் போது ஜனங்களின் மனதில் பதியும். ஜனங்களுக்கும் ஆதாரக் கல்வி

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [10th August 1956]

மேல் பிடித்தம் ஏற்படும். இதுதான் அதிகச் செலவில்லாமல் ஆதாரக் கல்வி பற்றி நாம் பிரசாரம் செய்வதற்கு சலபமான வழி. இதை உடனடியாக அனுஷ்டிக்க வேண்டும். காலதாமதம் செய்வதற்கில்லை. வினோபாஜி அவர்கள் மூன்று, நான்கு மாதங்கள்தான் நமது ராஜ்யத்தில் பாத யாத்ரிசை செய்வார்கள். அந்த காலத்திற்குள் இந்த ஏற்பாட்டை துரிதமாகச் செய்யவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் சுறுசுறுப்பாக கவனம் செலுத்தி, நான் கூறிய முறையை அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசையும், கோரிக்கையுமாகும்.

. இந்த மாதிரியாக ஆசிரியர்கள் நியமித்து ஆங்காங்கு ஆதாரக்கல்வி வகுப்புகளை சில நாட்கள் நடத்தி, அதன் பிறகு வினோபாஜி அவர்களும் அந்தந்த கிராமங்களுக்கு வந்து ஆதாரக் கல்வியைப்பற்றி விரிவாக உரை நிகழ்த்தும் போது, எங்கெங்கு ஆதாரக் கல்விக்கு அனுசூலமான சூழ்நிலை ஏற்படுகிறதோ, அங்கங்கே ஆதாரப்பள்ளிகள் நிறுவ சர்க்கார் பின்னால் ஏற்பாடு செய்யலாம். எங்கெங்கு அனுசூலமான சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவாவது இந்த மஹாத்மாவின் யாத்ரிசையை உபயோகப்படுத்திக்கொள்வது நல்லதாகும். வினோபாஜி அவர்கள் யாத்ரிசையில் ஜனங்களிடம் கேட்டு பூதானம் பெற்று சமயம், ஆதாரக் கல்வி பள்ளிகளுக்காக, அதாவது விவசாயத்தை சாதனமாக வைத்து ஆதாரக் கல்வி போதிக்க, விவசாய நிலங்களை ஆதாரக்கல்விக்கு என்று குறிப்பிட்டு, சில நாட்களிடமிருந்து பூமி தானம் பெறவேண்டுமென்பதாக அவரிடம் கேட்டுக்கொண்டு, வினோபாஜியும் அதற்கு இணங்கும் பட்சத்தில், ஆதாரக்கல்விக்கு என்று குறிப்பிட்டு, பூமிதானம் ஆங்காங்கே ஆதாரப்பள்ளிக்கு சகாயமாக பெறலாம். அப்படி பூமிதானம் வாங்கும்போது, எவரெவர் மனமுவந்து ஐந்து ஏக்கராவாவது அல்லது அதற்கு அதிகமாகவாவது கொடுக்கிறார்களோ, அவர்கள் பெயரால் ஆங்காங்கே நிறுவப்படும் ஆதாரப்பள்ளிகள் நடத்தப்படும் என்று சொன்னால், ஜனங்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படும். இதன் பலனாக, ஆதாரப்பள்ளிகளுக்கென்று குறிப்பிட்டு பூமி தானம் செய்ய முன்வருவார்கள். உடனடியாக பலன் தெரியக்கூடிய வகையில், ஆதாரக் கல்விக்காக பூமிதானம் செய்யுங்கள் என்று ஜனங்களிடம் வினோபாஜி கேட்டுக்கொண்டால், பல விடங்களில் பூமி தானம் கிடைக்கும். இவற்றை வைத்துக்கொண்டு நாம் சலபமாக ஆதாரப்பள்ளிகளை திறந்து விடலாம். இதை மனதில் கொண்டு, சர்க்கார் சுறுசுறுப்பாக காரியத்தில் ஈடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.

3-10
p.m.

* SRI S. DAIVASIGAMONEY: Mr. Speaker, Sir, I am constrained to mention that the Governor's Address under discussion is rather different from the Governor's Addresses in the previous years. I find that it is insipid, it is something like a swan song. It is not very enlivening and it does not inspire us with hope for the future. Anyhow I would like to make a few observations with a view to make the Ministers listen to the grievances of the public and redress them.

In the first place I wish to congratulate the Government on their decision to introduce Tamil as the State language. The people of Madras State would have been more pleased if the Governor had said that it was the intention of the Government to name the State of Madras as Tamilnad in the near future. I hope our Government will bear this in mind and, when the proper time comes, change the name of our State into Tamilnad.

With the limited time at my disposal, I would like to mention a few things which, I think, are important. Firstly I would like to speak about the housing schemes on which our Government have launched. It is mentioned in the Governor's Address that

10th August 1956] [Sri S. Daivasigamoney]

about 5,000 houses have been ordered to be constructed for housing the poor people who have been affected by floods. No doubt it is a very good thing. But when we consider it from the point of view of the benefit conferred on the public of the State in general, we will find that it is something like a drop in the ocean. This scheme is not going to benefit the general public as a whole. The aim and policy of the Government should be not merely to provide housing accommodation and better living standard to people in certain localities but to raise the living standard of the people in general gradually. In other words, their policies must be such that the public in general will get benefit out of them. In every taluk there are more than 200 to 300 villages and the condition in the villages is awful. We find that the people there are ill-clad, are living in insanitary conditions, are not having enough to eat and have not got proper roads. What is it that we are trying to do for improving the condition of the villagers? Taking one village here and providing it with some facility and taking up another village there and bringing it under one or the other of the Development schemes will not do. As I said, the policy must be to raise the living standard of all the villagers at the same time. We find that the condition of the poor persons in the villages is the same as it was several years ago, as it was during the regime of the Britishers. After Independence, we have not done anything to raise their living standard. They have not got even the opportunity for earning sufficient money for maintaining their families. It may be said that, under the Local Development Works and National Extension Schemes, we have provided certain villages with wells and other amenities. What I would submit is that it is not sufficient at all. In urban areas no doubt some industries have been started and scope for some more employment has been afforded. But has it solved the problem of unemployment and the beggar problem? What conspicuously strikes the eye of a foreigner who visits the City of Madras is the number of urclins that go to him begging for a few pies. He sees also a number of persons squatting on the pavements and roads in the City. What is it that our Government have done to remedy these defects in the very heart of the City? Nearly five years have elapsed since we took our seats in this House. The Government may say that there are homes for housing the beggars in Avadi, Krishnampet and other places, and that there are poor homes. But has it eradicated the beggar problem and the unseemly sight of homeless persons squatting on the pavements and roads? Proper steps have not been taken in, and proper attention has not been devoted to this matter. I submit that this matter must be viewed in a different manner and proper steps must be taken for remedying the defects.

With regard to betterment of the condition of Harijans and Backward Classes, only step-motherly treatment has been meted out by this Government. No doubt some provision has been made for giving more amenities to them. But when we look at the condition of the Harijans and Backward Classes most of whom

[Sri S. Daivasigamoney] [10th August 1956]

dwelling in rural areas, we find that they have not been appreciably benefited at all during the last five years and more. They are living in the same condition as before. I would submit that more effective steps should be taken for raising their standard of living almost to the level of the standard of living obtaining in urban areas.

People in rural areas have very many grievances. They believe they could get their grievances redressed by inviting the Ministers and narrating to them their grievances. You may be aware that almost every week or every month, some Minister or other visits even the remotest village. The Ministers are garlanded and addresses are presented to them. Invariably in all the addresses, their grievances are mentioned. The Ministers promise to look into those grievances and redress them. But soon after they return to Fort St. George, they get appeals from other persons for redressing their grievances, fresh files grow up, so much so that the grievances that they heard from the villagers are forgotten and they are not at all redressed. The grievances of the villagers must be looked into and proper steps should be taken to redress them immediately.

(Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar in the Chair.)

3-12 p.m. *SRI N. MAHALINGAM: கணம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்திற்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் முறையில் நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக, நமது மாசுரிணத்திஸ், கிராமப் புறங்களையும், பஞ்சாயத்து பிரதேசங்களையும் சிறந்த முறையில் அபிவிருத்தி செய்வதற்காக சர்க்கார் கொண்டுவந்த ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் வேலைகள் வெற்றிகரமாக நடத்திடுக்கின்றன. குறிப்பாக, கோவை ஜில்லாவில் சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக நிறைவேறியுள்ள வேலைகள் எவ்வளவு வென்று சொல்லி முடியாது. கிராமங்களில் உள்ள மக்கள், ஈதந்திரம் வந்ததன் அனியாளம் என்னவென்பதை இப்போதுதான் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்களுடைய தாலுக்காவில் மட்டும் சென்ற வருடம் சுமார் எழு லட்சம் ரூபாய் வரையிலும் சர்க்காரிடமிருந்து மான்யம் பெற்றிருக்கிறோம். அதற்கு சமமான அளவு, கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் தாங்களும் செலவு செய்து, பல ரஸ்தாக்கள், பள்ளிகள், ஆஸ்பத்திரிகள் போன்றவற்றை அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கோவை ஜில்லாவிற்கு மட்டும் சென்ற வருடம் 45 லட்ச ரூபாய் சர்க்காருடைய மான்யமாக கிடைத்திருக்கிறது. இதுவரையில் பொதுஜனங்கள் எந்தெந்த இடங்களில் இந்த வேலைகளை செய்வதற்கு இறங்கி முன் வந்திருக்கிறார்களோ அந்த இடங்களில்தான் அபிவிருத்தி திட்டங்களின் கீழ் வேலைகள் நடத்திடுக்கின்றன. தஞ்சை ஜில்லாவில், 8 லட்ச ரூபாய் மான்யம் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததில், மூன்று லட்ச ரூபாய் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டது என்று பிர்வாமி மாதத்தில் நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இதே போன்று, பல ஜில்லாக்களில் மான்யமாகக் கொடுக்கப்பட்ட பணம் செலவு செய்யப்படாமல் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டதன் பயனாக கோவை ஜில்லாவிற்கு அதிகமாக மான்யம் கிடைத்து, செலவு செய்ய முடிந்தது. ஊட்டியில் கமிட்டி மீட்டிங் நடந்தபோது கோவை ஜில்லாவிற்கு அதிகமாக மான்யம் கொடுக்கப்பட்டது என்று சிலர் குறை கூறினார்கள். ஆனால் உண்மையில் என்ன நடந்தது என்றால், மற்ற ஜில்லாக்களில் உள்ள அங்கத்தினர்கள், தங்கள் ஜில்லாக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட மான்யத் தொகையை பயன்படுத்திக் கொள்ள முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளாமல், திருப்பிக் கொடுக்கமையால், எங்கள் ஜில்லாவிற்கு அதிகத் தொகை கிடைத்து நாங்கள் பயன் படுத்திக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

10th August 1956] [Sri N. Mahalingam]

இந்த வருடம் நமது மாகாணத்திற்கு ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்ட வேலைகளுக்கு சுமார் 150 லட்ச ரூபாய் சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சென்ற வருடம் ஆரம்பித்த வேலைகளை முடிக்கவே சுமார் 120 லட்ச ரூபாய் செலவாகிவிடும். ஆகவே புதிதாக வேலைகள் ஆரம்பிக்க 30 லட்ச ரூபாய் தான் பாக்கி நிற்கும். இந்த வருடம் புதிதாக நிறைய வேலைகளை செய்ய வேண்டுமென்று மக்கள் உற்சாகத்துடன் இருக்கிறார்கள். எங்கள் தாலுக்காவில் மட்டும், இதுவரை 300 விண்ணப்பங்கள் தாலுக்கா ஆபீஸில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கோவை ஜில்லாவில் உள்ள பல்வேறு தாலுக்காக்களில் இது போன்று ஏராளமான விண்ணப்பங்கள் கொடுக்கப்பட்டுக் கின்றன. எனவே, சர்க்கார் இந்த திட்ட வேலைகளுக்கு மேலும் அதிக பணம் ஒதுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய உற்சாகம், இந்த வருடம் சர்க்கார் மேலும் புதிதாக பணம் ஒதுக்காத காரணத்தால் சிர்குலேந்து விடும்படியாக சர்க்கார் விட்டுவிடக்கூடாது. ஆகவே, அவசியம் அதிகமான பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் சம்பந்தமாக, மத்திய சர்க்கார் **Assessment Committee** என்ற ஒன்றை அனுப்பித்தார்கள். இந்தக் கமிட்டி, தன்னுடைய வேலையை சரியானபடி செய்யவில்லை என்பதை இந்த சந்தர்பத்தில் நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு சமர்ப்பித்த ரிப்போர்ட்டில், இந்த மாகாணத்தில் ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டவேலைகள் அதிகமாக சர்க்கார் கொடுத்த பணத்தைக் கொண்டே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. பொது மக்கள் அதிக பணம் போடவில்லை, ஒத்துழைப்பு செய்யவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சரியானபடி சென்னை மாகாணத்தில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து நடந்துள்ள வேலைகளை கவனிக்கவில்லை என்று நான் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்திருக்கிறார்கள். இல்லை யென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் மக்கள் பிரதிநிதிகள் யாருக்கும் அவர்கள் வருகிறார்கள் என்ற தகவலேயில்லை. இந்தமாதிரியாக ஒரு அறிக்கையை அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்பது பின்னால் தான் தெரிய வந்தது. ஆகவே, அவர்கள் எங்கு வந்தார்கள், எந்தெந்த இடங்களை பார்த்தார்கள், என்ன ஆதாரங்களைக் கொண்டு மக்களுடைய ஒத்தாசை திட்டத்திற்கு இல்லை என்று சொன்னார்கள் என்பது எங்களுக்கு விளங்கவில்லை. எனவேதான், இந்தக் கமிட்டி தன்னுடைய வேலையை சரியானபடி செய்யவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இங்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தக் கமிட்டி செய்துள்ள ரிப்போர்ட்டின் காரணமாக நமக்கு மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து வரவேண்டிய பணம், வராமல் போக விட்டுவிடக்கூடாது. விஷயங்களை எடுத்துக்காட்டி, மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து நமக்கு கிடைக்க வேண்டிய பணத்தை வாங்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவை ஜில்லாவில் இவ்வளவு சிறப்பாக ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளை நடத்துவதற்கு கோவை ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய கலெக்டர் மற்றும் ரெவின்யூ அதிகாரிகள், **Highways Department Engineer** ஆகியவர்கள் உற்சாகம் எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கு சொல்லி அவர்கள் செய்த சேவையை பாராட்ட விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் உரையில் புதிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் அமைப்பு விஷயம் குறித்து ஒருவித தகவலும் இல்லை. ஏதோ ஒன்றிரண்டு சிறிய வேலைகளைக் குறித்து சொல்லி யிருக்கிறார்களே தவிர, பெரும் வேலைகளைப் பற்றி ஒன்றையும் காணோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் குறித்து வெள்ளை யறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது பரம்பிதானம் திட்டத்திற்கு, அதாவது மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் உற்பத்தியாகி, வீணாக அரபிக்கடலில் வடியக்கூடிய தண்ணீரை, இந்தப் பக்கம் திருப்பும் திட்டத்திற்கு, ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி யிருந்தார்கள். சென்ற ஒரு வருஷகாலமாக பொள்ளாச்சி தாலுக்காவில், **Special Engineer** போட்டு, இந்த பரம்பிதானம் அணைத்திட்டம் வழியாக இருக்கின்ற பொள்ளாச்சியில், திருவாங்கூர் கொச்சி அண்டை ராஜ்ய என்ஜினீயர் இரண்டு பேரும் சேர்ந்து பேசி

[Sri N. Mahalingam] [10th August 1956]

சர்க்காருக்கு அவர்கள் ஒரு ரிப்போர்ட்டை அனுப்பி யிருக்கிறார்கள். இப்போது கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் உற்பத்தியாகி வரக்கூடிய கல்லாறு, சோலையாறு, பரம்பிள்ளை, திருவாங்கூர் கொச்சி வழியாக அரபி கடலுக்குப் போகக்கூடிய, தண்ணீரை மட்டும் கணக்கிட்டால் சுமார் 30,000 million cubic feet-க்கு அதிகமாய் இருக்கிறது. இந்த 30,000 million cubic feet நீர் மூன்று லட்சம் ஏக்கராவிற்கு, பொள்ளாச்சி, உடுமலைப்பேட்டை பல்லடம், தாராபுரம் தாலுக்காக்களில் தண்ணீர் பாயும். அது சம்பந்தமாக கணக்கெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, திருவாங்கூர்-கொச்சிச் சர்க்காரையைய பிரதேசத்தில் இருந்து நாம் தண்ணீர் எடுப்பது என்ற பிரச்சினை இப்போது இல்லை. சில அணைக்கட்டுகள் அவர்களுடைய பிரதேசத்தில் கட்டி, நம்முடைய இந்த ராஜ்யத்தில், கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் உற்பத்தியாகக்கூடிய தண்ணீரை எல்லாம், நம்முடைய தேசத்துக்கே திருப்பவேண்டும் என்பதுதான் இப்போதுள்ள பிரச்சினை. நம்முடைய அரசியல் சட்டப்படி, 162-வது section 3-வது பிரிவுப்படி, இரண்டு ராஜ்யங்கள் மத்தியில் போகக்கூடிய நதிகள் சம்பந்தமான, பிரச்சினைகளில், மத்திய சர்க்கார் தலையிட்டு, தனிப்பட்ட முடிவு செய்யலாம் என்று சொல்ல, அரசியல் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. இப்போது அது சம்பந்தமான சட்டம் பார்லிமெண்டில் கூடிய சீக்கிரம் நிறைவேற்ற யிருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக, சர்க்கார் இந்தத் திட்டத்தை, இந்த 2-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் காலத்தில் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுவோமோமான்லை, அப்போதுதான் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தில் நம்முடைய ராஜ்ய என்ஜினியர்களுக்கு வேலை இருக்கும், இல்லாவிட்டால், P.W.D. என்ஜினியர்களுக்கெல்லாம், கட்டிடங்களுக்கு வெள்ளை அடிப்பது போன்ற வேறு வேலை இருக்கும் என்று நான் எச்சரிக்கிறேன். ஆகவே, சர்க்காரை, இந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிற, ஆனைமலை எல் டேட்டலில், வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களால் சர்க்காருக்கு வருஷம் 1½ கோடி ரூபாய் லாபம் வந்திருக்கிறது. சுமார் 80 லட்சம் ரூபாய் சர்க்காருக்கு, ஆனைமலை பிரதேசத்தில் விவசாய வருமான வரி மூலமாக வருமானம் வருகிறது. இது தவிர, மத்திய சர்க்காருக்கு, இந்த Excise வரி மூலம் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேலே, வருஷா வருஷம் போகிறது. அந்த மக்களுக்கு விவசாயத்தில், வாழ்வதற்கான சௌகரியங்களில், அநேக கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, முக்கியமாகக் கல்வித் துறையில். அந்த பிரதேசத்தில் சுமார் 70 ஆயிரம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். 40 ஆயிரம் வோட்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே ஒரே ஒரு உயர்தரப் பள்ளிதான் இருக்கிறது. இன்னும் அதிகமான உயர்தரப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதற்குச் சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைத் தவிர, அங்கு ஆனைமலைப் பிரதேசத்தில் விவசாயம் செய்வோரில் அதிகம்பேர் ஹரிஜனங்கள். அவர்கள் கல்வித்துறையில் பிற்போக்காய் இருக்கிறதால், அதிகமான உயர்தரப் பள்ளிகள் அந்தப் பிரதேசத்தில் அவசியம் ஆரம்பிக்க வேண்டியது முக்கியம் என்பதை நான் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைத் தவிர, அந்த பிரதேசத்தில், எஸ்டேட்டில், குடி இருக்கும் இடங்களில், கட்டிடம் மிகவும் வசதிக் குறைவானது, அசௌகரியமாய் இருக்கிறது என்பதை நம் அமைச்சர்களில், ரெவின்யூ மந்திரி கனம் ஸ்ரீ மாணிக்கவேலு அவர்களும், முன்னர் தொழில் மந்திரியாய் இருந்த டாக்டர் கிருஷ்ணராவ் அவர்களும் நேரடியாகப் பார்த்துவிட்டு, அங்கு வசதி மோசமாக இருக்கிறது, கூடிய சீக்கிரத்தில் இது சீரமைப்பதென்றும் என்று அங்கே சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக, ஸ்ரீ கிருஷ்ணராவ் அவர்கள் Ooty-ல் நடந்த plantation கூட்டத்தில் கூட பேசியிருக்கிறார், “நான் நேரடியாகப் பார்த்து இருக்கின்றேன். 12' x 10' இருக்கக்கூடிய கட்டிடத்தில், மூன்று குடும்பங்கள் ஒன்றாக வசிக்கிறார்கள்” என்று சொன்னார். ஆகவே, இந்த நிலைமையைக் கவனித்து, கட்டிடங்களுக்குச் செலவுபண்ணி, பரவலாக, சர்க்கார் உடனடியாக அங்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். குடி தண்ணீர் வசதி செய்யவேண்டும். இது போன்ற பல வசதிகள் செய்வதற்கு, உடனடியாக பணவசதி யில்லாவிட்டால் சர்க்கார் கடன் கொடுத்து, நீண்டகாலத் தவணையில், அவர்களிடமிருந்து வசூல்

[Sri R. Krishnan]

[10th August 1956]

കിട്ടുന്നുണ്ടെന്നു പറയാൻ വയ്യ. അതുകൊണ്ടു മലബാറിനെ ഒഴിച്ചുനിർത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു മന്ത്രാലയം നിയമമല്ല, മലബാറിനുള്ളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു മന്ത്രാലയം നിയമമണ് മലബാറിലെ കൃഷിക്കാർ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

കർക്കശ്ശാതിലാളികളുടെകാലും ഇപ്പോഴത്തെ നാലരയുകാലുള്ളതായി ഞാൻ ഈ സഭയിൽ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കർക്കശ്ശാതിലാളികൾക്ക് മിനിമം വേജൻ നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു നിയമം അതൃപ്തമാണെന്നു പല പ്രാവശ്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിട്ടും അങ്ങനെയൊരു നിയമം പരന്നുണ്ടെന്നു ഇതിനെ യാതൊരു സൂചനയും ഇതുവരെ ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രസംഗത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സർ, കേരള സംസ്ഥാനം രൂപമെടുക്കാൻ പോകുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ മലബാറിൽ നിന്നു മരങ്ങളും ആനകളും യന്ത്രസാമഗ്രികളും മറ്റും തമിഴ്നാട്ടിലേക്കു കടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതായി പല ആക്ഷേപങ്ങളും ഈ സമീപിലും സമീപ്തം പുറത്തും വ്യാപ്തി വന്നിട്ടുണ്ട്. പത്രങ്ങളിൽ ഇതിനകം നിരവധി അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാനിടയായി. ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രതിരോധത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി യന്ത്രക്ഷേപം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നല്ല മന്ത്രിമാർ പറയറുണ്ടു് ഇതെല്ലാം വെറുതെയാണു്, അങ്ങനെയൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്ന്. എങ്കിലും ഇതിൽ കുറെയൊക്കെ വാസ്തവം ഉണ്ടെന്നാണു് സ്ഥലത്തുപോയി അന്വേഷണം നടത്തിയ ചില ജനപ്രതിനിധികൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. എതിർക്കുകയില്ലാതെ പെട്ടെന്ന് ആളുകൾ മാത്രമല്ല, കോൺഗ്രസ്സിൽ ഉത്തരവാദിപ്പെട്ട സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിക്കുന്ന ആളുകൾ തന്നെയും, എം. പി. സി. സി. പ്രസിഡണ്ടു് തന്നെ വാസ്തവമോന്നുതന്നെയും, ഈ ആക്ഷേപങ്ങളിൽ കുറെ വാസ്തവമുണ്ടെന്നു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കോടിക്കണക്കിനു രൂപകൾ വിലപിടിപ്പുള്ള മുപ്പത്താഞ്ഞ മരങ്ങൾ മുറിച്ചു കടത്തിയതായി കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കൾക്കും കോൺഗ്രസ്സ് പത്രങ്ങളുടേതെന്ന ആക്ഷേപം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നിട്ടും ഗവണ്മെന്റും ഗവണ്മെന്റിന്റെ വക്താക്കളും പറയുന്നത് ഈ ആക്ഷേപങ്ങൾക്കൊന്നും അടിസ്ഥാനമില്ലെന്നും ഇതെല്ലാം വെറുതെ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയവരാണെന്നുമാണു്. ഈ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി ഭരണക്ഷേപം നടത്തേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു ഞാനും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഇന്നു വലിയ ഒരു അവിശ്വാസവും ഉൽക്കണ്ഠയും ആശയക്കുഴപ്പവും നിലനിന്നുവരുന്നുണ്ടു്. അതു നികണത്തിന്നു വാസ്തവസ്ഥിതി വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരുന്നതിനും ഈ ആക്ഷേപങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുന്നതിന്നു മലബാറിലേയ്ക്കു തമിഴ്നാട്ടിലേയ്ക്കു് നെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിലേയ്ക്കു് എം. എൽ. എ. മരുങ്ങിയ ഭരണമന്ത്രികളെക്കുറിച്ചു് നിയമിക്കണമെന്നുള്ള ഒരു നിർദ്ദേശം എന്റെ ഒരു സ്പീക്കർമാർക്കു നേരത്തേക്കുതന്നെ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ നിർദ്ദേശത്തെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചു അന്വേഷണം നടത്തിയതിന്നുശേഷം മലബാറിന്നു അപകടപ്പെട്ടതായ എന്തെങ്കിലും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു് കടത്തിക്കൊണ്ടു പോയിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുകയാണെങ്കിൽ അതു മലബാറിന്നു തിരിയെ കൊടുക്കണമെന്നുകൂടി ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിന്നോടു് ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

എൻ.ജി.കെ. മാതൃകാപദ്ധതി കൈപ്പറ്റിയതിനുശേഷം ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യമന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി ഒരു രൂപികവീതം കൂട്ടിക്കൊടുക്കണമെങ്കിൽ തന്നെ 20 ലക്ഷത്തിലധികം ഉറപ്പികവേണമെന്നും താങ്ങാനാവാത്ത നികുതികൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ആവലാതിയുള്ളപ്പോൾ ഒരു പുതിയ ആലോചനയ്ക്ക് മെന്റർമാർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുമെന്നും എനിക്ക് ഒരു നിർദ്ദേശമുണ്ട്. സെമിനാൽ നിരസലാക്കിയിരുന്നതുകൊണ്ട് സെമിനാലുകൾ പ്രതിഫലമായി ലക്ഷക്കണക്കിനു ഉറപ്പിക കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ട്. സെമിനാലുകൾക്ക് ജീവനും എൻ.ജി.കെ. മാതൃകാപദ്ധതിയെ അതുവരെ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് സെമിനാലുകൾ കൊടുക്കാനുള്ളതിനെ ലോണായിട്ട് കണക്കാക്കി, പതിനഞ്ചോ ഇരുപതോ കൊല്ലത്തിനുള്ളതായി സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കുകയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥയിൽ തിരിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതിലും തരക്കേടില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അതുകൊണ്ട് തന്നെ കൊടുപ്പാൻ കൊടുക്കുന്നതിനും വിശ്വാസ്യമുണ്ട്. ഇതിനുള്ള സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാൻ വരുമാനമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് എൻ.ജി.കെ. മാതൃകാപദ്ധതിയെപ്പറ്റിയുള്ള പദ്ധതിയെപ്പറ്റി കോർപ്പറേഷനുകളുടെയും സർക്കാരിന്റെയും സഹായത്തോടെ സാധിക്കുമെന്നാണ് എനിക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്.

[Sri R. Krishnan]

3-40
p.m.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், ஹரி ஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்கு, கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவுக்கு ஒரு plan தயாரிக்கப்பட்டு கவர்ன்மெண்டிற்கு அனுப்பப்பட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அந்தத் திட்டத்திலே, ஒவ்வொரு தாலுகாவையும் ஒவ்வொரு வருஷத் தாக்கு என்று எடுத்துக்கொண்டு, ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு ஒதுக்குவது என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றி, 10 தாலுக்காவுக்கு 10 வருஷங்கள் ஆகும், அதாவது 2-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அந்தக் காரியம் முடிவாகும். ஆகையினாலே, ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும், 2 தாலுக்காக்கள் வீதம் இதில் எடுத்துக் கொண்டால் 2-வது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்துக்குள்ளாகவே அங்குள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை ஏற்பட முடியும். ஒவ்வொரு தாலுக்காவுக்கும், எவ்வளவு வீடுகள் தேவை என்று கவர்ன்மெண்டார் கணக்கெடுத்து, வீட்டு மனைகள் கட்டுவதில், தீவிர சிரத்தை எடுக்கும்படியாக, கவர்ன்மெண்டார்க்கு கேட்டுக் கொள்கிறேன். 2-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அநேக தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதைப் பொதுவாக நான் வரவேற்கிறேன். ஏறக்குறைய ஒரு கோடி பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதாக கவர்ன்மெண்டார் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதில் முக்கியமாக ஹரிஜனங்களுக்குப் பங்கு இருக்கவேண்டும் என்பது எனது ஆவல். ஹரிஜனங்களிலே, இப்போது ஏறக்குறைய எத்தனையோ பேர் படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். S.S.L.C. வரை படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினால் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது கவர்ன்மெண்டார் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தினால், அதில் 50 % ஆவது, ஹரிஜனங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். அதற்குக் கவர்ன்மெண்டார் சட்டத்தை இயற்றும் படியாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தற்போது, கல்விச் சலுகையானது, எல்லா வகுப்பினருக்கும், சொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதுவரைக்கும் ஹரிஜனங்களிலே எவ்வளவு படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், 2 % கூட இல்லை. இவர்களுடைய படிப்பு இன்னும் அதிகமாகவேண்டுமானால், கவர்ன்மெண்டார், இன்னும் அவர்களுக்கு சில சலுகைகள் கொடுத்து, வசதி செய்யவேண்டும். S.S.L.C. பரிட்சையில் படித்துக்

[Sri P. G. Manickam] [10th August 1966]

கொண்டிருக்கும் மாணவர்களைக் கணக்கெடுத்து, அவர்களுக்கு கவர்ன்மென்ட் **Examination fee** கொடுக்க வேண்டும். பள்ளிக்கூட **Special fees**-ஐ கல்வி இலாக்கா மூலமாக கொடுக்கும்படியாக, நான் கவர்ன்மென்டாளை மிகவும் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹரிஜனங்களுடைய நன்மையைக் கவனிப்பதற்காக ஒரு தனி ஹரிஜன நல இலாக்கா ஏற்படுத்தப்பட்டு நமது மாகாணத்திலே நல்ல முறையில் வேலை செய்து கொண்டு வருகிறது. ஆனால், ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இருக்கும் ஜில்லா ஹரிஜன நல இலாக்கா மூலமாக ஏதாவது வேலைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறதா என்றால், இல்லை என்று நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. மாகாணத்தில்தான் ஹரிஜன இலாக்கா என்று பேர் இருக்கிறதே தவிர, ஜில்லாவிலே அந்தப் பேர் கிடையாது, அங்கு **District Welfare Officer** என்றுதான் பெயர் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜன நல இலாக்கா என்ற பேர் அங்கே கிடையாது. மற்ற எல்லா இலாக்காக்களைப் போல, இறையும் கவனித்து வருவது மிக அவசியம். பிற்பட்ட வகுப்பார்களின் நலன்களைக் கவனிப்பதோடு கூட ஹரிஜன நலன்களையும் ஒரு பகுதியாகத்தான் ஜில்லா வெல்பேர் ஆபீஸர்கள் கவனித்து வருகிறார்கள், ஹரிஜன **Welfare Officer**-கள், கிளார்க்குகள், மற்றும் அங்குள்ள சிப்பந்திகள் சரியான முறையில் நியமனம் செய்யப்படுவதில்லை. ஹரிஜன நல இலாகாவில் இருந்து வரும் உத்தியோகஸ்தர்களும், சிப்பந்திகளும் ரெவினியூ இலாகாவிலிருந்து ஹரிஜன நல இலாகாவிற்கு மாற்றப்படுகிறார்கள். சில மாதங்களுக்கும்மேல் மறுபடியும் அங்கிருந்து மாற்றப்படுகிறார்கள். ஹரிஜனங்களின் பேரில் அன்பு கொண்டு, அவர்களுடைய காரியங்களை நல்ல முறையில் செய்யக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்கள் அங்கிருந்து அடிக்கடி மாற்றப்படுவதினாலும் அவர்களைப்போன்ற நல்ல உத்தியோகஸ்தர்கள் திரும்பவும் கிடைக்காததினாலும் ஹரிஜன நல இலாகா வேலைகள் ஜில்லாக்களில் நல்ல முறையில் நடக்கவில்லையென்பதை கவர்ன்மென்டாருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவருகிறேன். ஹரிஜனங்கள் பால் அன்புள்ள உத்தியோகஸ்தர்களையும் குமாஸ்தாக்களையும் கவர்ன்மென்டார் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களை அடிக்கடி மாற்றும் இரண்டொரு வருஷங்களுக்காவது ஹரிஜன இலாக்காவில் வேலை செய்யும்படியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவர்களுக்கும் சில பொறுப்புகளைக் கொடுத்து அந்தக் காரியங்களைக் காலா காலங்களில் செய்யும்படியாக கவர்ன்மென்டார் அவர்களை எச்சரிக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நான் இவ்விதம் சொல்லுவதற்கு காரணம் என்னவென்றால் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே 120 சேரிகளிலிருக்கும் ஹரிஜனங்கள் வீட்டு மனைக்காக சென்ற வருஷம் மனுக்கள் போட்டு இருந்தார்கள். அதற்காக கவர்ன்மென்டார் 60 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருந்தார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு நல்ல முறையிலே உதவி செய்ய வேண்டும் என்று பணத்தை கவர்ன்மென்டார் ஒதுக்குகிறார்கள், வேலை நடைபெற வேண்டுமென்றும் விரும்புகிறார்கள். ஆனால் அங்கே நடந்தது என்னவென்றால் 120 மனுக்களில் 7 மனுக்கள் தான் கவனிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. மற்றவை கவனிக்கப்படவில்லை. வீட்டு மனைக்காக ஒதுக்கப்பட்ட சுமார் 60 ஆயிரம் ரூபாயில் 30 ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட தொகை “லாபஸ்” ஆகி கவர்ன்மென்ட்டுக்கு திருப்பி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறையிலே ஜில்லாக்களில் காரியங்கள் நடப்பதால், கவர்ன்மென்டார் நல்ல உத்தியோகஸ்தர்களையும் நல்ல குமஸ்தாக்களையும் ஹரிஜன நல இலாகாவிற்கு நியமனம் செய்யவேண்டும். அவர்களைக் கொண்டு அந்த காரியங்கள் நடப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கவர்ன்மென்டாளை மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவைப்பற்றி சில சங்கதிகள் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அங்கு ஹரிஜன நல இலாகாவிற்கு கொடுக்கப்பட்ட பணமானது போதுமானதாக இல்லை. மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தையும் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை மிக மிக குறைவாக இருக்கிறதென்று கடந்த நூலாண்டு வருஷங்களாகவே சட்ட சபையிலே வாதாடிக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் இன்னும் அதற்கு சரியான பரிசாரம் கிடைக்க வில்லை. ஹரிஜன பள்ளிகளில் மத்தியான

கணவிற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையானது மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு செலவிடப்படும் தொகையில் நான்கில் ஒரு பங்கு கூட கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிற்கு இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இது மாதிரி non-residential scholarship, lump-sum grant போன்றவைகளிலும் சரியான முறையில் கோவை ஜில்லா ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்படவில்லை, சுவனிக்கப்படவில்லை என்று நான் கடந்த நூலைந்து வருஷங்களாக சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். அரசாங்கத்தார் இப்போதாவது இவைகளைக் கவனித்து அடுத்த வருஷ பட்ஜெட்டில் கூடுமானபடி தொகை ஒதுக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நூற்று இருபது சேரிகள் ஜாதி விநிதங்களுடைய பட்டா நிலங்களில் இருக்கின்றன என்று கடந்த நாலேந்து வருஷங்களாக சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறேன். அங்கிருக்கும் ஹரிஜனங்கள் அடிமகனாக நடத்தப்படுகிறார்கள். அந்த நிலங்களிலே அவர்கள் இருப்பதற்கு பதிலாக நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு அவர்கள் அடிமை வேலை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அடிமை வேலை செய்வதோடு சட்ட சில சமயங்களிலே அவர்கள் அங்கிருந்து விரட்டப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமையிலே அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களிலே அவர்கள், 20, 30, 40 வருஷங்களாக குடி இருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். சாதாரணமாக பத்து வருஷம் ஒரு நிலத்தை ஒருவன் அனுபவித்து வந்தால் அந்த நிலமானது அவனுக்கே சொந்தம் என்று கவர்ன்மெண்டாரின் சட்டம் இருக்கிறது. அந்த சட்டத்தின்படியாவது மேற்கண்ட 120 சேரிவாசிகளுடைய நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து அவர்களுக்கே அந்த நிலத்தை கொடுக்கும்படியாக உத்திரவிடுவபடியாக நான் கவர்ன்மெண்டாரை கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய உரையை நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :** മിസ്റ്റർ ചെയർമാൻ, സർ, തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിലേയും മലബാറിലേയും മൈസൂറിലേക്കു വിടവുവഴിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രസംഗമാണ് ഇക്കുറി ഗവണ്ണർ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഈ രണ്ടു ഡിസ്ട്രിക്റ്റുകളും പുനഃസ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ളതിൽ വേറെ വേറെ സ്റ്റേറ്റുകളിലേക്കു കേന്ദ്രസർവ്വകലാശാലയ്ക്ക് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അസാധ്യമായൊരു യാത്രയാണെന്നു തന്നെ സംഭവിക്കാതിരിക്കാൻ ആരംഭിക്കാതെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത് അത്യവശ്യമാണ്. എന്നാൽ നിർദ്ദേശവശാൽ ഒരു തുടർച്ചക്കും അഭിമാനകരവും അഭിമാനപൂർവ്വമായ ഒരു സംഭവങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായി. സെൻസൈറ്റീവ് ആയ സാമ്പത്തികമായും ക്രമീകരിച്ചുള്ള ഒരു വേർപാടിന് ഗവണ്ണർ ഉറപ്പുനൽകിയിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ എന്തുതന്നെ നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വിവിധമായവയെക്കുറിച്ച് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ യാതൊരുതാത്പര്യമുള്ള വിചാരങ്ങൾക്കും ഇടവകാഴ്ചക്കാരെ ഒരു അന്തരീക്ഷം നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടുവരാൻ ഗവണ്മെന്റു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ് എന്റെ വിനീതമായ അഭ്യർത്ഥന.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കാസർഗോഡ് താലൂക്കിനെ സംബന്ധിച്ചുകേട്ടതോളം പ്രത്യേക പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു കാര്യം എടുത്തു പറയുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. കാസർഗോഡ് താലൂക്കിൽ ഇന്നു നിലവിലുള്ള ഡെപ്യൂട്ടി കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് റജിസ്ട്രാററഫീസ് കാസർഗോഡ് താലൂക്കിനു പുറത്തു തെക്കൻ കർണ്ണാടകത്തിൽത്തന്നെ മഹറാഷ്ട്ര സ്ഥലത്താണ്. മഹറാഷ്ട്ര ഗവണ്മെന്റിനു ആലോചനയുള്ളതായി അറിയുന്നു. വിഭജനം അടുത്തിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഗവർണ്മെണ്ടു ഇത്തരം നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതു ഒരുതരത്തിലും നീതികരിക്കത്തക്കതല്ല. അതു ചെയ്യരുതെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനോടു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. വിഭജനിച്ചും സമീകരണവകുപ്പുമന്ത്രി തെക്കൻ കർണ്ണാടക ജില്ലയ്ക്കു നൽകുന്ന വന്നിട്ടുള്ള ആളായതുകൊണ്ടു കാസർഗോഡ് താലൂക്കിനോടു നീതികാണിച്ചിട്ടെന്നു വരാതിൽക്കൂടെ ഇടവരുത്തുകയില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

സാർ, കുഴിഞ്ഞു നവമ്പറിൽ തെക്കൻ ജില്ലകളിൽ കൊടുങ്കാറ്റുമുഴങ്ങിയ നാൾനാളു ണ്ടെല്ലെറ്ററിയും അതിനു ഗവണ്മെന്റ് കൈക്കൊണ്ട ആശ്വാസനടപടികളെല്ലെറ്ററിയും ഗവണ്മെന്റുകട പ്രസ്തുതഗതയിൽ പര.ണ്ണിട്ടുണ്. എന്താൽ ഇക്കഴിഞ്ഞ ഫ്രുവാറി മാസത്തിൽ തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിലും മലബാറിലും ഉണ്ടായ വെല്ലെറ്ററിക്കുണെല്ലെറ്ററിയും അതുവെ ഴങ്ങായ കെട്ടുറികളെല്ലെറ്ററിയും രാക്കാര പരണ്ണിട്ടിണ്ണെല്ലെട്ടു പരന്നവകമാണ്. തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിൽ മാത്രം ൭൦൦ത്തിലധികം വീടുകൾ നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്.

[Sri M. Narayanan Nambiar] [10th August 1956]

അങ്ങിനെ 900 കടംബങ്ങൾ നിരാശ്രയമായി ഇന്നു അന്യരുടെ പറമ്പുകളിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടുകയാണ്. നശിച്ചുപോയ വീടുകൾ വീണ്ടും കെട്ടുന്നതിനുള്ള ഒരു പരിതഃസ്ഥിതി അവർക്കില്ല. ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ആളൊന്നാകട്ടെ തുല്യമായിട്ട് അഞ്ചും പത്തും ഉറപ്പിക യാണ് കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. അപ്പയും ചിലർക്കു ഇരുപതുറപ്പികയും കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. ഈ തുകകൊണ്ട് എങ്ങിനെയാണ് അവർക്ക് വീടുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുക? നിലേശ്വരം ഫക്ടറിയിൽ മാത്രം എണ്ണറിലധികം വീടുകൾ നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. നാല്പതിനായിരത്തിലധികം ഉറപ്പികയുടെ വസ്തുവകകളും നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. ദുരിതാശ്വാസപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ഗവണ്മെന്റ് ആകെ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളത് 6,000 ക. യാണ്. അടുത്ത ടി.ഡി. 5,000 ക. കൂടെ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. കൂടാതെ പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ റീഫീഫ് ഫണ്ടിൽനിന്നു 10,000 ക.യും അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞു. എന്നാൽ ഈ സംഖ്യകളൊന്നും ദുരിതാശ്വാസത്തിന്നു ഇനിയും വരുന്നതിനാൽ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അടിയന്തിരമായി എടുക്കേണ്ട നടപടികൾ ഇങ്ങനെ തണുത്തുമട്ടിൽ നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോയാൽ ഇതുകൊണ്ടെന്താണ് പ്രയോജനം? സഹായം അഹിക്കുന്നവർക്കു അതു യഥാവസരം നൽകേണ്ടതാണ്. കഴിഞ്ഞ മാസാവസരത്തിൽ ജില്ലാ കലക്ടർ ആ പ്രദേശങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. പന്ത്രണ്ടു കേന്ദ്രങ്ങളിൽ കഞ്ഞി നൽകാനുള്ള ഏർപ്പാട് ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. ആപത്തു സർവ്വവിധ ഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ അടിയന്തിരമായി ഇതു ചെയ്യിക്കുന്നതിൽ എത്രയോ ആളുകൾക്കു അതുകൊണ്ടു രക്ഷ കിട്ടുമായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ പന്ത്രണ്ടു കേന്ദ്രങ്ങളിൽ കഞ്ഞി നൽകാൻ ഏർപ്പാട് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു കലക്ടർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അതു ഇനിയും തുടങ്ങിയിട്ടില്ല. ഏതാണ്ടു മാസം മൂന്നു കഴിഞ്ഞു. ഇനിയും അതു ആരംഭിക്കാനുള്ള ഒരുക്കമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. അഞ്ചും പത്തും ഉറപ്പിക മാത്രമാണ് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും നൽകുന്ന സഹായമെന്ന് ഞാൻ നേരത്തേ പറഞ്ഞുവെല്ലാം. എങ്ങിനെയാണ് ഈ തുകകൊണ്ട് ഒരു വീടുണ്ടാക്കുക? അതുകൊണ്ട് വീടു കെട്ടുന്നതിന്നു ദീർഘകാല വായ്പകൾ നൽകുന്നതിനുള്ള ഒരു പദ്ധതിയുമായി ഗവണ്മെന്റ് മുന്നോട്ടു വന്നു അശരണരായ ഈ കുടുംബങ്ങൾക്കു ആശ്വാസം നൽകണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റ് അതു ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുകയു ചെയ്യുന്നു.

ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളുടെ വിപര്യയനം ഇന്നു ഒരു ഭയങ്കര പ്രശ്നമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. വിപര്യയനം തുടങ്ങിയിട്ട് മൂന്നുമാസം മാത്രമായി. തെക്കൻ കണ്ണടകത്തിൽ അരിച്ചു ചാക്കുന്നതിന്നു 46 ക. വരെ വിപര്യയനം കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതു കർഷകമാസമാണ്. കർഷകമാസം ഓഗസ്റ്റ് മാസത്തോളം തൊഴിലില്ലായ്മയുടേയും കാലമാണ്. തെക്കൻ കണ്ണടകത്തിൽ മധ്യാമിദി ക്ഷാപകൾ ഇന്നു ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളുടെ വിപര്യയനം ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. എത്രയോ ഹർജികളയച്ചിട്ടും അതു ചെയ്യാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഇനിയും മുന്നോട്ടുവന്നിട്ടില്ല. ഇനിയെങ്കിലും കാലതാമസം കൂടാതെ അതിന്നു നടപടികളെടുക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

സർ, ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ വീട്ടുപോയിട്ടുള്ള മറ്റൊരു പ്രധാന സംഗതി ഈ അസംസ്കൃത വിൽക്കുന്ന പല പ്രാവശ്യം ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പ്രശ്നമാണ്. അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കാര്യം ചൂഷ്ടിയെ നീരുമാനിക്കുന്നതിന്നു ഒരു ക്യാമ്പിനറ്റ് സബ്ജക്ടിനായി നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ കമ്മിറ്റി എന്തെങ്കിലും തീരുമാനമെടുത്തിട്ടുണ്ടോ എന്നും ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്തെല്ലാമെന്നും ഇനിയും അറിയാനിരിക്കുന്നതായുള്ളൂ. ക്യാമ്പിനറ്റ് സബ്ജക്ടിനായിട്ടുള്ള തീരുമാനമെന്തായിരുന്നു ഒരു സന്ദർഭം ഇതായിരുന്നു. ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി യാതൊന്നും കാണാത്തതിൽ ഞാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നു. വളരെ ക്ഷമയോടുകൂടി അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇക്കാര്യത്തെയും കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. അടിയന്തിരമായി ആ പ്രശ്നത്തിന്നു ഇനിയും ഒരു തീരുമാനമെടുക്കാനിരിക്കുന്നതു വളരെ പരിതാപകരമാണെന്നു മാത്രമേ പറയാനുള്ളൂ. സംസ്ഥാനപുനഃഘടനയുടെ ഗവണ്മെന്റ് തീരുമാനമെടുക്കുക, തള്ളിക്കൊണ്ടു പോയേക്കുമോ എന്ന ഭയം ഇന്നു അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയിടയിലുണ്ട്. എൻ.ജി.ക. മാർക്കു അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളവേലയെ ഫീസുവെക്കുന്നതു വൈദ്യസഹായവും മറ്റും അടുത്ത കാലത്തു ആസ്ഥാനം ഗവണ്മെന്റ് അവിടത്തെ അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു അനുവദിച്ചു കൊടുക്കുവാനിരിക്കുന്നു. ഈ സംസ്ഥാനത്തിലും അത്തരം ആനുകൂല്യങ്ങളെങ്കിലും അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന്നു എന്താണ് തടസ്സമെന്ന ചോദ്യത്തിന്നു ഒരു ഉത്തരം കിട്ടിയിട്ടില്ല. 1952 ലാണ് എൻ.ജി.ക. മാർക്കു കട്ടികൾക്കു ഫീസു വെക്കുന്നതു അനുവദിച്ചത്. ഗവണ്മെന്റ് സ്റ്റാലുകളിലേയും ഷോക്കൽ ബോർഡിലേയും പൂർണ്ണമാർക്കു അറുപൻറർ

10th August 1956] [Sri M. Narayanan Nambiar]

മാക്ടം ൧൦ സെക്ഷനും അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും എയിഡഡ് സ്കൂളുകളിലെ പ്യൂൺമാക്ടം അററൻറർമാക്ടം ഫിസാൻഡ്രലുമോ വൈദ്യസഹായമോ നൽകപ്പെടുന്നില്ലെന്നു വശനിയുണ്ട്. കാസർഗോഡ് താലൂക്കിലെ പ്യൂൺമാരുടേയും അററൻറർമാരുടേയും സംഘടന ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഗവണ്മെന്റിലേക്കു ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതനുവദിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റ് ഉടനെ ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആശിക്കുന്നു.

ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രസംഗത്തിൽ ഇക്കാര്യം 23 പുതിയ എൻ.ഇ.എസ്സ്. സ്റ്റേഷനുകൾ കൂടി ആരംഭിക്കുന്നതിന്നു തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിടത്തോളം ഈ 23 സ്റ്റേഷനുകളിൽ മലബാറിന്നും തെക്കൻ കണ്ണടകത്തിന്നും കാരോ സ്റ്റേഷനും മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. മലബാറിലും തെക്കൻ കണ്ണടകത്തിലും കമ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടുകളുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ കാരോ സ്റ്റേഷനും മാത്രം മതിയെന്നു ഗവണ്മെന്റു തീരുമാനിച്ചതെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. അടുത്തു നടന്ന സെമിനാറിൽ അങ്ങനെയൊരു തീരുമാനം എടുത്തുകഴിഞ്ഞുവെന്നാണറിയുന്നത്. ഈ അധിസമ്മേളനത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു തീരുമാനമെടുത്തത് വാസ്തവത്തിൽ പല സംശയങ്ങൾക്കും ഇടനൽകുന്നുണ്ട്. കമ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടുകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് ഇക്കാര്യം സ്റ്റേഷൻ റീജനറം നടത്തരുതെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. പഴയപോലെ മലബാറിന്നും തെക്കൻ കണ്ണടകത്തിന്നും ഇക്കറിയും ഇറങ്ങു സ്റ്റേഷനുകൾ അനുവദിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ അല്പം പല തെറ്റിലാണു കർക്കും ഇടം നൽകും.

കാസർഗോഡ് താലൂക്കിന്നു ഒരു പ്രത്യേക ലാൻഡ് മോട്ടോജ് ബാങ്ക് ഇറക്കണമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണു്. കഴിഞ്ഞ ജൂൺ 30-ാം തയ്യതിയോടുകൂടി അതു് റജിസ്ട്രാർ ചെയ്യണമെന്നു കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് റജിസ്ട്രാറുടെ നിർദ്ദേശമായിരുന്നെങ്കിലും ഇതുവരെ അതു റജിസ്ട്രാർ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അത്യാവശ്യമായ ഒരു കാമ്പയിനുകൊണ്ടു് അതിന്നുവേണ്ടി അടിയന്തിരമായ നടപടി കൈക്കൊള്ളുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

SRI S. RAMALINGAM : കടന്നു തലേവർ അവർക്കു 4
കവർന്നുണ്ടായ പിരങ്കുട്ടിൽ സെന്റേണു രാജ്യം തന്നിട്ടു തമിഴ് p.m.
നാലാക സമീപത്തിൽ ചുരുക്കിപ്പോകുന്നു എന്നു കൂറുപിടിച്ചിറക്കുന്നു.
അതേ നാമു വരവേണ്ടുന്നതും. ഇതി സെന്റേണു രാജ്യത്തിലേ തമിഴേ
ആടി മൊഴി ചുരുക്കുന്ന നവവൃക്കകളെന്നു ഏകപ്രാപ്താവതാക കുറി
യിറക്കുന്നു. ഇന്നു സെന്റേണു രാജ്യത്തിൽ പെരുംപാലും തന്നിട്ടു
തമിഴു പേപ്പർവർക്കുന്ന നാമു ഇറക്കും പോതു തമിഴേ ആടിമൊഴിയായ
ആകുവതർക്കു സർക്കാർ നവവൃക്കകളെ എറുപതു മികവും പൊരുട്ടുതന്നെത്തു.
ആകുൽ എവ்வെറു തുറുതമാക തമിഴേ ആടി മൊഴിയായ്ക്കു ചെയ്തതർക്കു
നവവൃക്കകളെ ഏകു വേണുറുമോ അവ்வെറു തുറുതമാകു ചെയ്ത വേണുറും.
എന്നെന്റുൽ, ഇതിലേ പല ടിക്ക്കർക്കു ഇറക്കുന്നതെന്നും மற்ற പാക്കു
പേക്കുപുഡു, അതാവതു മലയറാണു കന്നടാമ പേക്കുപുഡു കിറുപാണു
യോറുനാ ഇറുപാറ എന്നും, അവർക്കുക്കു എട്ടുതമിഴാണു ഇടയുറുനാ
എറുപാമൽ ഇതെട് ചെയ്തവേണുറും എന്നും അവർക്കുണ്ടായ പിരങ്കുട്ടിൽ,
സൊല്ലിയിറക്കുന്നതാണ്. ഇതു ഉണുതമാണു. അവർക്കുക്കു ഇടയുറു
ഇറക്കുക്കുപാതു എറുപതർക്കാ നീണ്ട നാണു കാലങ്കുട്ടിൽക്കു കൊണുവുറുക്കും
കൊണുക്കുയെ അനുവുടികുക്കു ഇന്റു നാറ്റുൽ ഇറക്കുക്കുപുഡു പെറുവாரി
യാണു തമിഴുറുക്കുണ്ടായ സെണുറിയത്തേ മുണുണുറു, അവർക്കുനും രാജ്യ
നീർവാകുട്ടിൽ ഉറിയ പങ്കു കൊണുവതർക്കു സർക്കാർ പണിക്കു ഉടനുഡുറാക
തമിഴേ ആടി മൊഴിയായ്ക്കു കൊണുറുവറു എറുപാറു ചെയ്തവേണുറും
എന്നു നാണു കേറുക്കുക്കുണുറുക്കുറു.

തമിഴേ ആടി പീടത്തിൽ അമർത്തി വിടാൽ മറ്റും പോതാതു. ഇന്നു
തമിഴു നാറു പൂറാവു മികു പെറിയ കൂറുറായാക ഇറുന്തു വറുക്കുതു എണു
വെണുറുൽ രാജ്യ പീറിവിടേക്കു പീറുക്കും സെന്റേണു രാജ്യമാണതു
“തമിഴു നാറു” എന്നു അതേക്കുപാമൽ സെന്റേണു രാജ്യം എന്റേ
അതേക്കുപറുവതുതാണു. നമുണ്ടായ തമിഴു മൊഴി ആടി പീടത്തിനു
വന്റുതും പാ നമുക്കു എന്റു ഇന്റു നീല ഇറക്കു വേണുറും എന്നു മികു
തുക്കുപറുക്കുന്നതാണ്. അന്റു നീലമെയെ മാറുതുവതർക്കു സർക്കാർ എണു
നവവൃക്കകളെ ഏകുപ്രാപ്താകുതു എറുപതു ഇതുവരേ തെറിയവില്ലേ. നേറു
പാറാണുണുറുട്ടിൽ പാറു അങ്കുട്ടിണു സെന്റേണു രാജ്യത്തേ “തമിഴു നാറു”

[Sri S. Ramalingam] [10th August 1956]

என்று அழைக்க வேண்டும் என்று திருத்தம் கொண்டு வந்ததற்கு மத்திய சர்க்கார் உள் நாட்டு இலாகா மந்திரி சென்னை சட்ட சபையே தமிழ் நாடு என்று பெயரிடுவதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருப்பதால் மத்திய சர்க்காரும் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது என்று சொல்லி திருத்தத்தை நிராகரித்து விட்டார்கள். ஆகவே இப்பொழுது வசதி இல்லாவிட்டாலும் கூட நம்முடைய ராஜ்யத்தை கூடிய சீக்கிரத்தில் தமிழ் நாடு என்று மாற்றுவதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய மலையாளிகளும் கன்னடியர்களும் பிரிந்து போகிறார்கள். ஏற்கனவே நம்முடன் இருந்த தெலுங்கர்கள் பிரிந்து சென்று விட்டார்கள். ஆனால் நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்திற்கும் ஆந்திர தேசத்திற்கும் இடையே எல்லே பிரச்சனை இன்னும் தீர்ந்த பாடிಲ್ಲ. சித்தூர் தமிழர்கள் தாயகத்துடன் சேர வேண்டுமென்று நீண்ட நாளாக கிளர்ச்சிகள் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்து இருக்கும். ஆந்திரர்கள் இங்கிருந்து பிரிந்து சென்றவுடன் எல்லைக் கமிஷன் நியமித்து எல்லைப் பிரச்சனையை தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று ஆரம்பத்தில் கேட்டோம். அப்பொழுது இதற்கு எல்லைக் கமிஷன் தேவையில்லை என்றும், இரண்டு ராஜ்யங்களிலுமே காங்கிரஸ் அரசாங்கமே நடைபெருவதாலும், இருவரும் ஒரே கொள்கையை அனுஷ்டிக்க வேண்டியதாக இருப்பதாலும் இரு அரசாங்கங்களும் பேச்சு வார்த்தைகள் மூலமாக ஒரு கொள்கை அடிப்படையில் இதை சுமுகமாக தீர்த்துக் கொள்ளலாமென்றும், மூன்றாவது நபரோ கமிஷனே தேவையில்லை என்றும் சர்க்கார் தரப்பிலே கூறினார்கள். நாம் அதை நம்பினோம். நமது சர்க்காரும் ஆந்திர சர்க்காரும் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி கொள்கை வரையறுக்கப்படுவதற்கு முன்பாக பேச்சு வார்த்தை முறிந்து விட்டது. எல்லைக் கமிஷன் நியமிப்பதை இரு சர்க்காரும் ஒத்துக் கொள்ளுவதரச்ச் சொன்னார்கள். எல்லைக் கமிஷனை நியமிக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது.

ஆனால் சமீபத்தில் ஆந்திர சட்டசபையில் கவர்னர் நிகழ்த்திய பிரசங்கத்தைப் பார்க்கும்போது உண்மையிலே வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. சென்னைக்கும் ஆந்திராவுக்கும் இடையேயுள்ள எல்லைப் பிரச்சனைகளை தீர்ப்பதற்கு எல்லைக் கமிஷன் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டது. ஆனால் ஆந்திர கவர்னர் பிரசங்கத்தில் ஆந்திராவின் எல்லா எல்லைகளையும் தீர்க்கக்கூடிய முறையில் மொத்தமாக ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பது வருந்தத் தக்க விஷயம். ஆரம்பத்திலே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானது என்ன வற்புறுத்தியது என்றால் இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களை மொழிவாரியாகப் பிரிக்கும் போது கிராமத்தை அடிப்படையாக எடுத்துக் கொண்டு பிரிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியது. கிராமத்தை யூனிட்டாக எடுத்துக் கொண்டு அந்த அடிப்படையில் எல்லைகளை வகுத்திருந்தால் எந்த விதமான சிக்கல்களும் குறைபாடும் இருந்திருக்காது. ஜனநாயக முறையிலே எல்லைப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று நாங்கள் பல தடவை வற்புறுத்தி கூறியிருக்கிறோம். ஆனால் சர்க்கார் இந்த அடிப்படை கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்ததன் காரணமாகத்தான் பல இடங்களிலே பல விதமான எல்லைப் தகராறுகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. பிரச்சனைகளை சுமுகமாக தீர்த்துக் கொள்ள முடியாமல் சச்சரவுகளும் தொந்தரவுகளும் நீடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. கம்யூனிஸ்டு கட்சி ஆரம்பத்திலிருந்து வற்புறுத்தி வந்ததுபோல், பாஷை அடிப்படையில் தொடர்ந்தார்போல் இருக்கக்கூடிய கிராம அடிப்படையில் எல்லைகளை வகுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதற்காக ஒரு எல்லைக் கமிஷன் ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் கோர வேண்டும். இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை துரிதமாக எடுத்தால் தான் அண்டை ராஜ்யங்களான ஆந்திரா, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய ராஜ்யங்களுக்கும் நமக்கு மிடையே சண்டை சச்சரவுகள் இல்லாமல் ஒன்றுபட்ட இந்தியா என்ற அடிப்படையில் வாழ ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்படும்.

10th August 1956] [Sri S. Ramalingam]

சமீபத்தில் 2, 3 மாதங்களாக என். ஜி. ஓ. பிரச்னை பிரதானமாக அடிப்பட்டு வருகிறது. அவர்களுக்கு என்ன நிவாரணம் அளிக்கப்படும், அல்லது என் அவர்களுக்கு ஒன்றும் நிவாரணம் அளிக்க முடியாது என்பது பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட கவர்னர் அவர்கள் உரையில் இடம் பெறாதது வருந்தத்தக்க விஷயம். பல தடவைகள் சட்ட சபையிலே இது பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு அவர்களின் சம்பளம், பஞ்சப்படி இவைகளை உயர்த்தியாக வேண்டும். தற்காலிகமாக அவர்களின் மொத்த சம்பளத்தில் 25 சத விதிகமாவது உயர்த்தி அவர்களுக்கு சர்க்கார் உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும். வேண்டுமானால் அவர்களின் நியாயமான குறைகளை முழுவதும் நிவர்த்தித்த பிறகு சாவகாசமாக யோசனை செய்து கொள்ளலாம். அவர்கள் service condition-ஐ உயர்த்தி, வேண்டிய வசதி செய்து கொடுத்தார்களா என்றால் அதுவும் கிடையாது. நேற்று இது பற்றி கேள்வி கேட்பொழுது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் என். ஜி. ஓ.க்களின் சம்பளத்தை உயர்த்துவதாயிருந்தால் புதிய வரி போட்டு வருமானத்தை அதிகப் படுத்துவதின் மூலம்தான் முடியும் என்றும், புதிய வரி போடுவதற்கு அங்கத்தினர்கள் யோசனை கூற வேண்டுமென்றும் பதில் சொன்னார்கள். புதிய வரி போடுவதற்கு எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்கள் யோசனை கூறத் தேவையில்லை. சர்க்கார் சம்பளத்தில் பல புதிய வரிகள் போட்டிருக்கிறார்கள். நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பு கூட ரூபாய்க்கு 2 அணா வீதம் செஸ் வரி போட்டார்கள். ஜூனிக் ரூபாய்க்கு 0-1-6 ஒரு முனை வரி போட்டார்கள். என்.ஜி.ஓக்கள் பிரச்னையை தீர்க்க வரி போட வேண்டுமென்றால் நான் ஒரு யோசனை சொல்லுகிறேன். நேற்று கேள்வி நேரத்தின்பொழுது விவசாய வருமான வரிபோட்டதில் எதிர் பார்த்த அளவுக்குமேல் வருமானம் கிடைத்திருப்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த வரியை ராஜ்யம் பூராவிலும் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் விஸ்தரித்தால் கண்டிப்பாக என். ஜி. ஓ.க்களின் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்துவதற்குத் தேவையான வருமானம் கிடைக்கும். உண்மையாகவே கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு, என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று எண்ண மிருந்தால், இந்த யோசனையை அவர் ஏற்றுக் கொள்வார் என்று நான் நினைக்கிறேன். இதனால் சாமான்ய ஏழை மக்களுக்கு எந்த விதமான தொந்தரவும் இருக்க முடியாது. அதிகமான வருமானம் வரக்கூடிய வர்கள்தான் அதிகப்படியான வரியை செலுத்தும்படியாக இருக்கும். ஆகையால் அதிகம் வருமானம் வருகிறவர்களைப்பிரக்த இந்த மாதிரி வரி வசூல் செய்து கஷ்டப்படுகின்ற நாட்டை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு உழைக்கக்கூடிய, என். ஜி. ஓ.க்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்த முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு இந்த யோசனையை ஒப்புக்கொள்ளுவதில் ஏதாவது கஷ்டமிருந்தால் மற்றொரு யோசனையைச் சொல்ல நான் தயாராக இருக்கிறேன். வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்வதில் ஈடுபட்டுள்ள தனி நபர்கள் கொண்டு லாபம் அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நேற்றுக்கூட கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் வியாபாரிகள் 'Speculation'-ல் ஈடுபட்டு விலைவாசி ஏற்றத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே வெளி நாட்டு வியாபாரத்தை சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டால் அதிலிருந்து கிடைக்கும் லாபத்தைக் கொண்டு என். ஜி. ஓ.க்களின் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்த முடியும், அதில் ஒன்றும் கஷ்ட மிருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி சரங்கத்தை துரிதமாகத் தோண்டி இங்கே தொழில் வளத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும். கவர்னர் அவர்கள் உரையில் பாக்கைஸ்டைக் கொண்டு அலுமினியம் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவது பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருப்பதாக கூறியிருக்கிறார்கள். இங்கிருந்து பாக்கைஸ்டை எடுத்து வேறு இடத்துக்கு அனுப்பப்போகிறார்களா, அல்லது சென்னை ராஜ்யத்திலேயே இந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தப் போகிறார்களா என்று

[Sri S. Ramalingam]

[10th August 1956]

திட்ட வட்டமாக அதில் சொல்லப்படவில்லை. அதைத் திட்டமாகக் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பழுப்பு நிலக்கரியைக் கொண்டு இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதுபற்றியும் சிந்திக்க வேண்டும். ஜெர்மன் நிபுணர்கள் நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரியை பரிசோதித்துப் பார்த்ததில் அதை உபயோகித்து இரும்பை உருக்க முடியும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த பழுப்பு நிலக்கரியைக் கொண்டு சேலத்தில் கிடைக்கும் இரும்பு கனிப் பொருள்களை உருக்குவதற்கு ஒரு உருக்குத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தலாம். இம்மாதிரி மேலும் மேலும் அதிகமான தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்துவதன் மூலம் நமது நாட்டை தொழில் வளமாக ஆக்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, எனக்குப் பேச அவகாசம் கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI S. VADIVELU :** கனம் தலைவர் அவர்களே, நமது மதிப்பிற்குரிய கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரைக்கு அவர்களுக்கு வந்தனம் தெரிவிக்கும் முறையிலே ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். குறிப்பாக நமது மாகாணம் கூலி ஆட்கள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு மாகாணம். விவசாயத் தொழிலாளிகளின் பிரச்சனை தஞ்சை ஜில்லாவில் மிகப்பெரிய ஒரு பிரச்சனையாகக் கருதப்படுகிறது. சென்ற சட்ட சபைக் கூட்டத்திற்குப் பிறகு இடைக்காலத்திலே விவசாயத் தொழிலாளர் மகாநாடு நடத்தப்பட்டு அவர்களுடைய குறைகள் பல தீர்மானங்களின் மூலம் அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில் 7 1/2 லட்சம் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த விதமான நிலமோ குடியிருப்பு மனைக்கட்டு வசதியோ இல்லை. அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான கூலி நிர்ணயம் செய்ய ஒரு கூலி நிர்ணய போர்டு அமைத்து, அவர்களுக்கு நியாயமான கூலி கிடைக்கும்படி சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இதை சர்க்கார் கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, சர்க்காருக்குச் சொந்தமான 23 லட்ச ஏக்கர் புரம் போக்கு நிலங்களை நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதற்காக பகிர்ந்து கொடுத்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய கடன் வசதிகளையும் சர்க்கார் செய்து கொடுக்குமானால் நமது நாட்டிலுள்ள வேலை யில்லாத திண்டாட்டத்தை ஓரளவு போக்க முடியும் என்று நான் குறிப்பாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு தஞ்சை ஜில்லாவில் சர்க்காருக்குச் சொந்தமாயிருக்கும் 90,000 ஏக்கர் நிலத்தை யாவது நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுக்கும் படி ரெவின்யு போர்டு அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு பிறப்பிக்குமாறு, சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடியிருப்பு சம்பந்தமான பிரச்சனையான பெரிய தகராறுகளுக்கு இடமளிக்கிறது. பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் போன்ற நில சீர்திருத்த சம்பந்தமான சட்டங்கள் அமுலில் இல்லாத முன் காலத்தில் பண்ணையாட்கள் மிராசுதாரர்கள் சொல்லுவதைக் கேட்டுக் கொண்டு அவர்கள் சொந்த மனையிலே குடியிருந்து வந்தார்கள். இன்றைக்கு நில சீர்திருத்த சம்பந்தமான சட்டங்கள் ஒவ்வொன்றும் அமுலுக்கு வருவதால், விவசாயிகள் தங்கள் குடியிருப்பு உரிமையை பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அவர்களை வெளியேற்ற மிராசுதாரர்கள் நோடீஸ் கொடுக்கின்றனர். ஆகையால் அவர்கள் குடியிருப்பு மனைக்கட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவதை தடுக்க ஒரு அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் 100-க்கு 5 மடங்கு உயர்ந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் துறையிலே நாம் முதல் அடி எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

10th August 1956]

[Sri S. Vadivelu]

இந்த மாதிரி முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கால் எடுத்து வைக்க இருக்கும் காலத்தில், தேசத்தில் புதிதாக மாறுதல் உண்டாக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லும் காலத்தில், நமது நாடு சுதந்திரமாகி எட்டு ஆண்டுகள் ஆகி விட்ட காலத்தில், குடியிருப்பு மனைக்கட்டுகள் அதிகுள்ளவர்களுக்குச் சொந்தமாகப்படவில்லை என்று சொன்னால், நமது நாடு சுதந்திர நாடு என்று சொல்லிக்கொள்வதற்கு வெட்கப்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஆகையால் சீக்கிரம் குடியிருப்பு மனைக்கட்டுகளைச் சொந்தமாக்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

4-15
p.m.

(Mr. Speaker in the Chair.)

* SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR: Mr. Speaker, Sir, while supporting the Motion of Thanks, I would like to make a few observations. The hon. Members on the other side and also on our side have been speaking about the amelioration of the conditions of the Non-Gazetted Officers. I would also request the Government to look into their case very sympathetically and do something for them. I have been requesting the Government to effect retrenchment in all spheres of the departments. Even after the separation of the Andhra State, the same staff is continuing in all the departments. Therefore, I would request the Government to constitute an Expert Committee to go into the question of retrenchment and thereby save some money. With the money thus saved and by scrapping of some money allowed to the departments, I think, it will be possible for us to do something for the Non-Gazetted Officers. I am sure their lot is getting deteriorated every day and we must try our best to do something for them.

Regarding the rise in the price of the daily necessities of life—I mean the articles of consumption—my sincere opinion is that the transport bottleneck should be removed as much as possible. While there may be here and there some hoarding of foodgrains by some people, still the transport bottleneck is there and the Government should see that it is removed and free and quick movement of food articles is done. Otherwise, this kind of thing will continue for some more time.

With regard to electricity, while there has been rapid improvement in the extension of electricity to the villages and while there is so much appreciation from the villagers, I should say that the Government should come forward to reduce the minimum charges. Again, apart from the reduction of minimum charges which, I am told, is under the serious consideration of the Government, I would request the Government to start recovery of the charges only after all the articles are supplied.

We find that there is scarcity of starters, motors and other necessities in the Department. Even though the Department is proceeding at a very rapid pace, still the ryots are not in a position to get these small materials like motors and starters. I would request the Government of Madras to write to the Government of

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliar] [10th August 1956]

India to make arrangements for the import of large quantities of motors, starters, etc. Otherwise, there is no point in extending electricity to villages.

I have been making representations repeatedly to the Government to give instructions to merchants to sell salt by weight. At present, though the merchants are selling salt by measures, the Government of India are collecting excise duty on salt by weight. Even the Government of India have given directions to the Government of Madras to issue instructions to the salt merchants to sell salt by weight. But the Government of Madras have not yet issued instructions in the matter with the result that consumers of salt are losing money very much. Salt is an indispensable article of consumption and the Government must take immediate steps in the matter.

Soil erosion is very bad in plains, particularly in dry districts and the ryots are put to much loss. At present much good work is done regarding prevention of soil erosion on the hill sides. I would request the Government to take up this question of soil erosion in the plains and take necessary steps for the prevention of soil erosion.

As regards the working of Animal Husbandry Department, I may state that there has been a great dearth of trained personnel. The Government, I am told, are re-employing all superannuated persons in the department. In addition to that, they should see that short term courses are started and that more men are trained to take up this side of the work. Otherwise, we will not be able to utilize the large amount of grants the Government of India are giving to this department. The Government of India have given an assurance that nearly a sum of Rs. 3 crores would be allotted during the Second Five-Year Plan period for this department.

I would also request the Government to start cattle farms in each and every district and to see that the milk problem is solved to a very great extent. Representations have been made by the residents of Madras and Chingleput for the starting of a salvage depot very near the Red Hills. I am told that this matter is under the serious contemplation of the Government. They should get the required land from the Military and start the salvage farm as soon as possible. In addition to this, the Government should start a cattle farm very near Chingleput to augment the milk supply in the City. The Forest Department, though it is under the control of the Minister for Agriculture who is also in charge of the Animal Husbandry Department, I am told, is not adopting a helpful attitude towards the Animal Husbandry Department for starting the milk supply scheme. I am sure, the Government will take up this matter immediately.

National Extension Schemes and Community Development Projects are at present started in contiguous areas. I find that these schemes, in many districts, are not successfully working.

10th August 1956] [Sri V. K. Ramaswami Mudaliar]

The Government must introduce these projects in a selected area in each taluk and find out whether there is any enthusiasm or co-operation from the public towards the successful working of the projects. At present public co-operation and enthusiasm are lacking in certain areas and the projects are not being pushed through as expeditiously as possible.

I am glad to note that the Governor in his Address has mentioned that many small scale industries have been started and that many more are under contemplation. It is a good thing that they are being started and this will go a long way in relieving unemployment. The Government should try to avail themselves of the opportunity of getting more grants from the Government of India towards starting small scale industries.

Thank you, Sir, for giving me this opportunity to speak.

* SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട 4-25 ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ അനുകൂലമായും പ്രതികൂലമായും ഇവിടെ പല മെമ്പർമാരും പ്രസംഗിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പലവിധത്തിലുള്ള വാദഗതികളും പ്രശ്നങ്ങളും ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെ വീണ്ടും സ്പർശിക്കണമെന്നോ ആവർത്തിക്കണമെന്നോ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും ഒരു രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ എടുത്തു പറയാനിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഒന്നാമതു മിക്ക പ്രശ്നം തന്നെ. ഇന്ന് അരികു സേറിൽ ഒരു ഉറപ്പിക വരെ വില വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂലിയൊട്ടു വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജനങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ചും അല്പശമ്പളക്കാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും തൊഴിലാളികളും, ഇന്ന് വളരെ കഷ്ടപ്പാട് അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചും നാളികേരം, കുമ്പളിക്ക് തുടങ്ങിയ കർഷകോല്പന്നങ്ങൾക്കു വില വളരെ കുറഞ്ഞുവരുന്നതുകൊണ്ട് കൃഷിക്കാരും വളരെ പരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വിലക്കുയറ്റം തടയുന്നതിനായി ഗവണ്മെന്റ് പ്രസംഗത്തിൽ അല്പമൊന്നു സ്പർശിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പ്രശ്നത്തിന്റെ റെഗുലേഷൻ ഗവണ്മെന്റ് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതണമെന്നും വ്യക്തമായ ഒരു പ്രസ്താവനയും കണ്ടില്ല. കോയ്ത്തുകാലം വരുമ്പോൾ സ്ഥിതി സ്ഥയം ചെയ്യപ്പെട്ടുകൊള്ളുമെന്നുള്ള ഒരു പ്രതീക്ഷയാണ് ഗവണ്മെന്റിനുള്ളത്. ഇന്ന് അരികു മാത്രമല്ല വില വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്യാവശ്യ സാധനങ്ങൾക്കു വില വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റിയൊന്നും ഗവണ്മെന്റ് ഒരുക്കം പറ്റിയിട്ടില്ല. ഈ പ്രശ്നത്തെ കൂടുതൽ റെഗുലറായി വീക്ഷിക്കണമെന്നും അടിയന്തിരമായിത്തന്നെ ഇല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും ന്യായ വിലയ്ക്കു കർഷകർ തുറന്നു വില നിലയ്ക്കു നിറുത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് മുന്നോട്ടു വരണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കാൻ ഞാൻ ഈ അവസരം ഉപയോഗിക്കുന്നു.

രണ്ടാമതായി എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് എൻ. ജി. ഒ. മാർക്കറ്റ് കാര്യമാണ്. അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ ചോദ്യമുണ്ടായപ്പോൾ ഒരു ഉറപ്പികവീതം കൂട്ടിക്കൊടുക്കണമെങ്കിൽ അന്നെയും കൊല്ലത്തിൽ 36 ലക്ഷം ഉറപ്പിക വേണ്ടിവരുമെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി. ശമ്പളത്തിന്റെയും അലവൻസിന്റെയും കാര്യം ഇരിക്കട്ടെ. അത്ര കൂടാതെ മറ്റു പല അടിയന്തരവശ്യങ്ങളും എൻ. ജി. ഒ. മാർ ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതെല്ലാം എന്തുകൊണ്ട് അനുവദിച്ചുകൂടാ? അതിനെ പണയപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതാവശ്യപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റിന്റെ യാതൊരു തരത്തിലുമില്ലാത്ത ഗ്രാമങ്ങളിലും ന്യായ വിലയ്ക്കു കർഷകർ അടിയന്തിരമായി അനുവദിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെയൊരു യാതൊരു നാകുന്ന പാൻകോണ്ടു ജനങ്ങൾക്കു പൊതുവെ നന്മയുണ്ടാകുമ്പോൾ അതിന്റെ ഒരു ഹെഡ് എൻ. ജി. ഒ. മാർക്കറ്റ് കിട്ടിയെന്നു പറയാൻ നിവൃത്തിയുണ്ട്.

അതും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പ്രശ്നം വളരെക്കാലമായി പ്രമേയങ്ങൾമൂലവും നിവേദനങ്ങൾമൂലവും പ്രകോടനങ്ങൾമൂലവും ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുമ്പിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാം ആലോചിക്കാം എന്നു ഇക്കാലമത്രയും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതല്ലാതെ ഇതുവരെ യാതൊന്നും ചെയ്യുകയായിട്ടില്ല. ശമ്പളവർദ്ധനവുണ്ടാകുന്നതിന് മറ്റു പല അടിയന്തിരവശ്യങ്ങളും അനുവദിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതെല്ലാം

[Sri K. Madhavan Nambiar]

[10th August 1956]

കട്ടം താമസംകൂടാതെ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന ഗവണ്മെന്റിനെ പ്രത്യേകം കാല്പ്പെടുത്തിരിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റ് വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ ഈ വിഷയത്തിൽ വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

34. Notification issued with Memorandum No. 222395-N/56-3, Revenue, dated 28th May 1956, amending the rules regarding the registration of tobacco merchants. [Laid on the table of the House under section 16 (3) of the Madras Tobacco (Taxation of Sales and Registration) Act 1953.]

35. Notification issued with G.O. Ms. No. 1868, Home, dated 29th June 1956, amending rule 360 regarding arrangement of seats in stage carriages plying on hill routes. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

36. Notification issued with G.O. Ms. No. 2650, P.W. (Irrigation), dated 11th June 1956, regarding the application of the Madras Public Health Act, 1939, to the Bhavanisagar Township area. [Laid on the table of the House under section 6 (2) of the Bhavanisagar Township Act, 1954).]

37. Balance Sheet and Profit and Loss Account of the Radio and Electricals, Limited, Madras, for the year ended 31st December 1954.

38. Notification issued with G.O. Ms. No. 1572, Agriculture, dated 25th June 1956, deleting rule 14 of the Madras Commercial Crops Markets Rules, 1948, relating to filling of casual vacancies. [Laid on the table of the House under section 18 (4) (c) of the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933.]

39. Notification issued with G.O. Ms. No. 1444, Agriculture, dated 6th June 1956, amending the Madras Commercial Crops Market Committees' Financial Rules, 1953, by the addition of a new rule regarding advance for the purchase of bicycles by officers and servants of Market Committees. [Laid on the table of the House under section 18 (4) (c) of the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933.]